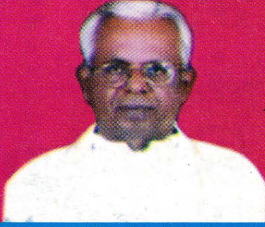

September 2012
Issue : 57

செங்கதிர்

இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை

சைவப்புவர் எஸ்.தில்லைநாதன்

இவங்கையிலிருந்து வெளிவரும்
கலை - இலக்கிய - பாடப்பாட்டுப் பல்சுவைத் திங்களிதழ்

பருத்தியூர் பால.வயிரவநாதன்
வாழ்வியல் வசந்தங்கள்
பதினெட்டு நூல்கள்
வெளியீட்டு விழா

60/=

செப்டம்பர் 2012
விகிடு : 57

**‘செங்கதிர்’
ஆண்டுச் சந்தா :
ரூ 1000/-க்குக்
குறையாத இயன்ற
அன்பளிப்பு**

✧ “செங்கதிர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

✧ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People’s Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.:113100138588996 - For bank deposit

அல்லது

✧ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசுக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

✧ காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெயரிடக் Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan

இலட்சியம் இல்லறம் இலக்கியம் இல்லை

தோற்றம் 30.01.2008

57

புரட்டாதி 2012(தி.வ.ஆண்டு-2043)

5வது ஆண்டு

ஆசிரியர்:

செங்கதிரோன்

தொ.பேசி/T.P -065-2227876

077-2602634

மின்னஞ்சல் / E.mail-

senkathirgopal@gmail.com

துணை ஆசிரியர்:

அன்பழகன் குருஸ்

தொலைபேசி/T.P - 0777492861

மின்னஞ்சல்/E.mail -

croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

செங்கதிரோன்

திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன்

19, மேல்மாடித் தெரு,

மட்டக்களப்பு,

இலங்கை.

Contact :

Senkathiron

T.Gopalakrishnan

19, Upstair Road,

Batticaloa,

Sri lanka.

1

செங்கதிர் யூப்பாதி 2012

ஆக்கங்களுக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பு

- ◆ ஆசிரியர் பக்கம் 02
- ◆ அத்திப்பக்கம் 03
- ◆ ஒரே ஒரு ஆசை(சிறுகதை)
- சூசை எடவேட் 07
- ◆ ஈழ மகள் தேடுகிறாள்.
(தொடர் கவிதை) - புதுமைவாணன். 16
- ◆ மணிப்புலவர் மஜீத் அவர்களின்
'பூர்வீக வரலாறு' கட்டுரை தொடர்பாக
- சா.திருவேணிசங்கமம் 17
- ◆ சின்னது சிரிப்பானது உண்மையானது - 09
- பாலமீன்மடு கருணா 24
- ◆ சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 37
- பன்மொழிப் புலவர் த.கனகசுந்தரன் 25
- ◆ நிலைமாறுகிறேன் (கவிதை)
- மருதூர் ஜமால்தீன் 27
- ◆ 'மகுட வைரங்கள்' கவிதைத்
தொகுதி மீதான ரசனைக் குறிப்பு
- வெலிகம ரிம்லா முறம்மத் 28
- ◆ மீண்டும் ஒரு காதல் கதை -18
- திருக்கோவில் யோகா.யோகேந்திரன் 30
- ◆ வாழ்க்கைத்தடம் - 06 - அன்புமணி 34
- ◆ வேறென்ன நான் சொல்ல (கவிதை)
- ஷெல்லிதாசன் 41
- ◆ கதை கூறும் குறள் - 34 - கோத்திரன் 42
- ◆ உயிர்கொல்லி (குறுங்கதை)
-வேல்அமுதன் 51
- ◆ மட்டக்களப்பு மாநில மண்வாசனைச் சொற்கள்
பட்டியல் - VIII - செ.எதிர்மன்னசிங்கம் 52
- ◆ விசுவாமித்திர பக்கம் 53
- ◆ பேராசிரியர் மௌனகுரு பக்கம் 58
- ◆ சுதிர்முகம் 60
- ◆ வயிற்றொறிச்சல் கதைகள் -இணுவை ரகு 63
- ◆ விளாசல் வீரக்குடடி 64

ஆசிரியர் பக்கம்

தமிழ் மொழியில் குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் சிறுவர் இலக்கியத்துறை ஏனைய இலக்கிய வகைகள் வளர்ந்த அளவுக்கு வளரவில்லை. அவ்வப்போது விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய படைப்பாளிகள் சிலர் சிறுவர் இலக்கியங்களைப் படைத்தாலும் அவற்றின் போதாமை பற்றியும் தரம் பற்றியும் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டியுள்ளது. நம்மிடையே 'சிறுவர் பாடல்கள்' தான் சிறுவர் இலக்கியமாகப் பேசப்படுமளவுக்கு ஒப்பீட்டளவில் அதிகம் காணப்படுகின்றன. சிறுவர்களுக்கான கதை - நாடகம் - கட்டுரை - ஓவியம் - சிற்பம் போன்ற துறைகள் திருப்திப்படுமளவுக்கு வளரவில்லை. மேற்கு நாடுகளில் அந்நாட்டுப் படைப்பாளிகள் நவீன உத்திகளைக் கையாண்டு சிறுவர்களின் உள்பாங்கிற்கு ஏற்ப பல்வகைப்பட்ட வகைகளைச் சேர்ந்த சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைத்து வருகிறார்கள். இப்போக்கு நம்மிடையேயும் பரவிப் பெருக வேண்டியது அவசியம். படைக்கப்படும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் சிறுவர்களின் உள்ளங்களைக் கவருவனவாகவும் - சிறுவர்களின் வாசிப்புத்திறனை வளர்ப்பனவாகவும் - சிறுவர்களது பருவத்திற்கும் வயதிற்கும் ஏற்றவையாகவும் இருத்தலும் அவசியம். வன்முறையைத் தூண்டுவையாகவோ அல்லது நமது பாரம்பரிய பண்பாட்டு விழுமியங்களிலிருந்து விலகிச் செல்வதாகவோ அல்லது மூட நம்பிக்கைகளை வளர்ப்பதாகவோ சிறுவர் இலக்கியங்கள் இருத்தல் தகாது. அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திக்கத் தூண்டும் வகையில் மண்வாசனையோடும் அத்தகைய இலக்கியங்கள் படைக்கப்படும்போது தான் அவற்றால் சமூகப்பயன்பாடு விளையும். மேலும், பாலர் பாடசாலைக்கல்வியிலும் ஆரம்பக்கல்வியிலும் அவ்வவ் வயதினருக்கு ஏற்ப சிறுவர் இலக்கியங்களும் பாடவிதானத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். படைப்பாளிகளும், கல்வியியலாளர்களும் சமூக அக்கறையுடன் இதனை இணைந்து செயற்படுத்த முன்வருதல் வேண்டும். அடுத்தமாதம் (ஒக்டோபர் மாதம்) 1ம் திகதி சர்வதேச சிறுவர் தினமாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் "செங்கதிர்" இதனையே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றது.

அன்பானவர்களே!

உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புக்களை வழங்கி "செங்கதிர்" இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள்.

- ஆசிரியர் -

அதிதிப்பக்கம்

‘செங்கதிர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி, சைவப்புலவர் எஸ்.தில்லைநாதன் அவர்களாவார்.

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

சாமித்தம்பி அவர்கள் துறைநீலாவணையில் காணிமுகாமை சாமித்தம்பிக்கும், தோ.வே.மாரிமுத்துக்கும் 1948 ஜூலை 24 இல் மகனாகப் பிறந்தார். கல்முனை உவெஸ்லி உயர்தரப் பாடசாலையிலும் துறைநீலாவணை மகாவித்தியாலயத்திலும் பயின்றார். பின்னர் தனது கலைமாணிப் பட்டத்தினைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கல்வியியற் பட்டப்பின் டிப்ளோமாவினை இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக் கழகத்திலும் பெற்றார். மேலும் மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றார்.

ஆசிரியப் பணி

இவர் ஆசிரியராக மட்டக்களப்பின் பல பாடசாலைகளிலும் அதிபராக மட்டக்களப்பு மண்டூர் மகாவித்தியாலயத்திலும், கொழும்பு விவேகானந்தா பாடசாலையில் முதலாந்தர அதிபராகவும் பணியாற்றினார். பின்னர் மட்டக்களப்பின் மண்முனை வடக்கு பிரதேசக் கல்வி அலுவலகத்தின் உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளராகவும், மண்முனை தென்மேற்கு (பட்டிப்பளை) பிரதேசக் கல்விப்பணிப்பாளராகவும், போரதீவுப்பற்று கோட்டக்கல்வி அலுவலகத்தின் கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளராகவும் கடமையாற்றினார். 1995 தொடக்கம் 2008 இல் ஓய்வுபெறும் வரை இப்பதவியில் செயற்பட்டுள்ளார்.

சைவப்புலவர் பட்டம்

1973ம் ஆண்டு அகில இலங்கை சைவப்புலவர் பரீட்சையில் தேறி சைவப்புலவர் பட்டத்தினைப் பெற்றார். தற்போது அகில இலங்கை சைவப்புலவர் சங்கத்தின் உப தலைவராகவும் உள்ளார்.

இவர் வெளியிட்ட புத்தகங்கள்

1. சைவமும் நாமும் (1991) இந்துசமய ஆய்வு நூல், கல்வி அமைச்சினால் துணைப்பாட நூலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
2. தமிழ் மொழி இலக்கியமும் இலக்கணமும்(1994) மொழி இலக்கிய ஆய்வு நூல், கல்வி அமைச்சினால் துணைப்பாட நூலாக அங்கீகரிக்கப் பட்டது.
3. மண்டூர் முருகன் திருவிருத்தமாலை(2001) செய்யுள் நூல், மண்டூர்

கலை இலக்கிய அவையினால் வெளியிடப்பட்டது.

4. தமிழ் மொழியில் இலக்கியச் சிறப்பு (2005) மொழி இலக்கிய ஆய்வு நூல்.
5. தமிழ் மொழியில் இலக்கணச் சிறப்பு (2005) மொழி இலக்கிய ஆய்வு நூல்
6. மட்டக்களப்பில் இந்து சமய கலாசாரம் (2006) ஆய்வு நூல்
7. சைவசித்தாந்த எட்டு விரதங்கள் (2007) ஆய்வு நூல்
8. மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும் (2008) ஆய்வு நூல்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

இவர் சஞ்சிகைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். மேலும் பல வானொலி நிகழ்ச்சிகளை இலங்கை வானொலியில் தொகுத்தும் உள்ளார். இயற்கை அனர்த்தங்கள் காரணமாக பல ஆவணங்கள் பெறமுடியாமல் அழிந்து போயின. இருப்பினும் கீழே குறிப்பிட்டவை அவற்றுட் சிலவே.

பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவை.

1. வரவுகூறும் காக்கைக்கு விருந்து - தினகரன்(25.01.1981)
2. வெண்பாவில் வஞ்ச உரை - தினகரன் (03.05.1981, 10.05.1981)
3. காவேரி நாட்டுக் கண்ணகி அம்மனாய் அமர்ந்த துறைநீலாவணை - வீரகேசரி(15.05.1984)
4. கூத்தப்பெருமானின் ஆடல் உணர்த்தும் உண்மைகள் - வீரகேசரி (15.05.1988)
5. அருட்கொடை வழங்கும் மண்டூர்க் கந்தன் - வீரகேசரி (24.03.1991)
6. தமிழ் மக்களின் மனதை நங்காதவர் பண்டிதர் வி.சீ.கந்தையா - வீரகேசரி (01.06.1991)
7. தலச்சிறப்பு வாய்ந்த மண்டூர் - வீரகேசரி (05.08.1991)
8. சுரம் பிசகாது ஊரி இசைத்த பாடலே யாழ்நூல் பிறப்பின் அடிப்படை
9. பராசக்தியை பிம்மத்திலும் கும்பத்திலும் வைத்து ஒன்பது நாள் வழிபடும் பெருவிழா - வீரகேசரி (06.10.1991)
10. விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய் - வீரகேசரி (03.11.1991)
11. ஞாயிறு போற்றுவும் ஞாலம் காப்பதால் - வீரகேசரி (12.01.1992)
12. அல்லல் தீர்க்கும் மருந்து மண்டூர் முருகனின் திருவருள் - வீரகேசரி (30.08.1992)
13. எங்கும் நிறை பொருளாய் தோன்றும் சக்தி - வீரகேசரி(27.09.2012)
14. மண்டூரில் கண்களிகூர காட்சி கொடுக்கும் திருமுருகன் - வீரகேசரி(18.11.1992)
15. மண்டூர்க் கவிஞர் சோமசுந்தரம் - வீரகேசரி (11.02.1994)
16. ஆயிரம் மலர்கள் மலர்ந்து குவிந்து காலம் காட்டும் கண்ணியம் - வீரகேசரி (01.05.1994)
17. மண்டூர்க் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம் பற்றிய வரலாற்றுத்தவறுகள் - தினக்குரல் (09.02.2003)
18. எழுத்தாலும் பேச்சாலும் தமிழ் உள்ளங்களைத் தொட்ட புலவர்மணி - தினக்குரல் 04.01.2004
19. மட்டக்களப்பில் சக்தி வழிபாடு - பிரித்தானிய சைவப்பேரவையின் 12வது மாநாடு - 2009

சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தவை

1. உள்ளத்தால் பொய்யாதொழுகின்.... 'கலைச் செல்வி' 1974
2. முத்தமிழின் சுவையும் வழக்குத்தமிழின் ஏற்றமும் - தமிழ்மொழித்தின் சிறப்புமலர் கொழும்பு வடக்கு 1994
3. பாராட்டுமடல் - கந்தையா தியாகராஜா பொன்விழா மலர் 1996
4. மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் பாரம்பரியக் கலை - கொம்பு விளையாட்டு - பிரதேச கலாசாரப் பேரவை மண்முனை தென்மேற்கு 1997
5. தகனக்கிரியை - நினைவு மலர் திருமதி புவனேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் 1997
6. எம்மண்ணின் மைந்தன் - புகழ் பூத்த புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை 'மருதம்' போரதீவுப்பற்று கலாசார பேரவை சிறப்புமலர் 1998
7. வயிரவர் வழிபாடு - 'தேரோட்டம்' கொக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலய கும்பாவிஷேக சிறப்பு மலர் 1998
8. அமைதி சுடர்க - 'மருதம்' போரதீவுப்பற்று கலாசார பேரவை சிறப்புமலர் 2003
9. தமிழ்மொழியில் இசைக்கலை - 'புலமை' பட்டிருப்பு கல்வி வலய சிறப்புமலர் - 2007

வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் ஒலிபரப்பானவை

1. நன்னெறி - ஆவணி - ஆடி மாதங்கள் 1994
2. நடராஜ தத்துவம் - 24.09.1991
3. ஆன்ம ஈடேற்ற வழிகள் - 01.10.1991
4. நவராத்திரி 08.10.1991
5. முப்பொருள் கொள்கை விளக்கம் - 22.10.1991
6. சிவசின்னங்கள் - 29.10.1991
7. முப்பொருள் கொள்கை விளக்கம் (ஆன்மா) 05.11.1991)
8. முப்பொருள் கொள்கை விளக்கம் (பாசம்) 26.11.1991
9. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் நாட்டுக்கூத்துக்கள் 24.01.1992
10. சிற்பக்கலை - கார்த்திகை 1991, தை 1992
11. வள்ளுவரின் பொருளாதாரக் கொள்கை 19.06.1992
12. வள்ளுவரின் வாய்மை வாதம் 05.09.1992
13. தமிழரின் கோயில்களும் கலைகளும் 19.09.1992
14. உரைச்சித்திரம்
  1. சுவாமி விபுலானந்தர் 19.07.1984
  2. முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்தர் 02.04.1991
15. கவியரங்கு - கவிதைகள்
  1. ஒளிவளர் விளக்கு 21.11.1980
  2. வையம் தழைக்க வழி 25.07.1984
  3. சித்திரையாள் வந்தாள் சிரித்து 14.04.1991
  4. எங்குமே தீப ஒளி 25.10.1992

பெற்ற விருதுகளும் கௌரவங்களும்

1. வித்தியகலாபமணி விருது - 1993 அகில இலங்கை சபரிமலை ஜயப்பன் சாஸ்தாபீடம், இந்துசமய கலாசார முத்தமிழ்ச் சங்கம் இணைந்து நடாத்திய பட்டமளிப்பு விழாவில் முன்னாள் ஜனாதிபதி மாண்புமிகு ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.
  2. 'மட்டக்களப்பில் இந்துசமய கலாசாரம்' என்னும் நூல்வெளியீட்டின்போது 'இலக்கியமணி' பட்டமளித்து கௌரவிக்கப்பட்டது. அன்பு நிறுவகம் மட்டக்களப்பு. - 2006
  3. சமய எழுத்தாளர் எனப் பாராட்டி விருதும் அன்பளிப்பும் வழங்கப்பட்டது. 1995 இந்துசமய திணைக்களம், இந்துசமய கலாசார அமைச்சு
  4. போரதீவுப்பற்று பிரதேச செயலக கலாசாரப்பேரவை கலாசார சமய அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் அனுசரணையுடன் நடாத்தப் பெற்ற கலாசார விழாவில் இலக்கியத்துறைக்கு ஆற்றிய சேவையை பாராட்டி 'கலைஞர் கௌரவிப்பு' அளிக்கப்பட்டது - 2008
  5. 'மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும்' என்னும் நூலுக்கான '2008 ஆம் ஆண்டுக்கான அரச இலக்கிய விருது' 2009 ம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்டது.
  6. கிழக்கு மாகாணக் கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள், காணி, காணி அபிவிருத்தி போக்குவரத்து அமைச்சினால் நடத்தப்பட்ட சிறந்த நூல் தெரிவில் 'மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும்' என்னும் நூல் 2008 ஆம் ஆண்டிற்குரிய கிழக்கு மாகாண சிறந்த நூலாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. பாராட்டி சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டது.
  7. மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தினால் ஈழத்திலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழ்கின்ற ஈழத்து தமிழ் படைப்பாளிகளைப் பாராட்டும் நோக்கில் நடாத்தப்பட்ட தமிழியல் விருது - 2008 என்னும் நிகழ்வில் 2008ம் ஆண்டு வெளிவந்த சிறந்த ஆய்வு நூலாகத் 'மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும்' என்னும் நூல் தெரிவு செய்யப்பட்டது.
  8. அகில இலங்கை சமாதான நீதவான்.
- சமூக, சமயப்பணிகள்**
1. கிராம முன்னேற்றச்சங்கச் செயலாளர் (மண்டூர் - 03) - 1974 - 1978
  2. கிராமோதய சபைச் தலைவர் (மண்டூர் - 03) - 1982 - 1990
  3. கிராமோதய சபைத்தலைவர் (ஜிந்துப்பிட்டி, கொழும்பு), 1991 - 1993
  4. மண்டூர் முருகன் கோயில் தர்மகர்த்தா சபை உறுப்பினர் 1991 (நிரந்தரம்)
  5. கொழும்பு விவேகானந்தசபை ஆயுட்கால உறுப்பினர். "விவேகானந்தன் சஞ்சிகை ஆசிரியர்."
  6. துணைத்தலைவர், ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் தமிழ்ப் புலவர் கழகம் - யாழ்ப்பாணம்.
  7. ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் மாநாட்டில் (வைகாசி 2003, யாழ்ப்பாணம்) ஒரு அமர்வுக்குத் தலைமை வகித்துப் பேருரை நிகழ்த்தியமை.
  8. துறைநீலாவணை கண்ணகை அம்மன் ஆலய பத்ததி பூசை விதிமுறை ஆலோசகர்.
  9. மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் (2003 - 2009)

சிறுகதை

ஒரே ஒரு ஆசை!

சூசை எட்வேட்

மாரிமுத்துவை முதல் பார்வையிலேயே அவனை எவரும் புரிந்து கொள்வார். அவன் இழி குலத்தவன் என்பதும், படிப்பறிவு அற்றவன்; சித்த சுவாத்னம் குறைந்தவன் என்பதும் சொல்லாமலே விளங்கும்! அழுக்குத் துணியொன்றை சாரம் என்று கட்டிக் கொண்டு, அலங்கோலப்பட்ட ஒன்றை சட்டை என்று போட்டுக் கொண்டு தாடி தலைமயிரை அலங்கோலமாக விட்டுக்கொண்டு, ஒரு முறை பார்த்தவர் எவரும் மீண்டும் பார்க்க நினையாத கோலங்கொண்டவன்!

தடித்த உடலும் முரட்டுத் தோற்றமும், மனிதர்களை தூரவிலகச் செய்யும்! இதை எல்லாம் அவன் பொருட்படுத்துவதே இல்லை! இதுவெல்லாம் அவனுக்கொரு குறையாகத் தோன்றுவதில்லை! இதுவே விதி, இயற்கையின் நியதி என்று எண்ணிக் கொண்டானோ என்னமோ! அவன் பகுத்தறிவு குறைந்தவன் ஆனாலும் எதிலும் அக்கறை அற்றவன் ஆனாலும் மிருகங்களுக்கும் இருக்கும் ஓர் உணர்ச்சி ஏன் துறவிகளையும் விட்டுவைக்காத ஓர் உணர்ச்சி அவனை மட்டும் ஆட்கொள்ளாமல் விடுமா என்ன! பாலியல் அவனைப் பாடாய்ப்படுத்துகிறது! பாடுகேடாக தொழில் புரிந்து மாடாய் உழைத்து ஓடாய்த் தேய்ந்தாலும், பட்டினி கிடந்து குட்டுனியாய்ப் போனாலும் இந்த உணர்ச்சி பற்றிப் பிடித்து போயாய் அலைக்கழிக்கும். பெண் இன் திரும்பியும் பார்க்காமல் விட்டால் அவனுக்கென்ன, அவன் விரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டேதான் இருப்பான். அதை யாராலும் தடுத்திவே முடியாது! அந்த ஆண்டவனாலும் முடியாது. எல்லாவற்றையும் படைத்து விட்டு, ஆட விட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறானா அவன்.

இலக்கில்லாமல் கண்ணில் காணும் பெண்களை எல்லாம் கண்டுகளித்து பேருவகை கொண்டு வந்தவனுக்கு, பெண்ணென்றால் இவள்தான் பெண்; அழகென்றால் அது இவளிடம் மட்டும்தான் என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டான்.

அன்றொருநாள் விறகு கொத்திவிட்டு கோடரியைத் தோளிலே போட்டுக் கொண்டு வந்தவன் மா நிழலைக் கண்டு சற்றே இளைப்பாறினான். களைப்பாறினானா காரிகையர் கூட்டத்தைக் கண்டு, களி பேரின்பம் கொள்ள நின்றானா அவனுக்கே தெரியாது! வழமை போலே அந்தக் கூட்டம் இவனைத் தாண்டிப் போகும்வரை பார்த்து இரசித்தான்.

ஆனால் இவர்களுக்குப் பின்னால் தனியாக ஒருத்தி வந்து கொண்டிருந்தாள். இவன் சிலையாகச் சமைந்து விட்டான். வாழ்க்கையில்

தன்னை மறந்தது இன்றுதான் அவன்! தன்னை மறப்பது என்றால் என்னவென்றே தெரியாத அவன், தன்னையே மறந்து கொண்டிருந்தான். காற்றில் ஏறி விண் மேகத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தான். அப்படியொரு அழகு அது. சுற்றுப் புறக்காட்சிகள் யாவும் மறைந்து அவன் மட்டும் நிறைந்து நின்றான் அங்கு. பெண்ணுக்கு இருக்க வேண்டிய அழகுக்கான அம்சங்கள் கூடுதலாக அமையப் பெற்று இருந்தது. மெய்மறக்க வைத்தாலும் அவன் கண்களைக் கவர்ந்து ஈர்த்து வேறொன்றையும் நோக்காமல் இருக்கச் செய்தது கொவ்வைப்பழம் போல் ஓட்டிக் கொண்டிருந்த தேனிதழ்தான்! வெண்முகத்தில் கன்னங்களும் சிவந்துதான் இருந்தது. என்றாலும் இந்த இதழ் இன்னும் சிவந்து கவர்ந்து இழுத்தது அவனை! பளப்பளப்பாக மினுங்கியது. பவள இதழ் என்று அழைப்பது இதனால் போலும்!

அவள் போய்விட்டாள். ஆனால் அவள் அழகு முகம், அந்த சிவந்த இதழ் அவனை விட்டுப் போகவில்லை. அந்த இதழில் கனிச்சாறும் தேனும் இருப்பதாகவே பட்டது அவனுக்கு! ஆனால் புலவர்கள் சொன்னதை அவன் படிக்கவில்லை. அது பெண்ணின் இதழல்ல, மண்ணின் தேன்வதையாகவே தோன்றியது அவனுக்கு.

கண்ணை மூடினால் நித்திரை எங்கே வருகிறது. தேனிதழ் அல்லவா சித்திரவதை செய்கிறது. ஒரு முறையாவது இதழோடு இதழ் பதித்து இன்பம் துய்க்க வேண்டுமென்ற சிந்தனையே உயிர்வதை செய்கிறது. அவன் ஆங்கிலப் படங்கள் பார்த்திருக்கிறான். ஏன் இப்போதைய தமிழ்ச் சினிமாவில் கூட முத்தாடுவது சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. என்ன அருமையாக இதழோடு இதழ் பதித்துவிட்டுப் போகிறார்கள். அப்படியொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்காதா. ஏங்கினான் அவன். அப்படி ஒரேயொரு சந்தர்ப்பத்தைச் சந்திக்க வேண்டுமானால் திருமணமே செய்து ஆயுள் தண்டனைக் கைதியாக வேண்டும். கல்யாணம் முடித்துக் குடும்பம் நடத்தக் கூடியவனா அவன். அதற்கான தகுதி ஏது. எவள் இதற்கு உடன்படுவாள். அப்படியானால் அவன் ஆயுள் பூராகவும் ஒரு பெண்ணைக் கூட ஒரே ஒரு முறையாவது இதழோடு இதழ் பதிக்காமல் சாக வேண்டியதுதானா! சகல சீவராசிகளுக்கும் இருக்கும் உரிமை கூட இவனுக்கு இல்லையா. கனவோடு காலம் தள்ள வேண்டியதுதானா?

சினிமாக்கதாநாயகன் போல தன்னை உருவகப்படுத்தி அந்த தேன் இதழோடு சங்கமிப்பதாக நினைத்துப்பார்ப்பான். அப்போது அவன் இந்த உலகத்தில் இருக்கமாட்டான். சொர்க்கம் என்று சொல்வார்களே அது உண்மை என்றே அப்போது தோன்றும் அவனுக்கு. அவன் அங்கே தான் இருப்பான்.

நினைவில் மட்டுமா, இப்போது அவன் வரும் நேரம் தெரியும் அவனுக்கு. என்ன வேலையிருந்தாலும் விட்டெறிந்துவிட்டு அதே இடத்தில் வந்து நிற்பான். கண்குளிரக் கண்டு களிப்பான். ஆனால் அவன் தன்னை தற்செயலாகக் கூட திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்பினதில்லை. அவன் பார்த்து அருவருப்பாக அந்த அழகுமுகம் மாறுவதை அவனால்

சகிக்கவே இயலாது. மாரிமுத்து தாய்க்கு ஒரே ஒரு மகன்தான். அவன் எதைப் பெறாவிட்டாலும் தாயன்பை நிறையவே பெற்று வருகிறான். அவன் ஒரேயொருபிள்ளை என்பதால் நன்றாகவே போசித்து வந்தான். இன்றும் தன் கடமை வாழ்க்கை எல்லாம் அவன்தான் என்றே அவனுக்காகவே யாவற்றையும் ஆற்றி வருகிறான். அந்த வகையில் அவன் கொடுத்து வைத்தவன் தான். ஆனால் தாய்க்குப் பின் தாரத்தின் பங்களிப்பு இல்லாமல் போவதுதான் பெரிய துரதிஸ்டம். ஆனால் அதைப் பற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை. இதையெல்லாம் சிந்திக்க அவன் மண்டைக்குள் சரக்கு இல்லை. வெறும் மக்கு. ஆனால் நல்லவன். முரட்டு வேலைக்குப் போனாலும் சோலிகரட்டுக்குப் போக மாட்டான். கூலி வேலைக்குப் போவான். விறகும் கொத்துவான். இவன் சவக்காலைக்குக் கிட்ட இருப்பதால் சவக்கிடங்கு வெட்ட இவனைத்தான் பெரும்பாலும் கூப்பிடுவார்கள். இவனை விரும்பி எவரும் கூப்பிடுவார்கள். ஏனென்றால் கொடுப்பதை வாங்கிச் செல்வான். ஆள் சாப்பாட்டு இராமன் என்று தெரியும் சிலருக்கு. நல்ல மாதிரி சாப்பிடக் கொடுத்து அனுப்பி விடுவாரும் உண்டு.

இடைக்கிடை பீடிசுடிப்பான். சாராயம் கள்ளும் வேலைக்குப் போகுமிடத்தில் யாராவது வாங்கிக் கொடுத்தால் பாவிப்பான். இதற்காகத் தேடித் திரிவது இல்லை. எதையுமே தேடித்திரியாத இவன் இப்போது ஒன்றே ஒன்றைத் தான் தேடுகிறான். ஒரே ஒரு முத்தம். அதுவும் அனுதினம் கண்டு இரசிக்கும் கொவ்வையிலும் கொவ்வையாகச் சிவந்த அந்த இதழில்தான் இடவேண்டும். அவன் கனவு பலிக்குமா! ஏக்கம் தீருமா?

அன்றொரு நாள் விறகு கொத்திக் கொண்டிருந்தான் கிறிஸ்தோப்பர் வீட்டில். கிறிஸ்தோப்பர் வீடு பெரிய மாதா கோவிலுக்கு அருகில். இங்கு அதிகமாக இல்லை, சில நாள் வேலை செய்திருக்கிறான். அவர்களைப் பற்றி அவனுக்கு அதிகமாக ஒன்றும் தெரியாது. வீடு வாசலைப் பார்த்து வசதியான ஆக்கள் என்று புரிந்திருக்கும் அவனுக்கு. அவர் பெரிய உத்தியோகம் பார்த்த பெரிய பிரமுகர் என்றும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான். வேறு குடும்ப விபரம் ஒன்றும் தெரியாது அவனுக்கு.

கோடரியைத் தோய வேண்டும் தீட்ட வேண்டும் கூர்மையாக இருந்தால் இலகுவாக இருக்கும் வேலை என்ற விபரங்களிலெல்லாம் அவனுக்கு அக்கறையில்லை. மொட்டைக் கோடரியால் முரட்டுத் தனமாக மோட்டுக் கொத்து கொத்தி மாட்டிலும் கேவலமாக உடலை வருத்தும் மோட்டுக் காளை இவன்.

களைப்பு மேலிட சற்று நேரம் ஆறுதல் எடுத்துக் கொண்டான். நாயாய் இளைத்தான். பெரிதாக மூச்சு வாங்கினான். நித்திரையிலே கூட சொப்பனத்தில் சொர்க்கம் காட்டும் அந்தத் தேனிதழ் இப்போ மட்டும் எங்கே போனதோ தெரியவில்லை. எந்த நோய்க்கும் கடும உழைப்புத்தான் மருந்து போலும்.

“தேத்தண்ணி குடியுங்களன்.....” தேன்மொழி கேட்டுத் திரும்பினான் இனிய குரலுக்கு உரியவன் யாரென்று அறியும் ஆவலில்; அவள்தான்

அதே இதழ்; அதே கன்னம்; அழகு முகம்; பளபளக்கும் பவள இதழ் மீண்டும் அசைந்தது. “உங்களுக்குத்தான் தேத்தண்ணி குடியுங்கோ களைச்சுப் போயிற்றீங்க.”

யாரது பேசியது? மானிடப் பெண்ணா! தேவலோக நங்கையா! அதுவும் என்னை நோக்கியா! எனக்காகவா! அவனுக்கு அனுபவம் புதுமை. வாழ்நாளில் இப்போதுதான் நடந்திருக்கிறது! கோடரி கை நழுவி விழுந்தது. தேனீர் வேண்டுவதற்காகவா சொக்கிப்போய் மெய் மறந்ததாலா? அவனுக்கே தெரியாது! கண்ணாடிக் குவளையை நீட்டினாள். அவன் வேண்டினான். தேனீர் தளம்பியது. கை நடுங்கியது. வைரம் பாய்ந்த மரங்களை எல்லாம் புரட்டி உருட்டி பிளந்து தள்ளும் இந்தக் கரங்கள் இன்று மட்டும் நடுக்கம் கொள்வதேன்! அவள் சிட்டாகப் பறந்து விட்டாள்! அவனுக்கு ஏக்கம், ஏமாற்றம்! வேண்டுவதை தாமதித்திருக்கலாமே. தீண்டும் இதழ்களை மீண்டும் மீண்டும் கண்டு இரசித்திருக்கலாமே! பார்வையாலேயே இதழ்த்தேன் பருகியிருக்கலாமே.

இவன் இப்போதெல்லாம் அடிக்கடி இங்கு வேலை கேட்டு வருவான். இங்கே கூலி இல்லாமலே வேலை செய்ய அவன் தயார்! ஆனால் கிறிஸ்தோப்பர் அதற்குத் தயாராயில்லை! கூலி கூடத்தான் கொடுத்து அனுப்பும் பெருந்தகை அவர். ஆனால் அவன் எதிர்பார்ப்புப்போல் எப்போதும் அங்கு வேலை இல்லை. எப்போதாவதுதான்.

ஆனால் வீதி மர நிழலில் சந்திப்பது தொடரவே செய்கிறது. இவன் வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பான். அவன் இதனைக் கண்டு கொள்வதே இல்லை. வீட்டுக்கு வந்து விறகு கொத்துபவன் வியர்வை சிந்துபவன் என்பதற்காவது ஒரு பார்வை இருக்க வேண்டாமா? பெண்களின் பண்பே அப்படித்தான். அதிலும் அழகிகள் என்றால் கேட்கவே வேண்டாம். செருக்கு இருக்கும். கௌரவப் பிரச்சினை இருக்கும். அதிலும் வீட்டுக்கு வெளியே அதிகமாகவே இருக்கும். பெண்களுக்கு அழகும் கௌரவமும் இரு கண்கள். அவற்றைப் பாதுகாப்பதிலேதான் முழுக்கவனம். இப்பொழுதெல்லாம் அவனுக்கு கணவுகள் நினைவுகள் ஏக்கம் விரகதாபம் தாராளம். பீடிப்புகையை ஊதித்தள்ளி மேகக் கூட்டங்களோடு சஞ்சரிக்கவிட்டு மிதந்து வருவான் அவளோடு தேனிதழில் முத்தாடிக் கொண்டு. அவள் வீட்டிலே வேலைசெய்யும் நாளில் மனம் ஏங்கும் புன்னகை சிந்த தேனீர் கோப்பையோடு முன் தோன்ற மாட்டாளா என்று. ஆனால் வீட்டு வேலைக்காரிதான் அனேகமாக அந்தக் கைங்கரியத்தைச் செய்வாள். என்றாவது ஒருநாள்தான் அவன் எதிர்பார்ப்புப்போல் நடக்கும். கண்ணாடிக் குவளையோடோ மாபிள் கோப்பையோடோ அவன் முன் தோன்றுவான். அந்த நேரம் அவன் கால் நிலத்தில் நிற்காது அந்தரத்தில் மிதக்கும்.

யாழ்ப்பாணம் எவ்வளவோ முன்னேறித்தான் விட்டது. முன்னரென்றால் இந்தத் திட்டிப் பறையனுக்கு கறல் பேணியில்தான் தாக சாந்தி கிடைக்கும்.

வழமை போல அவள் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த மாரிமுத்துவுக்கு அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது. அவளொரு கட்டமுக வாலிபனோடு ஜோடி சேர்ந்து நடந்து வந்து கொண்டிருந்தாள். அவனோ அவளுக்குப் பொருத்தமானவன்தான். சந்தேகம் இல்லை. சல்லாபமாக உல்லாச நடையோடு வருவதைப் பார்க்கும் அவனுக்கு எப்படி இருக்கும். தேகமே பற்றி எரிந்தது. அன்று இரவு பூராவும் பீடியை ஊதி ஊதி அந்த ஜோடியை மனக் கண்ணால் பார்த்து பார்த்து ஏக்கப்பெருமூச்சு விட்டான். இடையிலே வில்லன் புகுந்து கொண்டானே என் ஆசையிலே மண்ணை அள்ளிப்போட்டு விட்டானே என்றே எண்ணியிருப்பான். இப்படி எண்ணி எண்ணியே ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டான். நான் அவளுக்கு மணவாளனாவதை நினைத்தே பார்க்க முடியாது. அவள் யாரையாவது முடிக்கட்டும். முடிக்கத்தானே வேண்டும். ஆனால் எனக்குத் தேவை ஒரேயொரு முத்தம்தான்! அது கிடைத்தால் போதும். அதன் பிறகு உயிர் போனாலும் பரவாயில்லை.

அவன் தன் ஆசையைச் சொல்ல அவன் சம்மதிக்கவா போகிறான். பலாத்காரத்தைப் பிரயோகித்தென்றாலும் தன் அடங்கா ஆசையைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். என்னைத் தீர்த்துக் கட்டினாலும் பரவாயில்லை. அவன் திட்டத்தை நிறைவேற்ற புதுக்க வந்தவன் அல்லவா இடைஞ்சலாக நிற்கிறான். அவளோடு சதா ஒட்டிக்கொண்டே திரிவதே அவனுக்கு எரிச்சலாகவும் இருந்தது. இவர்கள் உறவை வெட்டித்தான் சாய்க்க வேண்டும். வீட்டிலே தெரியப்படுத்த வேண்டும் இவர்கள் கள்ள உறவை. அவனும் வேலை கேட்டு கிறிஸ்தோப்பர் வீட்டுக்குப் போவான். இவனது தூரதிஸ்டம் அவர்கள் வேலை இல்லை. பிறகு ஆறுதலாக வா என்பார்கள். இப்போதெல்லாம் பெரும்பாலும் 'கேஸ்' அடுப்பைப் பாவிப்பதால் அவ்வளவாகக் கூப்பிடுவதில்லை.

வழமைபோல அவளுக்காகக் காத்து நின்றவனுக்கு ஓர் நாள் ஆச்சரியமாக - ஆவலாக இருந்தது. அவள் மட்டும் தனித்தே வந்து கொண்டு இருந்தாள். ஜோடியைக் காணவில்லை. மாரிமுத்து குதூகலமானான். இன்று மட்டும் தானா, நிரந்தரமாகவா? ஆனால் அவன் எதிர்பார்த்தது போலவே அடுத்தடுத்த நாட்களிலும் அவனைக் காணவில்லை.

இனி என்ன தடை, திட்டத்தைத் தாராளமாக நிறைவேற்ற வேண்டியதுதானே. ஆனால் ஒவ்வொரு நாளும் ஏதாவதொரு இடைஞ்சல் வந்து தொல்லை கொடுக்கும். ஒருநேரம் வாகன நெரிசல் அதிகமாயிருக்கும். சிலநேரம் தெரிந்தவர் குறுக்கால் வந்து நிற்பர். சிலவேளை இராணுவத்தினர் அவளை நோட்டம் விட்டு கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பர். சரியான சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போது ஏனோ தொடை நடுங்கும்; உடல் பதை பதைக்கும்.

இப்படியே சந்தர்ப்பங்கள் சதி செய்து அவன் ஆசை நிறைவேறாமல் நாட்கள் கழிந்து வருகையில் அவனுக்கு மீண்டும் ஒரு அதிர்ச்சி! அவளைக் காணவில்லை. வருவது நின்று விட்டது. அவன் அதிர்ச்சியில் நின்று மீண்டும் அவள் வீட்டைத் தேடிப்போனான். நல்லவேளை எதிர்பார்த்தது போல் வேலை கிடைத்தது. விறகு கொத்திக் கொண்டிருக்கும்போதே

முளை பலமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தது. முளை குறைந்தவன் என்றாலும் தீவிரமாக ஆராய்ச்சியில் இறங்கியது. என்ன ஆனான்? எங்கே இருக்கிறான்? என்ன நடந்திருக்கும். அவன் மனாடுபாடு இல்லாமல் வெறுமனே வேலை செய்து கொண்டிருந்தான். நீண்டநேர மௌன அமைதி அங்கே நிலவியது. சமையல்காரியாவது தேனீர் கொண்டு வருவாளே அவளிடமாவது ஏதும் அறியலாமே என்றால் அவளையும் காணோம்.

வெகுநேர மௌனத்தின் பின் பேச்சுக் குரல் கேட்டது. கிறிஸ்தோப்பரின் குரல் என்று தெரிகிறது. “எளிய வேலை செய்து போட்டியே. இது வெளியில் தெரிஞ்சா எவ்வளவு வெட்கம். இவ்வளவு காலமா ஒரு சொல்லுக்கும் இடம் வைக்காமல் எவ்வளவு மானம் மரியாதையோட இருந்த நான். இப்படிச்செய்து போட்டியே சண்டாளி!.....” வேறு என்னென்னமோ வெல்லாம் கதைத்தார். தெளிவாகக் கேட்கவில்லை. பெண் குரலொன்று விசும்பி விசும்பி அழுவது மட்டும் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. கேட்டதைக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் யூகித்து அறிந்திட அவனுக்கு முளை பத்தாது.

தன் கொட்டிலுக்குப் போய் தாயார் அன்புடன் இட்ட சாதத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு சற்று முன் நடந்தது கேட்டதுகளை இரை மீட்டிப் பார்த்தான். தன் புத்திக்கெட்டிய வகையில் என்ன நடந்திருக்கும். சிக்கல் என்ன என்று ஓரளவு யூகித்துக் கொண்டான். அந்த வாலிபன் அவளைக் கெடுத்திருப்பானோ ஏமாற்றிவிட்டானோ ஏமாந்து போவது நானும்தானோ!..” இந்தச் சிந்தனையிலே மூழ்கி நாட்களைக் கடத்திக் கொண்டே இருந்தான். எத்தனை நாட்கள் நகர்ந்ததோ தெரியாது. அவளைக் கண்ணால் காணாததும் ஒரு கண்ணா! அப்படி வாழ்வதும் ஒரு வாழ்க்கையா.

இப்படியாக நாட்கள் போய்க்கொண்டிருக்கையில் தாயார் நித்திரைப் பாயிலே வந்து அவசரமாக எழுப்பினார். “முத்து எழும்பு ஐயா, பிள்ளைக்கு நாரிமுறியுற வேலைதானே இன்னும் கொஞ்சம் ஆறுதலாகக் கிடக்கட்டும் எண்டால் அறுவானுகள் விடியக்கு முன்னமே வந்து கூப்பிடுறானுகள். ஐயாக்குட்டி, எழும்படாமோனே, உன்னத்தான் அவசரமாகத் தேடுறாங்கள் எந்த வீட்டில் இழவு விழுந்துற்றோ தெரியல்ல.” கடைசியாகச் சொன்ன வார்த்தைதான் (எந்த வீட்டில் இழவு விழுந்துற்றோ தெரியல்ல) அவன் காதில் தேளாய்க் கடித்தது. திடுக்கிட்டு வாரிச்சுருட்டிக் கொண்டு எழுந்து நின்றான். வெளியே வந்தான்.

ஒரு வயதானவர்தான் நின்றார். “மாரிமுத்து கெதியா வா, சவக்கிடங்கு வெட்ட” வழக்கமாகக் காதில் ஒலிக்கும் பேச்சுத்தான் என்றாலும் இன்று ஏனோ அவன் இதயம் பதைபதைத்தது.

“யார் செத்தது? என்ன நடந்தது?” ஆவல் மேலிட்டது. “அதுதான் மாதா கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற கிறிஸ்தோப்பர் மகள் மருந்து குடிச்ச மோசம் போயிற்றாள். என்ன வடிவான புள்ள அவள். பார்த்தா வயதானவர் களுக்கும் ஆசை வரும். இவ்வளவு அழகும் வீணா மண் தின்னுறது தானே. அவனொருவனக் காதலிச்சாளாம். அவன் ஏமாத்திப் போட்டுப் போயிற்றானாம். இவள் மருந்தக் குடிச்சாளாம்.” அவர் பேசிக் கொண்டே

இருந்தார். இவன் நிலத்திலே சோர்ந்து அமர்ந்து கொண்டான் தலையிலே கைவைத்துக் கொண்டு. “மாரிமுத்து நீயென்ன ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறாய். ஏதும் சகயீனமா? வேலை செய்ய ஏலாதா? வேற ஆரையும் பிடிக்கவா?” அவரின் இந்தக்குரல் கேட்டுத்தான் அவன் இந்த உலகு மீண்டான். அவரைப் பின்தொடர்ந்தான். கிழவன் போகப் போக அலட்டிக் கொண்டே வந்தது. குமரப் பிள்ளைகளைக் கண்ட பாட்டுக்கு வெளியே திரிய விடக்கூடாது. கட்டுக்காவலா வீட்டோட வைச்சிருந்தா இப்படி எல்லாம் நடக்குமா? ம்.....ம்..... எங்கட காலம் மாதிரியா?” அவன் காதில் ஒன்றும் ஏறவில்லை. அவன் நடைப்பிணம் போல போய்க் கொண்டிருந்தான்.

நேரே சாவீட்டுக்குத்தான் போனான். இறுதி முறையாக அவளைத் தரிசிப்பதற்கு. அங்கே அழகுரல்கள், கத்தும் கதறல்கள், நெரிசல்கள் எல்லாவற்றையும் பொருட்படுத்தாமல் முட்டி மோதிக் கொண்டு பிரமை பிடித்தவன் போல இயந்திர மனிதன் போல போய் அவளருகில் நின்றான். அழுவார் அழுவார் எல்லாம் தம் கவலை. இவனை ஒருவரும் கவனிக்க வில்லை. அருகில் மிக அருகில் நின்று அவளையே வைத்த கண் வாங்காமல் பாரத்துக் கொண்டு நின்றான்.

இப்போதும் அவள் அப்பழுக்கற்ற அழகிதான். துயில் கொள்வதுபோல் கிடக்கிறாள். இவன் முத்தாடத் தவித்த தேனிதழ் தேன்வதையாக அப்படியேதான் காட்சியளிக்கிறது.

எத்தனைபேர் அவள் மார்பிலும் தோளிலும் அடித்துக்கொண்டு கதறுகின்றனர். அவள் கன்னத்தோடு கன்னம் வைத்து முத்தமிட்டாரும் உண்டு. இதே சாக்கில் நானும் முத்தமிடலாமா என்ன தலையால போய்விடும் போனால்தான் என்ன. இறந்தவளின் இதழில் முத்திரை பதித்து இறுதி ஆசையை நிறைவேற்றினால் என்ன அவன் துணிந்து விட்டான்.

அப்போது “மாரிமுத்து உன்ன எங்கெல்லாம் தேடுறது? அதுக்குள்ள மாறிற்றாய். கெதியா வா கிடங்கு வெட்ட இடம் காட்டுறன்.” கிழவர் அவன் கையைப்பிடித்து இழுக்க அவன் செய்வதறியாது நடைப் பிணமானான். பிணம் நடப்பது போல் கிழவரைப் பின் தொடர்ந்தான்.

கிழவர் சவக்காலைக்கு அழைத்துச் சென்று கிடங்கு வெட்டுவதற்கு இடத்தைக் காட்டினார். இந்த இடம் சவக்காலைக்குப் பக்கமாக புறம்பாக ஒதுக்கப்பட்ட இடம். தற்கொலை செய்தவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது.

“என்ன இண்டைக்கு ஒரு மாதிரியா நிற்கிறாய்! யோசிக்கிறாய். உனக்கு கவலை தொட்டுற்றுப் போல கிடக்கு. ஏன் உனக்கு தெரிஞ்சவளே? அவளப் பார்த்திருக்கிறியே? அவள ஒருக்காப் பார்த்தவனும் இப்ப கவலைப்படாமல் விடமாட்டான்.” என்று சொன்னவர் போகும் போது முணுமுணுத்துச் சொன்னவைதான் அவன் இதயத்தில் ஆணி அடித்தது. மண் திண்டுற்றுப் போறத மனுசன் திண்டுற்றுப் போனால் என்ன?” மாரிமுத்து வெட்ட வேண்டிய நிலத்தையே நிலை குத்திப் பார்த்துக்

கொண்டு அசைவற்று நின்றான். அவளுக்கு, நான் இரசித்த அந்த அழகிக்கு என்னாலேயே சவக்குழி கிண்டுவதா? அவளை எப்படியெல்லாம் கனவில் கண்டேன். இப்படித்தான் நடக்க வேண்டும் என்பது இறைவன் தீர்ப்பா?

மதியநேரம் கிழவனும் வேறொருவரும் இடைக்கிடை வந்து மேற்பார்வை செய்தனர். தாகசாந்தியும் போசனமும் அழித்தனர். “நீ ஆறுதலாக வேலையைச் செய். பிரேதம் இப்போதைக்கு எடுக்கமாட்டார்கள். லண்டனில் இருந்து தமையன் வரப்போறானாம்.”

மாரிமுத்து வேலையை முடித்துக் கொண்டு அவளைத்தான் தரிசித்தான். மூன்று நாட்களாக அவன் எங்கேயும் போகவில்லை. அங்கேதான் கிடந்தான். பிணத்தையாவது பார்த்து பெருமூச்சு விடவேண்டியதுதான். மூன்றாம் நாள் சொன்னார்கள். “அவன் வாற சாயல் இல்லை. நாளைக்கே சவத்தை எடுக்க வேணும். மணம் எழும்பிற்று.” “தற்செயலாக வந்தாலும் வருவான். அவசரப்படாமல் நாளைக்குப் பின்னேரமா எடுப்பம்.” அடுத்தநாள் மாலை மங்கும் நேரம் சவம் ஊர்வலமாகப் புறப்பட்டது. பெருவாரியான சனம்! கிறிஸ்தோப்பரின் செல்வாக்கோ மகளின் அழகோ தெரியவில்லை.

மாரிமுத்து மண்வெட்டியோடு கிடங்கருகில் காத்திருந்தான். எப்படியோ மன ஈடுபாடு இல்லாமல் கிடங்கை வெட்டி முடித்துவிட்டான். ஆனால் அந்த அழகோவியத்தை தன்கையாலேயே மண்முடிப் போக செய்ய வேண்டும். மிகவும் கஸ்டமான பணிதான். முடியுமா அவனால்?

பாதிரியார் வந்தார். செபப் புத்தகத்தோடு நின்று வாசித்தார். பிரார்த்தித்தார். ஆசீர்நீர் தெளித்தார். போய்விட்டார். அவரும் இடைக்கிடை மூக்கை கைக்குட்டையால் துடைத்தார். பிரேதம் மணக்கிறதாம். சிலர் முகத்தைச் சுளித்தார்கள்.

சவப் பெட்டிக்குக் கீழால் கயிறு போட்டாயிற்று. இனி இறக்க வேண்டியதுதான். அப்போது தொலைபேசி அழைப்பொன்று. கிறிஸ்தோப்பர்தான் காதில் வைத்துக் கேட்டார். எல்லோரும் ஆவலோடு அவரையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். அவர் சொன்னார் “மகன் கொழும்புக்கு வந்துவிட்டான். பெட்டிய இறக்காதையுங்கோ! அப்படியே இருக்கட்டும்! விடிய அவன் வந்திடுவான். அதுக்குப் பிறகு மூடலாம்.”

எல்லோரும் கலைந்து கொண்டிருந்தனர். மாரிமுத்துவைக் காவலுக்கு ஏற்பாடு செய்தாயிற்று. மாரிமுத்துவுக்கு பீடிக்கட்டும் தீப்பெட்டியோடு சாராயப்புட்டியொன்றும் கொண்டு வந்து அவன் காலடியில் வைத்தனர். சாமம் பூராவும் சவக்காலையில் பிரேதத்தோடு தனித்திருக்க வேண்டும் பயப்படாமல். அதற்குத்தான் இந்த ஏற்பாடு.

இருள் கௌவிக் கொண்டே வந்து பேரிருள் ஆனது. ஆரவாரங்கள் எல்லாம் அடங்கிப்போய்விட்டது. எங்கும் ஒரே அமைதி. பேரமைதி. மயான அமைதி என்று சும்மாவா சொன்னார்கள்.

இப்போது அவனும் அவளும் மாத்திரம்தான் தனித்திருக்கிறார்கள். பூங்காவனத்திலல்ல மயானத்தில். அவள் இறந்த உடலுக்கு அவன் காவலன். இன்றிரவு மட்டும் அவனே அவளுக்குப் பொறுப்பு, பாதுகாப்பு. உரிமைச் சொத்து என்று சொல்லலாமா? இப்படியொரு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையை அவனுக்காக இரக்கப்பட்டு ஆண்டவன்தான் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தானா? எப்படியோ அவன் சித்தப்படி எல்லாம் நிறைவேற்றும். அந்தக் காரிருளில் அந்தக் காரிகையின் சவப்பெட்டியை ஊடுருவிப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தான். பெட்டியின் மத்தியில் வெள்ளியால் செய்த சிலுவையும் ஒளி வட்டமும் அமைந்திருந்தது. அது நட்சத்திரங்களின் மினுக்காட்டலில் மினுங்கின. அவன் அதையேதான் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். வேறு எதிலுமே செல்லவில்லை அவன் சிரத்தை. பீடியோ சாராயமோ எங்கே கிடக்கிறதோ தெரியாது. அவன் மனக் கண்ணில் தெரிவதெல்லாம் தான் கண்டுக்களித்த அழகுமுகம் மட்டும் தான். மரணத்தின் பின்னும் அவள் அழகாகத்தான் படுத்துக்கிடக்கிறாள். தெய்வ மங்கைதான் படுத்துக் கிடக்கிறாள். அருமையாக வெண்ணிற ஆடையால் அலங்கரித்திருக்கிறார்கள். தெய்வமங்கைதான் அவள்! எத்தனை தரம் என் நித்திரையில் வந்து நெஞ்சில் இடம் கொண்டவள். இன்று நான் தொடாமலே மண்ணோடு மண்ணாக வேண்டியதுதானா. இந்த உடல் இன்று மட்டும் என் உரிமைச் சொத்து. நான் என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம். இது ஆண்டவன் தந்த அரிய சந்தர்ப்பம். வீணாக்க மனம் வருமா?

மரநிழலில் அனுதினமும் காணும் மதிமுகமே அவன் முன்னால் காட்சி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. கிழவன் கூறிய சொற்கள் காதைத் துளைத்து முன்னே தள்ளியது.

“என்ன வடிவான புள்ள அவள். பார்த்தா வயதானவர்களுக்கும் ஆசை வரும். இவ்வளவு அழகும் வீணா மண்தின்னுறுதுதானே. மண் தின்றது மனுசன் திண்டுற்றுப் போனால் என்ன.”

பின்னிர்வு நேரம்; தேய்பிறைக்காலம். பிறை நிலா நடப்பதை அறிய வெளிச்சம் போட்டு எட்டிப்பார்த்தது. சமாதிகள் சிலுவைகள் எல்லாம் படம்பிடிக்கப்பட்டன. ஏன் அவனும் சவப்பெட்டியும் கூடத் தெளிவாகின. இப்போது அங்கே உயிரோடு நிற்பவன் அவன் மட்டும் தான். சேவல்கள் கூவுகின்றன. ஊரை அழைக்கின்றன. இறுதிச் சந்தர்ப்பம் போகப் போகின்றதா. அவன் துணிந்து விட்டான். ஒரே ஒரு முத்தம்! மனதில் ஒரு உத்வேகம்! ‘சடார்’ என்று வந்து பெட்டியை இரு கரங்களாலும் திறந்தான். முகத்தைப் பதித்தான் முத்தத்தைப் பதிக்க.

அந்தோ! அப்போது அவன் முகத்தில் அடித்துத் தள்ளியது பிணவாடை! வாழ்நாளில் சந்தித்திராத அப்படியொருமணம்! ஒரு முத்தத்துக்காகக் குனிந்து தன் முகத்தைத் தாழ்பபதிக்க அவனால் முடியவில்லை. முகத்தைத் தள்ளிக் கொண்டிருந்தது அருவருத்த நாற்றம்! பின்னால் சாய்ந்தவன் அப்படியே விழுந்துவிட்டான். ■

தொடர் கவிதை...

ஈழ மகள் தேடுகிறாள் - 01

சீலையாய் எழுந்து
சீகரமான கோயில்களும்
கோயில்களுள் - நல்
குரு வழ்பாடுகளுமாய்
குடியிருந்தோம் நாம்.

எங்கள் நெஞ்சம் போல்
எழுந்து நிமிர்ந்து நிற்கும்
பனைமரமும் வளம்பெருக்க
பச்சை வயல்நிலமுடன் - அடுத்தவர்
பசீர்த்தோம் நாம்

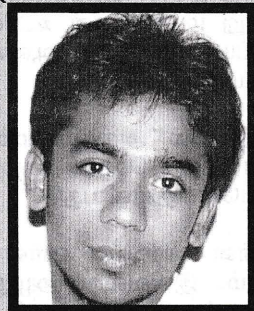
பனைமர வேர்முதல்
பச்சோலை நார்வரை
பயல் விளைக்கும்
பக்குவக் காரர்களாய்
புரந்து வாழ்ந்தோம் நாம்.

செம்மண் புழுதியிலும்
செந்தமிழ் வளர்க்கும் புலவர்களாய்,
கல்வியின் சீகரங்களாய்,
கல்லூரிக் கூடங்களுமாய்
கூடிவாழ்ந்தோம் நாம்.

கம்படி வித்தை முதல்
கரகாட்டக் கலை வரையும்
வில்வித்தைபுடனே
வீர விளையாட்டுக்களுமாய்
வீரமுடன் வாழ்ந்தோம் நாம்.

கலை வளர்த்து எங்கள்
தலை நிமிர்த்தும் இன்பத்
தமிழ்த் தாய் நிலத்தல்
தனிச்சிறப்பாய் வாழ்ந்தோம் நாம்!

- புதுமை வாணன் -

இன்று உறுத மண்ணில்
விழுத தலைகளாய்
உறவுகள் உயிர் மாய்க்க
உணமானோம் நாம்.

ஈழ மகள் நீர் வடிக்க
ஆள் அற்று அநாதையாக்க
அடிமை வாழ்வுக்குள்
அடித்துச் செல்லப்பட்டோம் நாம்....

தொடரும்.....

மணிப்புலவர் மஜீத் அவர்களின் 'பூர்வீக வரலாறு'

கட்டுரை தொடர்பாக....

- சா.திருவேணிசங்கமம்

'சாய்ந்தமருது வரலாறு' என்னும் நூலில் மணிப்புலவர் மஜீத் அவர்கள் 'பூர்வீக வரலாறு' என்னும் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரை ஆய்வு நெறி முறைமைகளுக்கு மாறானதாகவும் மனம் போன போக்கிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அக்கட்டுரையில் சொல்லப்படும் கருத்துக்களைப் பின்பற்றிச் சிலர் பிழையான முடிவுகளை அடைய எத்தனிக்கும் தன்மையும் காணப்படுகிறது. எனவே அவை பற்றி விமர்சன பூர்வமான விளக்கங்களை முன்வைத்தல் அவசியமாகிறது.

"உண்மையில் இலங்கையில் வாழும் முஸ்லிம்களின் முதாதை யர்கள் அதாவது மத்தியகிழக்கு வாசிகள் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பிருந்தே இங்கு வாழ்கிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் அநேகம் உண்டு"

என்று எழுதுகிறார் மஜீத் அவர்கள்.

மத்தியகிழக்கு என்பது இக்காலத்துக்குரிய வழக்காகும். கிழக்கில் ஈரான் தொட்டு மேற்கில் மொரக்கோ வரையும் இஸ்லாத்தைத் தழுவி நிற்கும் மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட நாடுகளைச் (இஸ்ரேல் விதிவிலக்கு) சுட்டப் பயன்படும் சொல்லாகும் இது. இச்சொற்றொடரைப் பண்டைய வரலாற்று விடயங்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியாது. அவ்வாறு பயன்படுத்தினால் அது அராபியர்களுக்கோ பாரசீகர்களுக்கோ எந்த வித சம்பந்தமுமில்லாத சுமேரியர், அசீரியர், சாலடியர், பாவிலோனியர், அக்கேடியர், கிரேக்கர், உரோமர், பினிசியர், துருக்கியர் போன்ற மக்களினங்களையும் மத்திய கிழக்கு வாசிகள் என்ற சொல் உள்ளடக்கிவிடும். அதனால் வரலாறு குழம்பும்.

இவர்களுள் முக்கியமாக கிரேக்கர், உரோமர், பினிசியர் இலங்கை, தென்னிந்தியா போன்ற இடங்களில் வர்த்தகம் செய்துள்ளனர். இதனைப் பண்டைய கிரேக்க, தமிழ், சமஸ்கிருத நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவர்களின் மொழி பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் இங்கு கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளன. கிரேக்கம், எகிப்து ஆகிய இடங்களில் அண்மைக்காலத்தில் தமிழ் கல்வெட்டுக்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் பொதுவாக யவனர் என அழைக்கப்பட்டாலும் பிரதானமாக அது கிரேக்கர்களையே சுட்டும். மேற்குறிப்பிட்ட மத்திய கிழக்கு மக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. முஸ்லிம்களின் முன்னோர் எனக் கருதப்படும்

அராபியர் இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன் பாலைவனத்தில் மந்தை மேய்ப்பை மேற்கொண்டிருந்த மக்களாவர். அவர்கள் மொழியில் முதன்முதலில் நூல் என்று சொல்லத்தக்க படைப்பு 'திருக்குரான்' தான். அதற்கு முன் இலக்கியமெனக் கருதப்பட்டவை வாய்மொழிப் பாடல்களாகும். இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன்னைய காலத்தை அரபு வரலாற்றுாசிரியர் காட்டுமிராண்டிக் காலம் என்பர். அவர்கள் இலங்கையின் பண்டைய வர்த்தக பண்டங்களான முத்து, சங்கு மற்றும் வாசனைத் திரவியங்களைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நாகரீக முதிர்ச்சியும் செல்வச்செழிப்பும் கொண்டிருந்தவர்கள் அல்லர். இஸ்லாமிய எழுச்சியின் விளைவாகப் பாரசீகம் போன்ற நாகரிகமுற்றிருந்த இடங்களோடு ஏற்பட்ட தொடர்புதான் அவர்களை நாகரிகம் பெற வைத்தது. ஆகவே முஸ்லிம்களின் முன்னோர்கள் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பிருந்தே இங்கு வாழ்கிறார்கள் என்பது ஆதாரமற்ற கூற்றாகும்.

இன்றைய முஸ்லிம்களின் முதாதையர்களான மத்திய கிழக்கு வாசிகள் இலங்கையில் முதலில் குடியேறிய இடம் 'மண்டூர்' என்னும் இடமாகும். மண்டூர் ஆரம்பத்தில் ஊர் என்னும் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டது. சிறிது காலத்தின் பின் ஊரில் குடியிருந்த மத்திய கிழக்கு வாசிகள் தெற்கே இடம்பெயர்ந்ததும் ஆரம்ப குடியேற்ற இடமான ஊர் பண்டூர் என்று அழைக்கப்பட்டது. பண்டூர் என்றால் பழைய ஊர் என்று பொருளாகும். இதுவே நாளடைவில் திரிந்து மண்டூராகியுள்ளது எனலாம்.

என்ன ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் இவ்வாறான கருத்துக்கு மஜீத் வருகிறார் என்பது தெரியவில்லை. பண்டு என்பது பழைய என்பதற்குரிய உயர் அல்லது இலக்கிய வழக்காகும். இதன்படி மக்கள் பேச்சு வழக்கின்வழி பழைய ஊர் அல்லது பழையூர் என்றே திரிபடைந்திருக்கும். மண்டூர் என்னும் பெயர் எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது எனக் கருதப்படும் சீர்பாதகுல வரன்முறைக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

**“திருவளர் சிந்தனின் செம்மை வங்கிசமே
மருவார் பணிந்து மலரடி பணியும்
மண்டூர்க் கோயிலின் மகிமையுரைக்கலாம்”**

எட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் ஒரு ஊர் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது என்பதையும் அப்பெயர் திரிபடைந்த வரலாற்றையும் எந்தவித சான்றாதாரங்களும்மில்லாமல் தனது அபார கற்பனைத் திறத்தை மாத்திரம் கொண்டு சொல்லும் மணிப்புலவர் மஜீத்தின் ஆற்றலை வியந்து போற்றுவோம்.

“ஊர் என்ற சொல் நாம் நினைப்பது போன்று திராவிட மொழிச் சொல் அல்ல. இது உலகின் முதல் நாகரிக மக்களாகிய சுமேரிய மக்கள் பேசிய சுமேரிய மொழிச் சொல்லாகும். சுமேரியர்கள் (மத்தியகிழக்கு வாசிகள்) வியாபாரத்துக்காக எங்கெங்கு

செல்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்கள் தங்க நேரிட்டபோது அந்த இடம் ஊர் என அழைக்கப்பட்டது.”

உதாரணமாக ஈரானில் நிஜாப்பூரினையும் வங்காள தேசத்தில் கோணப்புத்தூரையும் காசிப்பூரினையும் இந்தியாவில் மைசூர், பெங்களூர், திருவிடைமருதூரினையும் மலேசியாவில் கோலாலம் பூரினையும் இலங்கையில் நல்லூர், மூதூர், மருதூர், தோப்பூர், மண்டூர் என்பவற்றையும் சிங்கப்பூரினையும் பாகிஸ்தானில் லாகூரினையும் கூறமுடியும்.”

எந்த சிறிய, வளர்ச்சியடையாத ஆதிவாசி மொழியும் ஒரு குறித்த தொகைச் சொற்களைத் தனது சொந்தமொழிச் சொற்களாகக் கொண்டிருக்கும். அவை அடிப்படைப்பாவனைச் சொற்களாகும். உதாரணமாக பசி, தாகம், பாசம், கோபம், அம்மா, அப்பா, நீர், நெருப்பு, ஊர், மனை மற்றும் உணவுப் பொருட்களுக்கூரிய பெயர்கள். இவைகள் சில திரிபுகளுடன் அல்லது திரிபுகள் இல்லாமல் பலமொழிகளில் வழங்குமாயின் அம்மொழிகள் குடும்பமொழிகளாகும். இந்த அடிப்படைச் சொற்களுக்குள் வரும் ஊரைக் குறிக்கச் சொல்லில்லாமல் பண்டைய தமிழர்கள் என்ன சிரமப்பட்டார்களோ அல்லது அவர்கள் ஊரில் வாழவில்லையோ! மத்திய கிழக்கு வாசிகளிடமிருந்து கடன் வாங்கியதும் அவர்கள் குழப்பம் தீர்ந்ததோ! மஜீத் அவர்களால்தான் இதற்கு விளக்கம் தர முடியும்!

சங்க இலக்கியத்தின் சில பகுதிகள் கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டு பழைமையுடையது என்பது யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். புறநானூறில் அநேக பாடல்கள் அவ்வாறு பழைமையானவையாகும்.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்	-	புறம் 192
சீரூர் மன்னன் சிறியிலை எ.கம்	-	புறம் 308
பிறர் வேல் போலாதாகி இவ்வூர்	-	புறம் 332

என்று புறநானூறில் மட்டும் 25 இடங்களில் ஊர் என்னும் சொல் வருகிறது. பிராமிக் கல்வெட்டில் ஊர் என்ற சொல் குறிப்பிடப்படுகிறது. இது பற்றி ‘பண்டைய இலங்கையில் தமிழும் தமிழரும்’ என்ற நூலில் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் புலப்பெருத்தினம் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது!

‘சமகாலத்தில் தென்னிந்தியாவில் ஆந்திராவில் ஊரா என்ற சொல்லும் (Ramachandaramurthy 1995:347) தமிழ் நாட்டில், ஊர், ஊரு என்ற சொல்லும்(Panneerselvam 1972:178) இடப் பெயர்களின் பொது விசுவகோசம் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வருகின்றன. இவற்றில் ஊரா ஊரே என்ற சொற்கள் ஊர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் பானி, பிராகிருதவடிவமாகும்.’ பக்75.

கன்னடம், தெலுங்கு மொழிகளில் ஊர் என்ற சொல் அம்மொழிகளின் இயல்புக்கிசைய ‘ஊ..ர்’ என்று நீண்டு ஒலிக்கிறது. தமிழிலும் மலையாளத்திலும் ஊர் என்று உள்ளது. தோடர் போன்ற ஆதிவாசி திராவிட மொழிகளிலும் இச்சொல் அதே பொருளில் புழக்கத்தில் உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால் ஊர் என்ற சொல் மூலத்திராவிட மொழிச் சொல் என்பது பெறப்படுகிறது. மூலத்திராவிடம் என்பது குறைந்தது கி.மு. ஓராயிரம் வருடங்களுக்கு முன் இருந்த மொழியாகும். இவ்வளவு பழமையான சொல் இரவலாகப் பெறப்பட்டது என்பது விந்தையாக உள்ளது.

ஊர் என்பது தமிழல்ல என்பதை நிரூபிக்க அச்சொல் பின் ஓட்டாக வரும் பல இடங்களின் பெயர்ப்பட்டியலைத் தருகிறார் கட்டுரையாசிரியர். அப்பட்டியலில் இரு பெயர்களைத்தவிர மற்றவை தமிழ்ப் பெயர்கள் அல்லது தமிழின் செல்வாக்கால் உருவாகியவை. ஈரானில் உள்ள நிஷாப்பூரும் பாகிஸ்தானில் உள்ள லாகூரும் விதிவிலக்காக வரும் இரு பெயர்களாகும். ஆகவே இவ்விரு பெயர்களிலும் ஊர் விசுதி அமைந்ததின் விபரத்தை நோக்குவோம்.

“கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டில் நிஷாப்பூர் என்ற நகரம் சாசானிய வம்ச அரசனான ஷாப்பூர் என்பவனால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. ஷாப்பூரின் நகரம் என்ற பொருளில் அது நிஷாப்பூர் என அழைக்கப்பட்டது.” (Encyclopaedia Britannica(micro) VII 1979 edition) ஷாப்பூர் என்பது ஓர் அரசனின் பெயர் என்பதும் அதற்கும் தமிழில் உள்ள ஊர் என்பதற்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை என்பதும் தெளிவாகிறது

அடுத்தது லாகூர். இதன் சரியான உச்சரிப்பு லாகூர் அல்ல. லாகொர் ஆகும். தமிழில் ஊர் என்னும் ஈற்று விசுதி ஊர்ப்பெயர்களின் பாணியில் லாகூர் என்று எழுதும் பழக்கத்தால் மஜீத் போன்றவர்கள் தவறு விட ஏதுவாகிவிட்டது. பிரான் நவிகே(Pran Navike) என்பவரால் எழுதப்பட்ட லாகொர் (Lahore) என்னும் நூலில் பின்வரும் குறிப்பு காணப்படுகிறது.

‘லாகொர் என்றால் லாவின்(Lah) கோட்டை என்பது பொருளாகும். இரண்டாவது விசுதி awur என்பது awyuan என்ற சமஸ்கிருதமொழிச் சொல்லிருந்து வந்தது”

இதிலிருந்து தெளிவாவது என்னவென்றால் தமிழ்ச் சொல்லான ஊர் என்பதற்கும் லாகொர்(லாகூர்) என்பதிலுள்ள இரண்டாவது விசுதிக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்பதாகும். மேலும் 12ம் நூற்றாண்டில் நடந்த முஸ்லிம் படையெடுப்புக்கு முன்னர் லாகோரில் முஸ்லிம்கள் வாழவில்லை என்பதும் கி.பி.7ம் நூற்றாண்டில் வருகை தந்த சீனயாத்திரிகள் இந்நகரை இப்பெயராலே குறிப்பிடுகிறான் என்பதும் மத்திய கிழக்கு வாசிகள் இந்நகரின் பெயர் உருவாக்கத்தில் சம்பந்தம் கொள்ளவில்லை என்பதற்கு மேலதிக சான்றுகளாக அமையும்.

இனி சுமேரியர்கள் ஊர் அமைத்த கதையைப் பார்ப்போம்.

“கிட்டத்தட்ட கி.மு. 5000 ஆண்டுகளில் கருக்கொண்ட சுமேரிய நாகரிகம் கி.மு. 2000 ஆண்டுகளில் உலகத்தின் கண்களிலிருந்து மறைந்து விடுகிறது. அவர்களின் பின் அஸ்ஸீரியர்கள் பாபிலோனியர்கள் என்று ஒருவர் பின் ஒருவராக தம் நாகரிகத்தை அங்கு ஏற்படுத்துகிறார்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் மேற்கு நாட்டு தொல்லியலாளர்கள் யூப்பிரடிஸ் - ரைக்கிரிஸ் நதிக்கரையில் உள்ள மண்மேடுகளைத் தோண்டும் வரை அவர்களைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது”

இது முன்னணி சுமேரியவியல் அறிஞரான பேராசிரியர் கிரமர் தனது ‘நாகரிகத்தின் தொட்டில்’ (Cradle of Civilization) என்ற நூலில் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

இன்னொரு மேற்கோளைப் பார்ப்போம். இது பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளையின் ‘தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம்’ என்ற நூலில் வருவதாகும்.

‘அராபியர், யூதரை உள்ளடக்கிய செமிதிக் நாகரிகத்துக்கு முந்திய மேற்காசிய கலாசாரங்களோடு திராவிட மக்கள் தொடர்புபடுத்தப் படுவதுண்டு. அராபியர், யூதர் மேற்காசியாவிற்கும் ஆரியர் இந்தியாவுக்கும் வருமுன்பு இப்பகுதிகளில் விளங்கிய நாகரிகம் பல ஒற்றுமை உடையதாக இருந்தது. மேற்காசியாவின் சுமேரிய நாகரிகம் முதலியன ஆரியருக்கோ அராபியருக்கோ, யூதருக்கோ உரியதல்ல என்பது இன்று பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.’ (தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம் பக் - 03)

“சுமேரியர்கள் (மத்திய கிழக்குவாசிகள்) எங்கெங்கு சென்றார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்கள் தங்க ஏற்பட்டபோது அந்த இடம் ஊர் என்று அழைக்கப்பட்டது.”

என்பது உலகில் உள்ள அபத்தக்கதைகள் எல்லாவற்றையும் விஞ்சும் அபத்தக்கதையாகும். இந்த அபத்தக்கதை உருவானதன் பின்னணி பற்றி சற்று விளக்குவது அவசியமாகிறது.

சுமேரியர்கள் தமது நாகரிகத்தின் இறுதிக்காலத்தில், கி.மு.2500 - 1500 காலப்பகுதியில் செழித்திருந்த சிந்துவெளி நாகரிகத்தை அறிந்திருந்தனர் என்று கொள்ள இடமுண்டு என்று பேராசிரியர் கிரமர் குறிப்பிடுகிறார். எனினும் இற்றைக்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஹாராஸ் பாதிரியார் போன்றவர்கள் திராவிட நாகரிகத்துக்கும் சுமேரிய நாகரிகத்துக்குமிடையே காணப்பட்ட ஒற்றுமைகளைக் கருதிச் சுமேரியர்கள்தான் திராவிட நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்திருக்க வேண்டும். அதாவது திராவிடர்களின் முன்னோர் சுமேரியர்கள் என்னும் முடிவுக்கு வந்தனர்.

புராதன சுமேரியர்கள் சிந்துநாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்து அங்கிருந்து தெற்கு நோக்கி நகர்ந்து திராவிட நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்தனர் என்றும் அவர்கள் கடல்மார்க்கமாக வந்து திராவிட நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்தனர் என்றும் இந்த ஊகத்தை முன்வைப்பவர்களிடையே இரு பிரிவினர் உண்டு. இவ்வூகத்துக்கு மானிடவியல், மொழியியல் மற்றும் பண்பாட்டு அம்சங்களான வேல் வணக்கம், ஈமச்சின்னங்கள், கோயில்கள் நடனமாதரைக் கொண்டிருத்தல் போன்ற ஒத்த பண்புகள் காரணமாக அமையினும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் எதுவுமில்லை. சுமேரியர் முற்றாக அழிந்தது கி.மு. 2000 ஆண்டாகும். தமிழ் பிராமிக்கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் இலக்கியங்கள் கிடைப்பது கி.மு 3ம் நூற்றாண்டாகும். இடையே சுமார் 1700 ஆண்டுகள் வெற்றிடமாக உள்ளன. இக்காரணங்களால் இது வெறும் ஊகமாகவே எஞ்சி நிற்கிறது. ஒருவேளை இன்னும் வாசிக்கப்படாமல் உள்ள சிந்துவெளி எழுத்தின் மர்மம் துலக்கப்பட்டால் இந்த ஊகம் உறுதிப்படலாம் என்ற கருத்து நிலவுகிறது.

சுமேரியர்களுக்கும் செமிடிக்குகளுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லை என்பது நிரூபிக்கப்பட்ட விடயம். செமிடிக்குகளின் முன்னேறிய பிரிவினராக இருந்த ஹுபுறுகள் ஆட்சியதிகாரம் பெறுவதற்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றி நாகரிகம் படைத்துச் சுமேரியர்கள் அழிந்துவிட்டனர். இவ்வரலாறுகளைப் பொறுத்தவரையில் செமிடிக்குகளின் இன்னாரு பிரிவினரான அராபியர்களின் எழுச்சி மிகவும் பிற்பட்ட 7ம் நூற்றாண்டாகும்.

“மண்டிரில் இன்றும் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்ய அல்லது எரிக்க கோயிலுக்குப் பணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பணம் மண்டிரில் இன்னும் திறசால் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. திறசால் என்ற சொல்லோ இன்றைய அராபியரின் நாணயமான ரியால் என்னும் சொல்லின் ஆதிச் சொல்லாகும் என ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர்”

யார் இந் ஆய்வாளர்கள் என்பதை மஜீத் அவர்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டும். மண்டிரில் மாத்திரம் அல்ல மட்டக்களப்பின் பல ஊர்களில் இறந்தவர்களை அடக்க அல்லது எரிக்க நிலத்தைக் கூறிவிற்கும் சம்பிரதாயம் ஒன்று உண்டு. இங்கு கூறப்படும் நாணயம் ரியால்(Reaal) என்றழைக்கப்படும் ஒல்லாந்து நாணயமாகும். இந்த நாணயம் ஒல்லாந்தர்களின் ஆட்சி மட்டக்களப்பில் பலமாக வேரூன்றி இருந்த காலத்தில், 1617 ம் ஆண்டு புழக்கத்துக்கு விடப்பட்டது. (pa.107 / Ceylon coin and Currency by H.W.Codington)

இந்த நாணயம் மட்டக்களப்புத் தமிழர்களின் உச்சரிப்புப் பாங்கில் திறசால் என்றும் இறசால் என்றும் ஒலிக்கிறது. அரேபிய உலகத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த பண்டைய நாணயங்கள் தினார், திர்ஹாம் ஆகும். ரியால் அல்ல. அது மிகவும் பிற்பட்ட நாணயமாகும். மத்திய அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ள அரசுகள்தான் நாணயங்களைப் புழக்கத்துக்கு விடமுடியும். அப்போதுதான் அது பெறுமதியுடையதாகும். அரபுகளின் ஆட்சி மட்டக்களப்பில்

நிலவியதாகச் சரித்திரமில்லை. மட்டக்களப்புப் பகுதிகளில் VOC சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட நியால்(Reaal) நாணயங்கள் பெருமளவில் கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளன. இலங்கை பொருட்காட்சிச்சாலைகளில் அவைகளை அதிகம் காணலாம். புராதன அரபு ரியால் நாணயத்தை யாரும் கண்டெடுத்ததாகத் தகவல் இல்லை. அந்தப் பெயரில் அக்காலத்தில் ஒரு அரபு நாணயம் இருக்க வில்லை.

“சவளக்கடை அருகே உள்ள துறைநீலாவணையிலும் மத்திய கிழக்கு வாசிகளே குடியிருந்தனர் என்பதற்கு இவ்வூரில் அமைந்துள்ள ‘இப்றாஹிம் திட்டி’ என்று ஊரின் ஒரு பகுதி அழைக்கப்படுவதை குறிப்பிடலாம்.”

துறைநீலாவணையில் ‘இப்றாஹிம் திட்டி’ என்று இடமொன்றுமில்லை (இக்கட்டுரையாசிரியர் துறைநீலாவணையைச் சேர்ந்தவர்) சிலர் பூரான் பிட்டி என்ற இடம் உள்ளது என்று குறிப்பிடுவர். அப்பெயரிலும் ஓர் இடம் அங்கே இல்லை. ‘இப்றாஹிம் பிட்டி’ பூரான் பிட்டி என்று மருவியதாகவும் அதனால் துறைநீலாவணையில் முஸ்லிம்கள் குடியிருந்தனர் என்பது நிருபணமாகிறது என்றும் ஜெஸ்மி.முஸா என்பவர் தினக்குரல் ஞாயிறு பதிப்பில் எழுதினார். அக்கருத்தை ஆணித்தரமாக மறுத்து அட்சரன் என்பவர் 2010.07.25, 2010.08.25ந் திகதிகளில் எழுதியுள்ளார். அவைகளை ஆர்வமுள்ள வாசகர்கள் பார்க்குமாறு வேண்டி அடுத்த விடயத்துக்கு வருகிறேன்.

“கிட்டங்கி அருகே இருந்த துறைமுகப்பட்டினமே சவளக்கடை எனலாம். சவளக்கடையின் ஆரம்பப் பெயர் ஐவுளிக்கடை என்பதாகும்.”

பண்டைக் காலத்தில் அரை மைல் அகலமான வாவி கிட்டங்கிக்கும் சவளக்கடைக்குமிடையே இருந்த நிலப்பகுதிகளின் தொடர்பைப் பெருமளவு துண்டித்தது. “1975ம் ஆண்டளவில் கிட்டங்கி - சவளக்கடை வீதியும் தாம்போதியும் வாவிக்குக் குறுக்கே அமைக்கப்பட்டது.” என்று அறிஞர் எஸ்.எச்.எம்.ஜெமில் கூறுவதைப்போல் அதற்குமுன் இரு நிலப்பகுதி களுக்குமிடையே பெரிய தொடர்புகளுமில்லை. அதற்கான அவசியமு மிருக்கவில்லை. இவ்வாறிருக்கையில் சவளக்கடை, நாவிதன்வெளி, அன்னமலை என்று அடுத்து அடுத்து மூன்று கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட வறிய மக்கள் துறைமுகத்தில் இறக்குமதியான பண்டங்களை நுகர் வோராகவும் வாங்குவோராகவும் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வோராகவும் இருந்திருப்பார்களா? அக்காலத்தில் உபரி வருமானத்தைத் தரத்தக்க விளைநிலங்களோ அக்கிராமத்தவர்களுக்குக் கிடையாது. இருக்கின்ற சொற்ப நிலங்களும் எழுவான் கரையில் உள்ள கிராமத்தவர்களுக்குப் பாரம்பரியமாகச் சொந்தமான காணிகளாகும். வாயும் கையுமாக வாழ்வதற்குரிய வருமானத்தை ஈட்டிக் கொள்ளுவதற்கே அக்காலத்தில் அவர்கள் செய்த சவரத் தொழிலும் கைவினை தொழிலும் போதுமானதில்லையே.....

(அடுத்த இதழில் தொடரும்.....)

சின்னது சிரிப்பானது உண்மையானது 09

பாம்பைக் கண்டால் படையும் நடுங்கும் என்பது பழமொழி. ஆனால் படையைக் கண்டாலே பாம்பும் நடுங்கும் காலமது. 1950 கடைசிக் காலத்திலே நாட்டிலே கலவரங்கள் நடந்ததால் பல இடங்களிலே 'ஆமியும்' 'எயார் போசும்' 'காம்பும்' அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நின்றாலும் அடி இருந்தாலும் அடி என்றது போன்ற காலம்.

எஸ்.எஸ்.சி பாஸ் பண்ணியிருந்த நான் மோட்டார் சைக்கிள் ஓடும் ஆசையிலே அதிக நேரத்தை எனது நண்பனின் திருமலை வீதியிலுள்ள மத்தியூஸ் கராஜிலே கழிப்பது வழக்கம். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது மோட்டார் சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு பாலம்மீட்டுவிலுள்ள எங்கள் வீட்டுக்குச் சென்றுவருவதும் வழக்கம்.

அன்றும் பார்வீதி வழியாக மோட்டார் சைக்கிளிலே வரும்போது இப்போது பெற்றோலியம் கார்ப்பேரேசன் இருக்கும் இடத்திலே இருந்த 'எயார் போஸ் காம்பின்' முன் நின்ற ஆமிக்காரர் என்னைக் கையைக்காட்டி நிறுத்தினார். பயந்துபோய் மோட்டார் சைக்கிளை நிறுத்தினேன். அவர் தொப்பியைக் கழட்டிவிட்டு என் அருகிலே வந்து அடே மச்சான் எப்படிடா என்றதும் தான் அவர் என்னுடன் பாடசாலையில் படித்த ஷண் என்னும் சண்முகநாதன் என அடையாளம் கண்டேன். அவர் அப்படிப் பேசியதும் எனக்கு ஒரே குசி. தான் பாடசாலையில் இருந்து விலகி 'எயார் போசி'ல் சேர்ந்ததாகவும் பயிற்சியின் போது இங்கே அனுப்பியதாகவும் கூறினார்.

சில நிமிடம் பேசிவிட்டு திரும்பி வருவதாகக் கூறிய என்னிடம் அவர் நானும் வருகிறேன் என்று பின்சீட்டிலே ஏறினார். நானும் 'எயார் போசுடன் போகும் பெருமையிலே மோட்டார் சைக்கிளை வேகமாக ஓட்டிக்கொண்டே அவருடன் பேசிக்கொண்டு சென்றேன். தீவ்ப்பாலத்தைக் கடந்ததும் வீதியில் வளைவு உள்ளதால் கவனம் என்று கூறிக்கொண்டு திரும்பிப்பார்த்தேன். 'எயார் போசை'க் காணவில்லை. எனக்கு நடுக்கமே வந்துவிட்டது. 'எயார் போஸ்' காரரை ஏற்றிவந்து விழுத்தாட்டியதால் என்ன நடக்குமோ? அவருக்கு என்ன நடந்ததோ? என்று தெரியாமல் வீட்டுக்குப் போகாமல் உள்றோட்டாலே மத்தியூஸ் கராஜிக்குச் சென்று மோட்டார் சைக்கிளைப் போட்டுவிட்டு வீட்டுக்கு வந்த நான் ஒரு வாரமாக வெளியே போகவேயில்லை.

பயந்து பயந்து வீட்டிலே இருந்த எனக்கு ஒரு நாள் காலை பயங்கர அனுபவம் ஒன்று நடந்தது. காலை ஏழுமணியளவில் எங்கள் வீட்டிற்கு முன் 'எயார் போஸ்' ஜீப் வந்து நின்றது. பின்பக்கமாக ஓட எண்ணிய என்னை ஜீப்பிலே இருந்து இறங்கிய ஷண் "அடேய் உன்ன எங்கெல்லாம்பா தேடுறது. அண்டைக்கு போன நீ ஏன் அந்தப்பக்கம் வரல்ல." என்று வினவியதும் தூக்கிவாரிப்போட்டது. நிலமையைச் சமாளித்துக் கொண்டு "அண்டைக்கு நீ எங்கே இறங்கினாய்" எனக் கேட்டேன். அவர் "நான் ஏறவே இல்லையே. ஏறுவதுபோல் ஏறி காலை உயர்த்திக் கொண்டு நிக்க நீ வேகமாகப் போய்விட்டாய்." என்றார்.

நான் நடந்ததைச் சொல்ல அவரும் சிரி சிரி எனச் சிரித்துவிட்டு, தனது சகாக்களுக்கும் கூறிக் சிரித்தார்கள். எனக்கோ வெட்கம் ஒரு புறம். சந்தோஷம் ஒரு புறம்.

- பாலம்மீட்டு கருணா-

சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 37

பன்மொழிப்புலவர். த. கனகரத்தினம்

சொல்லாக்கத்தில் இலக்கணம்

சொல்லாக்கத்தில் பல முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. ஒரு வேர்ச் சொல்லினை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய சொற்கள் பலவற்றைப் படைக்கலாம். இது பற்றி முன்னரும் விளக்கமாகக் கூறியுள்ளோம். Tele(ரெலி) என்ற வேர்ச் சொல்லை 'தொலை', 'தொலைவு' என்று மொழியாக்கம் செய்யலாம். இதனையடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு புதிய சொற்கள் படைக்கப்படுகின்றன.

Telephone - தொலைபேசி

Telescope- தொலைநோக்கி

Television- தொலைக்காட்சி

Telemechanics - தொலை இயக்கி

Telepathy - தொலையுணர்வு

Telephoto graph - தொலை நிழற்பட முறை

இவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை அடிப்படையாகக்கொண்டு பல்வேறு புதிய சொல்லாக்கம் செய்யலாம்.

சில சொற்கள் ஏதேனும் ஓர் ஒப்புமை நோக்கிப் படைக்கப்படுகின்றன. இதற்கு ஒதாரணமாக "வானொலி" என்பதைக்கூறலாம். வானொலி என்ற சொல் வானவெளியில் உலவும் ஒலி அலைகளை மட்டும் சுட்டும். விண்வெளியில் செலுத்தப்படும் ஒலி அலைகளாக மாற்றும், கருவிக்கு 'ரேடியோ' Radio என்று பெயரிட்டுள்ளனர். ரேடியோ உடைந்தது. வானொலி பழுதாயிற்று என்னும்போது வானொலியை - வானில் உள்ள அலைகளை உணர்த்துவதில்லை. அதனை ஒலிபரப்பும் இடமாகிய பெட்டியையே கருதுகிறோம். (இடவாகு பெயராகப்) தானியவாகு பெயர்களால் பெட்டியையே உணர்த்திற்று. வானொலி என்றது போன்ற சொல்லாக்கம் ஒரு புடை ஒற்றுமையைக் கொண்டதெனவும் கூறலாம்.

சொல்லாக்கத்திற்கு இலக்கணமும் மரபும் பயன்படுகின்றன. வானொலி என்ற இயற்பெயர் அதனோடு சம்மந்தப்பட்ட வானொலிப் பெட்டிக்கும் ஆகுபெயராக வழங்கி வருகிறது. அவ்வாறு வழங்குவது சரி என்பதற்குத் தொல்காப்பியம், நன்னூல் போன்ற இலக்கண நூல்களின் அறிவு தேவை.

‘ஒரு பொருளின் இயற்பெயர் அப்பொருளோடு சம்மந்தப்பட்ட பிறிதொரு பொருளுக்குத் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரின் ஆகுபெயர் எனப்படும்.’ என ஆகுபெயருக்குரிய இலக்கணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே வினை அடி, விகுதி, முன்னொட்டு, பின்னொட்டு என்பவற்றிற்கும் இலக்கண அமைதி உண்டு.

பழந்தமிழர் சொல்லாக்கத்தில் எளிமையைக் கையாண்டிருப்பதனையும் காண்கின்றோம். **தளிர், தளிர்த்தல், தழை, தழைத்தல்** என்று பெயர்ச் சொல்லை வினைச் சொல்லாக்கியிருக்கிறார்கள். தளிர்விடுதல் என்பதை ஒரு சொல்லில் தளிர்த்தல் என எளிமையாகக் கூறியிருக்கிறார். முயற்சி செய்தல் என்பதை இரண்டு சொற்களுக்குப் பதிலாக **முயலுதல், முயல்தல்** என எளிமையாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஆங்கிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதில் பெருத்த சீர்மை (uniformly) இல்லையென அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். அதற்குரிய காரணம் ஆங்கிலத்தில் கலைச்சொற்கள் ஒரு நீண்ட கால கட்டத்தில் உருவாயினமை, பலரால் வெவ்வேறு சூழ்நிலையில் சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டமை என்பனவாம். புதிய நகரை உருவாக்குவது போல கலைச்சொற்களை உருவாக்கும் வாய்ப்பு நமக்குத்தான் இருக்கிறது. எனவே எளிமையும் எழிலும் இணைந்த தமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்கித் தமிழை வளப்படுத்துவோமாக.

கலைச் சொல்லாக்கத்தில் இலங்கை முன்னோடியாக விளங்குகிறது. சொற்களுக்கிடையில் நுட்பமான பொருள் உண்டு என்பதை விளங்கியிருந்தோம். இலங்கையில் **இனச்சொற்கொத்து** ஒன்றையும் உருவாக்கியுள்ளார்கள் **Aim, End, Goal, Ideal, Purpose, Target** போன்றவற்றிற்கு வெவ்வேறு சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

Aim - குறிக்கோள்	End - பயன்	Goal - அடைவு
Ideal - இலட்சியம்	Purpose - நோக்கம்	Target - இலக்கு

இவ்வாறு நுண்ணிய பொருள் வேறுபாடுள்ள சொற்களுக்கும் புதிய சொல்லாக்கம் நிகழ்ந்தால் தமிழின் சொல்வளம் பெருகும்ன்றோ!

(உ+ம்)வந்து நாமுன் வந்தென - கந்தபுராணம்)
வினைப்பகுபதத்தில் சுன்னைக் குமார சுவாமிப் புலவர்
(காற்று)

வா - வந்து, வருவாய், வாரி, வரவு
தா - தந்தை, தாய், தம்மான், தரவு முதலிய சொற்களைக் காட்டுகின்றன (தந்தவன்)

நலை மாறுகறேன்.

பிணமுண்ணும் காக்கைகள்
பிணக்கமாயுறவு கொள்ள
என்னை
கூவியழைக்கின்றன.

கழிவையும் குப்பைகளையும்
கால்களால் கிளறி
உணவு சேமித்து
கனவிலும் எச்சமுண்ணும்
கருமைக் காக்கைகளுள்
சில
மானுடத் தோல்களுள்
புகுந்து கொண்ட
காலமிது

தொலைந்தும்
தொலைதூரம் சென்றுவிட்ட
மனிதாபிமானக் காற்று
இக்காக்கைகளின்
கண்ணிலும் படவில்லை

கொன்றும் தூரத்தியும்
பறித்துமுண்ணும்
பக்குவத்தை
பிறக்கும் போதே
கற்றுக் கொள்ளும்
தொழில் நுட்பங்களை
கற்றுக் கொடுக்க முயல்கின்றன

தனக்கும்
மானுடக்குமிடையில்
எந்த வேறுபாடுமில்லை
உடலுருவத்தைத் தவிர
என்றுரைக்கும்
அக்காக்கையிடம்
நான் இன்னும்
கற்றுக் கொள்ளவே
காய் நகர்த்துகிறேன்.

- மருதூர் ஜமால்தீன்

‘மகுட வைரங்கள்’ கவிதைத் தொகுப்பு மீதான இரசனைக் குறிப்பு

- வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்

பதுளை மாவட்டத்துக்குப் பெருமை சேர்க்கும் விதமாக வெளிவந்திருக்கிறது நித்தியஜோதி அவர்களின் ‘மகுட வைரங்கள்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பு. கல்வியமைச்சில் பிரதிக் கல்வி அமைச்சின் ஊடகச் செயலாளராகவும், அதிபராகவும் கடமை புரிந்துள்ள இவர் தமிழீழத்து கொண்ட பற்றால் தனது கவிதை நூலை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறார். இணையத் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் வெளியீடாக 76 பக்கங்களில் வெளிவந்திருக்கும் இத்தொகுதியில் 43 கவிதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

மலையக மக்களின் வாழ்க்கையைப் புடம் போட்டுக் காட்டும் ஓரிரு கவிதைகளையும், காதல் கவிதைகளையும், ஆன்மீகம் சார்ந்த சில கவிதைகளையும் இந்நூலில் தரிசிக்கலாம்.

இணையத் தளத்தில் இலக்கியங்களைத் தேடி தகவல்களைச் சேகரித்த அனுபவம் கவிஞர் நித்தியஜோதி அவர்களுக்கு உண்டு. வாழ்க்கை என்னும் இணையப் பத்திரிகையை ‘நெனசல’ நிலையம் ஊடாக வெளியிட்டு இலங்கை முழுவதும் இணைய வாசகர்களுக்கு இலக்கியம் வாசிக்கத் தந்தவர்... நவீன காலத்திற்கேற்ப தகவல் தொழில்நுட்பம், இணையம் என்பவற்றில் ஈடுபாடும், அவற்றின் பயன்பாடும் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆவல் அவரிடம் அதிகமாகவே காணப்படுகிறது என்று தனது வெளியீட்டுரையில் கௌரிசங்கர் பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். பூனாகலை பௌர்ணமி கலை இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவரான ஆறுமுகம் கலையரசு அவர்கள் இக்கவிதை நூலுக்கு அணிந்துரையை வழங்கியுள்ளார்.

அப்புத்தளை தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு மன்றத்தின் செயலாளர் நியால்தனது பதிப்பாசிரியர் உரையில் இந்நூலிலுள்ள கவிதைகள் தனித்துவம் வாய்ந்தவை. நவீனத்துவம் மிளிர்ந்து கவிதைகள் நடை போடுகின்றன. கவிதைகளின் உருவம், சொல்லாட்சி, உள்ளடக்கம் என்பன ஏனைய கவிஞர்களின் கவிதைகளில் இருந்து இக்கவிஞரை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது என்கிறார்.

‘காதல் சொன்ன கண்ணாளன்’ என்ற கவிதையில் (பக்கம் 18) காதலி தனது உள்ளத்தைக் கூறியிருக்கிறார். மேலும் கண்ணால் கேட்கும் கேள்விகளுக்குச் செயலால் பதில் கூறும் தனித்திறமை தனது காதலுக்குக் கிடைத்த முதல் மரியாதை என்கிறார். கவிதையின் நாயகியான அந்தப் பெண் மனதினால் தான் மனைவியாகிவிட்டதாக கீழுள்ளவாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

சிங்கார சிரிப்புகள்
 நாகரீக மூட்டத்தினுள்ளே
 முகம் கழுவும் நாளில்
 வெட்கத்திற்கு மட்டும்
 மரியாதை தந்தவனே
 உந்தன் கேள்வியால்
 நானே
 மனைவியாகிறேன்
 மன ஊஞ்சலில்...

காதலில் விழுந்தவர்கள் நேரெதிர் மாற்றங்களான விடயங்களைச் செய்வதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். தாம் என்ன செய்கிறோம் என்று அவர்களுக்கே விளங்காத ஒரு அதிசய உலகத்தில் அவர்கள் இருப்பார்கள். அதே நிலை 'நீ... என்றும் நான்...' (பக்கம் 46) என்ற கவிதையிலும் நயமாக உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக கீழுள்ள அடிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

புரிந்து கொண்டும்
 பதிலைத் தேடுகின்றாய்...
 நானோ...
 வினாவைத் தேடுகின்றேன்..

கவிதையில் ஆர்வம் காட்டி வரும் கவிஞர் நித்தியஜோதி அவர்கள் இன்னும் காத்திரமான கவிதைகளைப் படைத்து இலக்கிய உலகில் நிலைத்து நிற்க வாழ்த்துகிறோம்.

நூலின் பெயர்
 நூலாசிரியர்
 வெளியீடு
 தொலைபேசி
 விலை

- மகுட வைரங்கள் (கவிதைத் தொகுதி)
- கவிஞர் நித்தியஜோதி
- இணைய தமிழ் இலக்கிய மன்றம்
- 0729068724
- 200/=

அஞ்சலி

02.08.2012 அன்று கொழும்பில் காலமான எழுத்தாளர் இலக்கிய வித்தகர் அமர் **அநுவை. நாகராஜன்** அவர்களுக்கு 'செங்கதிர்' இன் கண்ணீர் அஞ்சலி!

25.05.1933 - 02.08.2012

மீண்டும் ஒரு காதல் கதை

18

- திருக்கோவில்
யோகா.யோகேந்திரன்

பட்டு வேட்டி சட்டையுடனும் முகம் நிறைந்த சிரிப்புடனும் எதிரே நின்றிருந்தான் அத்தான் கண்ணன்!

தனக்கெதிரில் நின்றிருந்த கண்ணனை மங்கிய வெளிச்சத்தில் அடையாளம் கண்டு கொண்ட ராதா நெஞ்சு படபடக்க; ஓராயிரம் கேள்விகள் மூளைக்குள்

மின்னலடிக்க; ஆர்வமும் திகிலும் கலந்ததொரு உணர்வு அவளை உந்தித்தள்ள; மெதுவாகத் தலையைத் திருப்பி மாப்பிள்ளை யாரெனக் கூர்ந்து கவனித்தாள். மாப்பிள்ளைக் கோலத்தில் அமர்ந்திருந்தவன் அவளது இதயத்தில் குடியிருக்கும் ஜயலத்!

கண்ணனின் ஏற்பாட்டின்படி வெளிச்சம் மங்கலாக இருந்ததாலும் தாலிகட்டும்போது ராதா மாப்பிள்ளையை நிமிர்ந்து பார்க்காததாலும் திருமணச்சடங்கின்போது மாப்பிள்ளையை அடையாளப்படுத்தக் கூடிய சில மந்திரங்கள் வேண்டுமென்றே தவிர்க்கப்பட்டதாலும் மாப்பிள்ளையாக உட்கார்ந்திருந்தவன் கண்ணன்தானென்பதில் ராதாவுக்கு எவ்வித சந்தேகமும் இல்லாதிருந்ததனாலும் ஜயலத் தன்னருகில் உட்கார்ந்திருப்பது பற்றி ராதா அறிய முடியாதிருந்தது.

ஜயலத்தை மணமகனாகக் கண்ட ராதாவின் மனசில் இருந்த பெரும்பாரம் இறங்கியது. துன்பம் விலகியது. குற்ற உணர்வு காணாமல் போனது. மொத்தத்தில் அவள் இயல்பான பழைய நிலையினை அக்கணமே மீள்பெற்றாள்.

அவளுக்குத் திடீரெனத் தான் படிக்கும் காலத்தில் தமிழாசிரியர் பாலகிருஷ்ணன் கற்பித்த பாடலின் கருத்தொன்று நினைவுக்கு வந்தது.

நாகபாம்பு முதிர்வடைந்து 'இராஜநாகம்' என்ற பருவத்தின்போது 'நாகமணி' என்னும் ஒளிமிக்க மணி அதன் வயிற்றில் உற்பத்தியாகி இருக்குமாம். இரை தேடும்போது அந்த நாகமணியை கக்கி வைத்துவிட்டு

அந்த வெளிச்சத்தில்தான் அது இரைதேடி உண்ணுமாம். அச்சமயம் அந்த மணியை யாராவது மறைத்து வைத்துவிட்டால் அது துடியாய்த் துடிக்குமாம். சொல்லொணாத் துன்பமடைந்து பரிதவித்து தலையை நிலத்திலடித்து சாகத்துணியுமாம். அச்சமயம் அந்த நாகமணியை அதனருகில் போட்டால் அதன் துன்பமெல்லாம் அந்த நொடியிலேயே மறந்து பழைய நிலைக்கு வந்துவிடுமாம். தற்போது தானும் அதே போன்ற மனோ நிலையில் இருப்பதாக ராதா நினைத்தாள்.

இந்த அதிசயம் நடக்கக் கண்ணனே முழுக்காரணமும் என்பது அவளுக்குப் புரிந்தபோதும் இது எப்படி நடந்திருக்கும்? இலங்கையில் எங்கே என்று தெரியாமல் இருந்த ஜயலத்தும் அமெரிக்காவில் இருந்த கண்ணனும் எப்படித் தொடர்பு கொண்டிருக்க முடியும்?

ஜயலத்தைத் தேடியலைந்து அவனைச் சந்திக்கவில்லையென்று கண்ணன் கூறியது பொய்யா? அமெரிக்கா போக முன்பே ஜயலத்துக்கும் கண்ணனுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டு இருந்ததா? கண்ணன் அமரிக்கா விலிருந்து வந்ததும் ஜயலத்தை அழைத்து ஹோட்டலில் தங்கவைத்தாரா? எது எப்படி இருந்தாலும் இந்த ஏற்பாட்டிற்கு முற்று முழுதாகக் கண்ணனே காரணமென்று அவள் சந்தேகமின்றிப் புரிந்து கொண்டாள். அவளைச் சந்தோஷம், நன்றிப் பெருக்கு, பெருமிதம் போன்ற உணர்வுகள் முட்டி மோதின. எதிர்பாராதபடி எழுந்தோடி வந்து கண்ணனின் பாதங்களில் விழுந்தாள் ராதா.

“இங்கே என்னதான் நடக்கிறது?” என்று ராதாவின் பெற்றோர் கலவரமடைந்தனர். அவர்களுக்கு ஜயலத்தைத் தெரியாததாகையால் மணமேடையில் அமர்ந்திருப்பவன் யாரெனப் புரியாமல் விழித்தனர்.

திருமணத்திற்கு வந்திருந்த மக்களில் சிலருக்கு சந்தேகப்பொறித்தட்டி; இங்கு ஏதோவொரு தில்லுமுல்லு நடக்கிறதெனத் தமக்குள்ளே பேசத் தொடங்கினர். மண்டபத்தில் ஒரே இரைச்சலாக இருந்தது. அச்சமயம் கண்ணனின் கால்களில் விழுந்த ராதாவை அவன் தூக்கி நிறுத்தவும் ஜயலத் எழுந்து கண்ணனுக்கருகில் வரவும் மின் குமிழ்கள் பல பிரகாசமாக எரியவும் சரியாக இருந்தது.

ராதாவை ஒருபக்கமும் ஜயலத்தை மறு பக்கமுமாகச் சேர்த்தனைத்து மணமேடையில் மீண்டும் உட்காரவைத்த கண்ணன் தயாராக இருந்த சிறிய ஒலிபெருக்கியைக் கையிலெடுத்தான். “தயவு செய்து எல்லோரும் அமைதியாக உட்காருங்கள். எனக்கும் ராதாவுக்கும் திருமணம் என உங்களையெல்லாம் அழைத்துவிட்டு ராதாவுக்கும் வேறொருவருக்கும் திருமணம் நடந்தது உங்களுக்கெல்லாம் அதிர்ச்சியாகவும் நாங்கள் ஏமாற்றிவிட்டோம் என்று கோபமாகவும் இருக்கும். இது உங்களுக்கு மட்டுமான அதிர்ச்சியல்ல. ராதாவுக்கும் அதிர்ச்சிதான். அதோ எதுவும் புரியாமல் திகைப்படைந்து போய் உட்கார்ந்திருக்கிறார்களே மாமாவும், மாமியும்? அவர்களுக்கும் அதிர்ச்சிதான்.

எல்லோரும் என்னை மன்னியுங்கள். இந்த ஆள்மாறாட்டத்திற்கான நூறு வீத பொறுப்புக்குரியவன் நான்தான்.

நான் சொல்லப்போகும் கதையைக் கேட்டால் நான் செய்தது சரியென்று நீங்கள் எல்லோருமே ஒப்புக்கொள்வீர்கள். தயவு செய்து ஒரு பத்து நிமிடம் அமைதியாக இருங்கள். இந்த ஆள் மாறட்டம் ஏன் நடந்தது என்படி நடந்தது என்கின்ற விளக்கத்தைச் சொல்கின்றேன்.”

இயல்பாகவே அப்பகுதி மக்கள் கண்ணன் மீது அன்பும் மதிப்பும் வைத்திருப்பவர்கள். அவன் இவ்வாறு கூறியதும் சபையே அமைதியாகிப் போனது. அமைதி ஏற்படவே ஒலிபெருக்கியை ஒருபுறம் வைத்து விட்டு கதை சொல்ல ஆயத்தமானான் கண்ணன். அச்சமயம் சபையோருக்குக் குளிர்மானம் வழங்கப்பட்டது.

குளிர்மானத்தை அருந்தியவாறு கண்ணனை நோக்கியபடி அனைவரும் உட்கார்ந்திருந்தனர். கதை கேட்பதில் யாருக்குத்தான் ஆசையில்லை? அதிலும் மாப்பிள்ளை மாறாட்டம் பற்றிய கதையென்றால் சும்மாவா?

கண்ணன் கதை கூற ஆரம்பித்தான்.

“நான் ராதாவின் சொந்த அத்தான். இது உங்களில் பலருக்குத் தெரியும். ராதாவுக்கும் எனக்கும் திருமணம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்து குழந்தைப் பருவத்திலேயே பெரியவர்கள் நிச்சயப்படுத்தியிருந்தனர். இதுவும் இங்கிருக்கும் அநேகமானோருக்குத் தெரியும்.

நானும் ராதாவும் குழந்தைகளாக சிறுவர்களாக ஒரே வீட்டில் வளர்ந்தோம். ஒருமித்து விளையாடினோம். ஒன்றாக உணவுண்டோம். எங்களுக்குள் அன்பும் பாசமும் நிறையவே இருந்தது. ஆயினும் ராதா என்னைத் திருமணம் செய்யக்கூடிய ஈடுபாட்டுடன் இருக்கவில்லை என்பது எனக்கு அவ்வப்போது புரிந்த போதும் நான் அதைப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ‘அத்தான்’, ‘அத்தான்’ என என்னைச் சுற்றிச் சுற்றி அவள் அன்பாகப் பழகியபோதும் ஒரு நண்பனுடன் பழகுவது போல - ஒரு சகோதரனுடன் பழகுவது போலவே பழகினான். நாளடைவில் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால் வேறு ஒருவரிடம் அவளுக்கு ஈடுபாடு ஏற்பட ஆரம்பித்தது. இது பற்றி ராதா என்னிடம் கூறிய போது எனக்கு அதிர்ச்சியாகவும் கவலையாகவும் இருந்தது. இருந்தாலும் ராதாமேல் எனக்கிருந்த அன்பும் அவள் மேலிருந்த நல்லெண்ணமும் அவளைப் பற்றிய அக்கறையும் காரணமாக அவளது விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதாக அவளுக்கு வாக்களித்தேன். வெகுண்டெழுந்த மாமா மாமியை சிரமப்பட்டுச் சமாதானம் செய்து ராதா விரும்பியவரைத் திருமணம் செய்து வைக்கச் சம்மதம் பெற்றேன்.

ஆயினும் அவள் விரும்பிய ஆளை என்னால் சந்திக்க முடியவில்லை. அவர் என்ன காரணத்தினாலோ யாருக்கும் சொல்லாமல் கொள்ளாமல்

ஊரைவிட்டுச் சென்றுவிட்டதை அறிந்து அவரைப் பல இடங்களிலும் தேடியலைந்தேன். அவர் கற்பித்த பாடசாலையில் அவரது முகவரி பெற்று வவுனியாப் பக்கமிருந்த அவரது சொந்தக் கிராமத்திற்கே போய் விசாரித்தேன். அவரைப்பற்றி மிக உயர்வாகப் பலரும் கூறினார்கள். ஆனால் அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்பது யாருக்கும் தெரியாதிருந்தது.

கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடம் வரை அவரைப்பற்றிய தகவல் எதையுமே பெறமுடியாத நிலையில் ராதாவைத் திருமணம் செய்யும்படி மாமாமாமி என்னை வற்புறுத்த ஆரம்பித்தனர். ஆயினும் நான் அதற்குச் சம்மதிக்க வில்லை. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் இரண்டு வருஷம் அமெரிக்காவில் படிக்க எனக்கு 'ஸ்கொலர்ஷிப்' கிடைத்தது.

நான் படிப்பு முடிந்து வருவதற்குள் அவரைக் கண்டுபிடித்து ராதா திருமணம் செய்து கொள்ளட்டும். அப்படி முடியாவிட்டால் இந்த இரண்டு வருச இடைவெளி அவளது மனசை மாற்றிக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும் அதன்பிறகு பார்க்கலாம் என மாமா மாமியைச் சமாதானப்படுத்திவிட்டு அமெரிக்கா சென்றேன்."

- கதை தொடரும்.....

- நந்தினி சேவியர்.
269, N.C வீதி
திருகோணமலை

யூலை மாத 'செங்கதிர்' கிடைத்தது. எனது சிறுகதைத் தொகுதி பற்றிய இரண்டாம் விசுவாமித் திரனின் கட்டுரையைப் பிரசுரித்தமைக்காக உங்களுக்கும் விசுவாமித்திரருக்கும் எனது நன்றியை இத்தால் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அக்குறிப்பில் ஒரு திருத்தத்தைச் செய்யுமாறு தயவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நான் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணசபை பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தில் முகாமைத்துவ உதவியாளராகக் கடமையாற்றினேன். மாகாண சபை வடக்கு - கிழக்காகப் பிரிந்தபோது வடமாகாண கல்வி அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்திற்கு முகாமைத்துவ உதவியாளராக நியமிக்கப்பட்டு 2009 ல் ஓய்வு பெற்றேன். கலாசார உத்தியோகத்தராக நான் கடமையாற்றவில்லை என்பதை அறியத் தருகிறேன்.

வாழ்க்கைத் தடம் - 06

- அன்புமணி

06.03.2010 அன்று பவளவிலாக்கண்டு அகவை எழுபத்தைந்தைத் தாண்டியும் கிள்தும் கலை கிளக்கிய செயற்பாடுகளின் சுதுசுதுப்பாக கியங்க்க் ககாண்டருக்கும் ழுத்த எழுத்தாளர் அன்புமணி (இரா.நாகலிங்கம்) அவர்கள் தளது வாழ்க்கை வரலாற்றுகளை 'வாழ்க்கைத் தடம்' என்ரு தகைப்ப்டை கிங்கை 'செங்கதிர்' வாசகர்களுக்கு வடித்துத் தருகிறார்.

மலர் சஞ்சிகை வெளியீடு

மட/தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இருந்தபோது நான் மேற்கொண்ட நூல்வெளியீட்டு முயற்சி வெற்றியளிக்கவில்லை. அதனால் எனது நீண்டகாலக் கனவான சஞ்சிகை வெளியீடு பற்றி சங்கத்தில் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. எனது தனிப்பட்ட முயற்சியினாலேயே இதை நிறைவேற்ற வேண்டும் எனத் திடசங்கற்பம் பூண்டிருந்தேன்.

மட்டக்களப்புக் கல்வித்திணைக்களத்தில் உள்ள எனது நண்பர்களுடன் திட்டம்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தேன். 5 பேர் சேர்ந்து ஒவ்வொருவரும் ரூ.500/= முதல்போட்டு பத்திரிகையை ஆரம்பிக்க வேண்டியது - மட்டக்களப்பு கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் அச்சடிக்க வேண்டியது - சஞ்சிகை வெளியானதும், அதன்மூலம் பணத்தைக் கொண்டு அச்சகப் பாக்கியைச் செலுத்த வேண்டியது. எனது ஆலோசனையை அரைமனதுடன் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். அந்த நண்பர்கள் எஸ்.சேதுகாவலர், கே.கணபதிப்பிள்ளை, என்.விவேகானந்தன், அடியேன்.

'மலர்' ஆரம்ப வேலைகள் அனைத்தையும் நானே செய்தேன். அட்டைப்பட ஓவியம், கடிதத்தலைப்பு, சின்னம், பற்றுச்சீட்டுப்புத்தகம், சந்தாதாரர் பதிவேடு, கணக்குப்புத்தகம் அனைத்தும் தயாராகிவிட்டன.

முத்த எழுத்தாளர்கள் பலர் தங்களுடைய ஆக்கங்களை மனம் விரும்பி அனுப்பினார்கள். சஞ்சிகை கிரவுன் குவார்ட்டோ அளவு 48 பக்கங்கள், அனைத்தும் தயார் ஆனாலும் படங்களுக்கான 'புளொக்' செய்வதற்கு யாருமில்லை, கொழும்பில் செய்ய வேண்டியிருந்தது.

'மலர்' முதல் இதழ்

ஓவியங்களை கிருஷ்ணா(கவிஞர் திலிவத்துமில்ன்) வரைந்தார். பல ஓவியங்களை நான் வரைந்தேன். கொழும்பு சென்று பி.எல்.குணவர்த்தனா என்னும் 'புளொக்' மேக்கரிடம் 'புளக்' குகள் செய்தேன் (அன்பர் கு.ராமச்சந்திரன் இவரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.)

மேலும் கீழும் அலைந்து சில விளம்பரங்களையும் சேகரித்துக் கொண்டேன். மட்டக்களப்புக்குத் திரும்பியதும் கத்தோலிக்க அச்சகம் சென்று முகாமையாளர் Bro.Murray யிடம் எல்லா விடயங்களையும் சாங்கோபாங்கமாக எடுத்துக் கூறி 'டம்மி'யையும் கையளித்து சஞ்சிகை எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதையும் விளக்கிக் கூறினேன்.

‘மலர்’ சஞ்சிகை அச்சுக் கோப்பதற்கு சிங்கராசா என்று ஒரு Composer இருந்தார். மிக அற்புதமான வேலையாள். சொல்வதை ‘டக்’ கென்று புரிந்து கொள்வார். அவருடைய கைவண்ணத்தாலேயே மலர் சஞ்சிகை அழகுற அச்சானது. இருவருடங்கள் (70 - 71) மலர் வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு மாதமும் சிங்கராஜா தனிப்பட்ட கவனம் எடுத்துக் கொண்டு மலர் சஞ்சிகையை அச்சுக் கோர்த்தார்.

1969ம் ஆண்டு பல மாதங்கள் இந்த வேலையில் ஈடுபட்டு 1970ம் ஆண்டு தைமாதம் 3ம் தேதி ‘மலர்’ சஞ்சிகை வெளியீட்டு விழா நிர்ணயிக்கப் பட்டது. ஆனால் அது நடைபெறவில்லை. வீதியெங்கும் பெரிய ‘போஸ்டர்’களை ஒட்டி, பெரிய அளவில் ‘நோட்டீஸ்’ அடித்து இலக்கிய பிரமுகர் அனைவருக்கும் அழைப்பு அனுப்பி ஏற்பாடு செய்தோம். ஆனால் 3ம் தேதி கடும்கனம். விழா ஒத்திப்போடப்பட்டது.

‘மலர்’ வெளியீட்டு விழா

மண்டும் இவ்வெளியீட்டு விழா 24.1.1970ல் மட்டக்களப்பு நகர மண்டபத்தில் அப்போது எமது மட்டக்களப்புக் கல்வித்திணைக்களத்தின் தலைவராக இருந்த கல்விப் பணிப்பாளர் ஜனாப்.எம்.சமீம் தலைமை வகித்தார்.

கச்சேரியில் அப்போது OA யாகக் கடமை ஆற்றிய கவிஞர் ‘மகாகவி’ வாழ்த்துக் கவிதை படித்தார். மண்டபம் நிரம்பி வழிந்தது. இவ்விழா பற்றி நான் எனது மனைவியிடம் கூறவில்லை. ஆனால் அவராகவே எனது தம்பியாரின் வாடகைக்காரில் ஏறிக்கொண்டு அன்பு, அருள் ஆகிய இருகுழந்தைகளையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு கல்வித்திணைக்களத்துக்கு வந்திருந்தார். அவரைச்சபையில் அமர்த்திவிட்டு நான் மேடையில் நின்று சஞ்சிகை வெளியீட்டு வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

சஞ்சிகை வெளியீடு அதன் தலையங்கத்தை நான் வாசிப்பதன் மூலம் நடைபெற்றது. அதன்பின்னர் சஞ்சிகைப் பிரதிகள் வந்திருந்தோருக்கு விநியோகிக்கப்பட்டன.

அதைத் தொடர்ந்து மேடையில் உரைகள் தொடர்ந்தன. ஜனாப் சமீம் தனது தலைமையுரையில், ஈழத்தில் முக்கிய சஞ்சிகைகளைப் பற்றிக் கூறிவிட்டு மட்டக்களப்பில் முதன் முறையாக ஒரு மாத சஞ்சிகையை வெளியிடும் என் முயற்சியை வெகுவாகப் பாராட்டினார்.

‘மலர்’ மணம்

நான்கு பக்கங்கள் விளம்பரங்கள். 5வது பக்கத்தில் பொருளடக்கம் (இப்பக்கத்தில் இருபுறமும் சித்திரங்கள் மலரின் சின்னம் - ஒரு திறந்த புத்தகம் - அதன்மேல் ஒரு தேன். இச்சின்னத்தைப் பாராட்டி அப்போது தின்பதி/சிந்தாமணியில் வெளிவந்த அத்தாணி மண்டபத்தில் பத்திரிகையாசிரியர் மிகவும் பாராட்டி எழுதியிருந்தமை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது.) அதன் முகப்பு வாசகம்

“உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாகின்
வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்” - பாரதி என்பதாகும்.

முகப்புக் கவிதை ‘மலர்ப்பெண் வந்தாள்’ என்பது கவிஞர் திமிலைத்துமிலின் எழுதியது. ‘மலர்’ ஒரு புதுமுறையைக் கையாண்டு ஆக்கங்களை வெளியிட்டது. ஒவ்வொரு ஆக்கத்தின் கீழும் எழுதியவரின் புகைப்படமும் அவரைப்பற்றிய சுருக்கமான குறிப்பும் இடம்பெற்றது. அதற்கமைய இக்கவிதையின் கீழ்ப்புறத்தில் கவிஞர் திமிலைத்துமிலின் புகைப்படமும் அவரைப்பற்றிய சிறுகுறிப்பும் இடம்பெற்றது. அது ஒரு அற்புதமான கவிதை.

மலரில் வணக்கம் வேறாகவும், ஆசிரியத் தலையங்கம் வேறாகவும் இடம்பெற்றது. ‘வணக்கம்’ என்ற ஒரு பக்கக் கருத்துரையில் இறுதிப்பந்தி வருமாறு - ‘ஈழத்தில் ஒரு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைக் கட்டி எழுப்ப ‘மலர்’ ஆத்மார்த்தமான, சத்தியமான பணியை ஆற்றும் என்பதை ஈழத்து இலக்கிய அன்பர்கள் நிச்சயம் நம்பலாம்’

ஆசிரியத் தலையங்கம் ‘மலர்’ மணம் என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது. அதன் இறுதிப்பந்தி “ஈழத்து இலக்கியத்தின்பால் நாம் கொண்டுள்ள அபிமானம் காரணமாக, பல வருடங்களாக நெஞ்சைக் குடைந்து கொண்டிருந்த வேட்கையைச் செயற்படுத்தி பல இரவுகளில் தூங்கவிடாமல் மனதில் அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்த எண்ணங்களை எழுத்தாக்கி அந்தரங்கசுத்தியுடனும் ஆத்ம திருப்தியுடனும் உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.”

‘மலர்’ ஆக்கங்கள்

‘ஈழத்து வாகர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்’ என்ற தலைப்பில் நான் எழுதிய கட்டுரையில் இறுதிப்பந்தி வருமாறு.

‘ஈழத்தில் இதுவரை வெளிவந்த சஞ்சிகைகள் போலல்லாது ‘மலர்’ எழில் பூத்த வண்ண மலராகப் பிரகாசிக்கிறது. பெரிய 91/2X71/2 அளவு 48 பக்கங்கள், இருவர்ண அட்டை, வண்ண ஓவியங்கள், ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்களின் தரமான இலக்கியப்படைப்புகள். இத்தனையும் ‘மலரை’ அழகு செய்கின்றன. இனிய கதை, கவிதை, கட்டுரை, நாவல், படிக்க விரும்புவோருக்கு அரிய விருந்து ‘மலர்’ மாத சஞ்சிகை. எனவே ஈழத்து வாசகர்கள் அனைவரும் தமது ஏகோபித்த ஆதரவை மலருக்கு நல்கவேண்டும் எனக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். இக்குறிப்புகளிலிருந்து ‘மலர்’ பற்றி நீங்கள் ஓரளவு மட்டுக் கட்டலாம். முதல் இதழில் பின்வரும் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றன.

- 1) யுகங்கள் கணக்கல்ல (சிறுகதை) - கவிதா
- 2) இதுவும் அதுவும் (கவிதை) - அண்ணல்
- 3) பாடம் (கவிதை) - எருவில்முர்த்தி
- 4) வர்ணபேதம்(சிறுகதை) - அ.ஸ.அப்துல்ஸமது
- 5) கூர்கெட்ட வீதி(மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை) - கு.இராமச்சந்திரன்
- 6) கடல்தந்த காவலன்(சிறுகதை) - அருள்.செல்வநாயகம்
- 7) கவிபாடத் துணைவேண்டும்(கவிதை) - அன்புமுகைதீன்
- 8) தமிழ் இலக்கியத்தில் திருக்கூர்ஆன் - ஜே.எம்.எம்.அப்துல் காதிர
- 9) தியாகங்கள் பாரமா? (சிறுகதை) - அருள் சுப்பிரமணியம்

இத்தனைக்கும் 'மலர்' விலை என்ன தெரியுமா? தனிப்பிரதி சதம் 50. ஆண்டுச்சந்தா ரூ.6.00/=, விளம்பர விகிதம் - முழுப்பக்கம் ரூ.125/=, உட்புற அட்டை ரூ.150/=, பின்புற அட்டை ரூ.200/=

சிறப்பிதழ்கள்

ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் மலரில் வெளிவந்தன என்பதற்கு இதுவொரு உதாரணம். இன்னும் சில சிறப்பு அம்சங்களை மலர் கொண்டிருந்தது.

- 1) ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களுக்கு இலவச விளம்பரம் வெளியிடப்பட்டது.
- 2) மாத சஞ்சிகையின் வாசகர் விமர்சனத்துக்கு ஈழத்து நூல்கள் அன்பளிப்பு
- 3) எனக்குப்பிடித்த பாத்திரம் - வாசகர் கட்டுரைக்குப் பரிசு. சில வித்தியாசமான விளம்பரங்களும் இடம்பெற்றன.
- 4) ஒரு ஸ்வீடிக்கட்டின் விலை சதம் 50. ஒரு சிகரட் பைக்கட்டின் குறைந்த விலை ரூ.1/=, ஒரு 2ம் வகுப்பு சினிமாவுக்கு ரூ.1.25/= மேற்கண்ட செலவுகளுக்கு சர்வசாதாரணமாக பணத்தை வாரியிறைக்கும் அன்பர்களே ஈழத்து இலக்கியத்துக்காக மாதம் 50 சதம் செலவழிக்க முடியாதா?

மற்றுமொரு விளம்பரம் ஆங்கிலத்தில் பின் அட்டையில் வெளிவந்தது.

ஒரு தினசரியின் ஆயுள் - 24 மணித்தியாலங்கள்
ஒரு வாராந்தரியின் ஆயுள் - 07 நாட்கள்
ஒரு மாத சஞ்சிகையின் ஆயுள் - 30 நாட்கள்
மலர் ஒரு மாத சஞ்சிகை. மலரில் விளம்பரம் செய்க.

மலர் சஞ்சிகை பற்றிய ஒரு சிறு குறிப்பு வருமாறு

மலர் அழகுடையது - அதனால் மனதுக்கு மகிழ்ச்சிதருவது.
மலர் மணம் கமழ்வது - அதனால் உள்ளத்துக்கு உவகை தருவது.
மலர் தேன் தருவது - அதனால் மக்களுக்குத் தேவையானது.
"ஈழத்து இலக்கிய உலகில் 'மலர்' சஞ்சிகை ஒரு மலர்."

இவ்வாறு அவ்வப்போது சில புதுமைகள் செய்தோம்.

மலர் விநியோகம்.

எங்கள் திட்டப்படி 'மலர்' முதல் இதழ் வெளிவந்ததும் மட்டக்களப்பிலிருந்து கல்முனைவரை உள்ள பாடசாலைகளுக்கும் மட்டக்களப்பிலிருந்து வாழைச்சேனை வரை உள்ள பாடசாலைகளுக்கும் சென்று ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் 'மலர்' பிரதியைக் கொடுத்து ஆண்டுச்சந்தா சேர்க்க வேண்டியது. அதன்படி ஒரு நாள் வாடகைக் காரில் 'மலர்' பிரதிகளை ஏற்றிக் கொண்டு கல்முனை நோக்கிப் புறப்பட்டோம். இடையில் ஒரு அன்பர் எங்கள் காரில் ஏறிக்கொண்டார். 'மலர்' பிரதியைப் புரட்டிப் பார்த்தார். உடனே 'பர்சை'த் திறந்து ஆறு ரூபாவைக் கொடுத்துத் தன்னை மலர் சந்தாதாரராகச் சேர்க்கும்படி கூறினார். எங்களுக்கு இன்ப அதிர்ச்சி. நல்ல சகுனம்.

யார் அந்த அன்பர்? அவர் வேறு யாரும்ல்லர். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் கலாநிதி பாலசுந்தரம் என அறிந்து கொண்டோம். ஒவ்வொரு பாடசாலையாக இறங்கி பாடசாலை அதிபரிடம் பேசி ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் மலர் சஞ்சிகையைக் கொடுத்து சந்தாதாரர் ஆக்கினோம்.

வெளியூர் புத்தகக் கடைகளுக்கு பத்துப்பிரதிகள் அனுப்பினோம். அதன்படி அதிகப்பிரதிகள் தேவைப்பட்டதால் மலர் பெப்ரவரி மாத இதழ் 2000 பிரதிகளை அச்சிட்டோம். முதல் பிரதிக்குரிய பணம் முற்றாக வந்து சேரவில்லை. அதனால் மீண்டும் 1000 பிரதிகளையே அச்சிட்டோம். இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும் வாசகர் பாராட்டுக்கடிதங்கள் வந்து குவிந்தன. அப்படிக்கடிதம் எழுதியவர்களுக்கும் 'மலர்'ப் பிரதியை அனுப்பி சந்தாதாரராக ஆகுமாறு வேண்டினோம்.

இந்த ஆரம்பம் எங்களுக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தைத் தந்தது.

யாழ்ப்பாண அறிமுக விழா

எங்கள் திட்டப்படி ஒவ்வொரு இதழுக்கும் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, கண்டி, வவுனியா முதலிய இடங்களில் அறிமுக விழா நடத்துவது என இருந்தது. அதன்படி பெப்ரவரி இதழ் வெளிவந்ததும், யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுக விழா நடாத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தோம். எமது கல்வித்திணைக்கள நண்பர் பி.புலேந்திரராசா இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தார்.

நானும் மனைவியும் இருகுழந்தைகளும் அவர் இல்லத்தில் தங்கினோம். விழாவன்று காலையில் ஒரு வாடகைக்கார் பிடித்துக்கொண்டு யாழ்.கச்சேரி. ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று சந்தா சேர்க்க முயன்றோம். அம்முயற்சி அவ்வளவு வெற்றிதரவில்லை.

மாலையில் யாழ்.திறந்தவெளி அரங்கில் 'மலர்' அறிமுகவிழா நடந்தது. சொக்கன் தலைமை வகித்தார். அரியாலை வே.ஐயாத்துரை கலந்து கொண்டார். ஒரு இசை நிகழ்ச்சியும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நண்பர் புலேந்திரராசாவின் ஏற்பாடு. இரவு 9மணிவரை அறிமுக விழாக்கூட்டம் நிறைவுபெற்றது. சுமாரான அளவு பிரதிகள் விற்பனையாகியிருந்தன. மறுநாட்காலை மட்டக்களப்புக்குத் திரும்பினோம். சில ஆறுதல் தரும் செய்திகளும் உள்ளன. உதாரணமாக ஸ்பீரிங் வலி ஆசிரியை இரா.சரஸ்வதி தனது ஒருமாதச் சம்பளத்தை அன்பளிப்பாக அனுப்பியிருந்தார்.

திருமலை தந்த ஏமாற்றம்

எங்கள் திட்டப்படி இரண்டாவது அறிமுக விழா திருகோணமலையில் இடம்பெறுவதாக இருந்தது. திருகோணமலைக்கு அருள்சுப்பிரமணியம் எமது பிரதிநிதியாகச் செயற்பட்டார். அவருக்கு மாதம் 50 பிரதிகள் அனுப்பி வைத்தோம். அறிமுக விழா நடத்துவதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்காக நான் தனியாகப் புறப்பட்டுத் திருகோணமலை சென்று அருள் சுப்பிரமணியத்தைச் சந்தித்தேன். அவர்

ஏற்பாடு செய்த கடையில் 'மலர்' பிரதிகள் கட்டுக்கட்டாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அதிர்ந்துபோனேன். அங்கிருந்த 'மலர்' கட்டுக்களைப் பெற்று திருகோணமலையில் உள்ள புத்தகக் கடைகளுக்கு பத்துப்பத்துப் பிரதிகளை விநியோகித்தேன். எஞ்சியவற்றை என்னுடன் கொண்டுவந்து விட்டேன்.

நாங்கள் மட்டக்களப்பில் செய்ததுபோல திருகோணமலையில் ஒவ்வொரு பாடசாலையாகச் சென்று சந்தா சேர்த்திருக்க வேண்டும். அப்படி நடைபெறவில்லை. மட்டக்களப்புக்குத் திரும்பியதும் நான் எடுத்த முதல் தீர்மானம் "இனிமேல் அறிமுக விழாக்கள் நடத்துவதில்லை" என்பதுதான். நமது விற்பனையாளர்கள் மாதாந்தம் பணம் அனுப்பாததினாலும் எதிர்பார்த்தபடி சந்தாப்பணம் வந்து சேராததினாலும் சிறிது பணநெருக்கடி ஏற்பட்டது. விளம்பரங்கள் சேர்ப்பதில் கவனம் செலுத்தினோம். மேற்படி நடவடிக்கைகளுக்காக நான் தனியாக வவுனியா, பதுளை முதலிய இடங்களுக்கும் சென்று வரவேண்டியிருந்தது.

பலதரப்பட்ட பணிகள்.

'மலர்' ஆசிரியர் என்ற வகையில் எனது பணி பலதரப்பட்டதாக இருந்தது. ஆக்கங்களைச் சேகரித்தல். ஒவ்வொரு இதழுக்குமான கோவையில் இட்டுச் செம்மைப்படுத்தல். விளம்பரங்கள் சேகரித்தல். (உள்ளூரிலும் கொழும்பிலும்) கணக்கு வழக்குப் பார்த்தல், சந்தாதாரர் பதிவேடுகளைப் பேணல், கணக்குப் பதிவேடு பேணல், புரூவ் திருத்துதல், பிரதிகளைத் தபாலிடுதல் - இப்படிப்பல

கொழும்பில் விளம்பரம் சேர்ப்பதற்கு நாயாய் அலையவேண்டியிருந்தது. ஏற்கனவே சேகரித்த விளம்பரங்கள் முதல் இதழில் வெளியாகின. ஏனைய இதழ்களுக்கு விளம்பரம் சேகரிக்க வேண்டும். அத்துடன் படங்களுக்கான 'புளொக்'சுகள் செய்தெடுக்க வேண்டும். கொழும்பு விற்பனையாளர்களிடம் பணம் சேகரிக்க வேண்டும். பிரதிகளை விநியோகிக்க வேண்டும். இந்தியாதி காரணங்களால் நான் ஒவ்வொரு மாதமும் கொழும்பு சென்று வரவேண்டியிருந்தது. இந்த நடவடிக்கைகளும் செலவுகளை அதிகரித்தன.

இதனால் தயாரிப்புச் செலவைக் குறைக்கவேண்டியிருந்தது. மலரின் அளவை டிமை1/8 ஆகக் குறைத்தோம். ஜூலை 1970 முதல் டிமை1/8 அளவில் 64 பக்கங்களுடன் மலர் வெளிவந்தது.

பெர்வரி இதழ் சிறப்பு

ஸ்பிறிங்வலி இரா.சரஸ்வதி செய்தது போலவே மன்னாரில் இருந்து ஒரு அன்பர் மனம் நெகிழும் வகையில் ஒரு வேலை செய்தார். 'மலர்' என்ற இலக்கிய சஞ்சிகை வெளிவருகிறது என்ற செய்தியைக் கொண்டே சஞ்சிகை வெளிவருமுன்பே மன்னாரிலிருந்து 25 சந்தாதாரர்கள் சேகரித்து மொத்தச் சந்தாப்பணத்தையும் எனக்கு அனுப்பிவைத்தார் அந்த அன்பர். இச்செயல் எங்கள் நெஞ்சத்தை நெகிழச் செய்தது.

‘மலர்’ வெளிவந்து கொண்டிருந்தபோது அவ்வப்போது வாசகர்களை ஈர்க்கும் வகையில் சில அறிவிப்புகள் வெளியிட்டோம். அதில் ஒன்று வாசகர் தமது மறக்கமுடியாத அனுபவத்தை ‘ஓர் அனுபவம்’ என்ற தலைப்பில் எழுதினால் சிறந்ததாகச் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கு அன்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது.

1970 பெப்ரவரி மலர் சஞ்சிகையின் சில சிறப்பம்சங்கள் வருமாறு.

- 1) 24.01.1970ல் நடைபெற்ற ‘மலர்’ வெளியீட்டு விழாக்கட்டுரை.
- 2) ‘ரீங்காரம்’ என்ற தலைப்பில் வாசகர் கடிதங்கள்
- 3) கலாநிதி சு. வித்தியானந்தனின் வாழ்த்துக்கடிதம்
- 4) செங்கையாழியானின் ‘யாக குண்டம்’ சிறுகதை
- 6) மு.ஹ.சேகு இஸ்ஸதீன் - ஜனவரி மலர் - விமர்சனக்கட்டுரை
- 7) செ.யோகநாதன் ‘அந்த வீட்டின் புதியகதை’ (சிறுகதை)
- 8) எம்.ஏ.நு.மான் - இறப்பில்லா இறந்தகாலம் - (கவிதை)
- 9) ஈழத்து ரத்தினங்கள் - வாசகர் சுவைத்த பகுதிகள்
- 10) வீசும் தென்றல் - செய்திகள்

‘மலர்’ மார்ச் இதழ்

மலர் ஒவ்வொரு இதழைப் பற்றியும் சிறுகுறிப்பு எழுதவிழைகிறேன் இடவசதி தடுக்கிறது சுருக்கமாகச் சொல்வதானால்,

மார்ச் 70 இதழில் எம்.ஏ.ரஹ்மான், ரஸிகள், கரவை கிழார், எஸ்.பொ, கவிஞர் நீலாவணன், நல்லை அமிழ்தன், ஆ.மு.ஷெரிபுத்தீன்(கவிதை), ஆரையூர் இளவல், அருள் சுப்பிரமணியம், யூ.எஸ்.தாஷுத்(கவிதை), மஹாகவி(கவிதை), அ.ஸ.அப்துஸ்ஸமது (மறுப்புக்கட்டுரை), யாழ்ப்பாண மலர் அறிமுகவிழாக் கட்டுரை

ஏப்ரல், மே 70 இதழ்கள் வெளிவரவில்லை. ஜூன் இதழில் படிப்பிலக்கியமும் படைப்பிலக்கியமும் (தலையங்கம் - வை.அஹ்மத்), கவிதாஞ்சலி (கவிதைகள்) - அன்புமுகைதீன், அருள். செல்வநாயகம் (கட்டுரை), மாவை நித்தியானந்தன் (கவிதை), யூ.எல். தாஷுத்(கட்டுரை), யோ.பெனடிக்ற்பாலன்(சிறுகதை), திமிலைக்கண்ணன் (கவிதை), கவிதா(ஒரு தனி நெஞ்சம்), அன்புமணி(பாசம் நெஞ்சில் ஊறும்), எருவில் முர்த்தி(கூடல்), மு.ஹ.சேகு இஸ்ஸதீன் (சிறுகதை - ஓர் அறிமுகம்)

இவ்வாறே ஏனைய இதழ்களும் பிரபல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களுடன் கனதியாக வெளிவந்தன. விரிப்பிற் பெருகும். பல பத்திரிகைகள் பாராட்டி எழுதின. 1970 - 71 வரை பத்து இதழ்கள் வெளிவந்தன. அத்துடன் மலர் நின்றுவிட்டது.

(தொடரும்.....)

வேறென்ன நான் சொல்ல!

ஒன்றே நாம்
 ஒருவரே நாம்
 நன்றே நாம்
 இருப்போம் நாம்
 என்றேதான்
 எண்ணுகின்றோம் நாம்
 ஏனோ தான் இது
 என்றமே முடிவதில்லை!

என்றும் நாம்
 இணைந்து விட்டால்
 இயல்பாக நாம்
 வாழ்ந்து விட்டால்
 வாகையடி வாகையாய்
 வரம் பெற்று வாழ்ந்துவரும்
 இடைத்தரகு இராச்சியங்கள்
 வாழ்வதற்கு
 எங்கேதான் இடந்தேடும்?
 புரிந்து கொள்ள
 மொழி வந்தது
 வாழ்வை
 தெரிந்து கொள்ள
 மதம் வந்தது
 வெவ்வேறாய்
 அறிந்து அணுகுவதற்காய்
 இனமென்ற பெயர்வந்ததாம்!

புரிந்து கொள்ள
 தெரிந்து கொள்ள
 அறிந்து கொள்ள
 ஆனவற்றை - தந்திரமாய்
 உருக்கி உருவேற்றி
 ஆயுதமாய் எம்மிடம்
 ஒப்படைத்தார் அந்த
 உள்நோக்க (ஆ)சாமிகள்!

ஒநாயின்த் தந்திரத்து
 உபதேச மொழிகேட்டு
 தனித்தனியாய் சென்று
 அழிந்த மந்தைகளாய்
 நாழும் -
 சாத்தான்களின் வேதத்தை
 சாத்திரமாய் நம்பியதால்
 அடிபட்டு வீழ்கின்றோம்
 அன்றாடம் வீதியிலே!

கொடிகட்டிப் பறக்கிறது
 அதிகார வெறிக்
 கொடுமனத்தார்
 எண்ணாங்கள்!
 விடிவெப்போ எங்களுக்கு?
 வேற்றுமை விருட்சத்தின்
 வேரறுக்கும் நாளிலேதான்.
 வேறென்ன நான் சொல்ல!

செல்லிதாசன்

- கோத்திரன்

உத்பேறு உறவுகள்!

ஓரறிவுள்ள ஐடப்பொருட்கள்
ஈரறிவுள்ள தாவரங்கள்
மூவறிவுள்ள மச்சங்கள் - ஐந்துக்கள்
நாலறிவுள்ள பறவை இனங்கள்
ஐந்தறிவுள்ள மிருகங்கள்
ஆறறிவுள்ள மனிதன்

இப்படி இறைவன் படைப்பின் வெளிப்பாடுகள். இவைகளுக்கு அப்பால் மனிதன் மாத்திரமே தனக்காக 'பொறாமை' என்ற ஒன்றை உருவாக்கிக் கொண்டான். அது கூடவே இருந்து குமுறிக் கொண்டிருக்கும். குழியும் பறிக்கும். நட்பு, பாசம், பரிவு, நன்றியுணர்வு என்பனவெல்லாம் இதற்குப் பலியாகிப்போகும். இறுதியில் அழிவையே அரவணைத்துக் கொள்ளும். வள்ளுவம் இந்த உதட்டோரத்து உறவு நிலையை 'உட்பகை' என்கிறது.

உலகின் சிந்தனையாளர்கள், ஆட்சியாளர்கள், போதகர்கள், வீரர்கள் என்று பலரின் வாழ்வு இந்த உட்பகையால் உருமாறிப்போயிருக்கின்றன. துணிவுள்ள தலைமைகள் சிலவே இந்தப் பொறாமையைப் புறந்தள்ளி வெற்றி பெற்றன. ஆன்மீகம் என்ன - அரசியல் என்ன இந்த உட்பகை புகுந்து விளையாடாத இடமே இல்லை. தீயும் நோயுமாகத் தெரிந்த சில வரலாறுகளை வருடிப் பார்ப்போமா!

ஆண்டவர் இயேசு அனைவரையும் அரவணைத்துச் சென்ற அருளாளர். சகலரையும் சமமாக நேசித்தவர். ஆயினும் அவரது சீடர்களுள் ஒருவனான 'யூதாஸ் காரியத்' அவர்மேல் பொறாமை கொண்டான். வெறும் முப்பது காசுகள் அவனுக்கு மூளைச்சலவை செய்தது உண்மைதான். ஆனால் அதற்கப்பால் ஒரு மறுபக்கமுண்டு. ஆண்டவரின் சீடர்களுள் அவனைத் தவிர மற்றையவர்கள் அனைவரும் சாமானியர்கள்; கிராமவாசிகள். மீனவர்கள், மரவேலைக்காரர், குயவர்கள், நெசவாளர்கள் என்று. இவர்களுடையெல்லாம் மக்கள் மதித்துப் போற்றும்போது ஆண்டவருக்கு அடுத்த இடத்தில்கூட தான் வைக்கப்படவில்லையே என்ற ஏக்கம் எண்ணமாகி இவனிடம் வளர்ந்திருந்தது. அவர் இல்லாவிட்டால் அடுத்து அந்தத் தலைமை தனக்கு வரும் என எதிர்பார்ப்பு இவனுக்கு ஏற்பட்டது.

காரணம் அவர்போலப் படிப்பும், பலமொழிகள் பேசும் ஆற்றலும் இவனுக்கிருந்தது. அத்துடன் உயர்ந்த குடிப்பிறப்பும் அதனாலான கர்வமும் சேர்ந்திருந்தன. இவனது ஆசையின் முடிவு ஆண்டவருக்கான சிலுவையும் யூதாசுக்கான தற்கொலையுமாகியது. உலகில் முதல் 'தன் நிலை அழிவை' - தற்கொலையை அறிமுகம் செய்த ஆசான் யூதாஸ் காரியாத்.

கௌதம புத்தரின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரன் தேவதத்தன். அவருடன் ஒன்றாகக் கல்விகற்று, ஒரே அரண்மனையுள் வாழ்ந்து மகிழ்ந்தவன். புத்தரின் முதற் சீடன். தானும் புத்தரும் படிப்பால், பிறப்பால், பயிற்சிகளால் ஒரே தகமையில் இருக்கும்போது, தான் மட்டும் சீடனாக அவர் குருவாக குடிமக்களால் மதிக்கப்படுவதை அவனால் ஜீரணிக்க முடியாமற் போனது. அந்த உணர்வுகள் அவனை உறங்கவிடவில்லை. பிரிந்து சென்றதாக அறிவித்தான். பலர் அவன் பின்னாலும் பாதை மாறினர். புத்தர் ஆத்திரப்படவில்லை. அறிவுரை கூறினார். ஆயினும் அவன் கொண்ட அகந்தையும் பொறாமையும் அறிவை மறைத்தது. பிரிந்து சென்றவன் தன் 'ஞானத்தை' மறந்து புத்தர் என்ற ஞானியைத் தூற்றுவதை அருளாகத் தெரிந்தான். அவரைக் கொல்லவும் திட்டம் தீட்டினான். ஆனால் அவன் உருவாக்கிய உட்பூசல்களுள் அவனே பலியானான் என்பதே வரலாறாகியது.

'மகாவீர்' சமண சமயத்தின் தலைமைத் தீர்த்தக்காரர். சமத்துவத்தையும், அறிவையும், கட்டுப்பாட்டையும், கருணையையும் அவர் போதித்த அளவுக்கு வேறு எவரும் மக்களுக்கு வழங்கியதில்லை. தமிழில் மிகப்பெரும் காப்பியங்கள் - அறிவுநூல்கள் - இலக்கண வெளிப்பாடுகள் என்று 'மகாவீர்' மதத்தினர் ஆற்றிய தொண்டுகள் காலத்தால் அழியாதவை. அத்தகைய உன்னதமானவருக்கு எதிராக ஒரு கும்பல் அவர் கூட்டத்துள்ளேயே உருவானது. அவரது முக்கிய சீடன் 'கோசாலன்' அதற்குத் தலைவனானான். அவரைப் 'பொய்யர்' என்று புகன்று திரிந்தான். அவர்போல் அருள்வாக்குச் சொல்லத் தலைப்பட்டான். 'ஆசிவகம்' என்ற பெயரில் புதிய மதமொன்றை உருவாக்கினான். ஒரு முறை மகாவீரரையே எதிர்த்து வாதாட வந்தான். அவர் அவனது துர்க்குணங்களை விட்டு விடுமாறு கண்டித்தார். வெகுண்டுபோனவன், "நீர் இரத்தபேதியால் இறந்துபோகக்கடவாய்" என்று அவருக்கே சாயம் இட்டான். மகாவீர் அவனுக்காக இரங்கினார். அமைதியாகப் பதிலும் சொன்னார். "கோசாலனே! நான் இன்னும் பதினாறு ஆண்டுகள் வாழ்வேன். உன்நிலைதான் பரிதாபமாக இருக்கும்" என்று. இது நடந்து ஏழாவது நாள் கோசாலன் இறந்துபோனான். பிறருக்கு அருள் வாக்குச் சொல்வதாக வெளிப்பட்டவனுக்கு அவன் வாழ்வு பற்றியே அறிவு இல்லாமற் போனது.

'சோக்கிரடஸ்' ஏதென்ஸ் நகரத்தில் வீசிய பகுத்தறிவுத் தென்றல். ஆணித்தரமான ஆய்வுகளின் உறைவிடம். கிரேக்கத்தின் சிலைக்கும் சிந்தனைக்குமான சிற்பி. அகில உலகும் போற்றும் அரசியல்

தத்துவமேதை 'பிளேட்டோ'வைத் தந்த பேரறிஞர். இவரது உற்ற நண்பன் 'அனீட்டஸ்'. கடலலைபோல் நரைத்துவிட்ட தலைமுடிகள் எனக்கும் அனீட்டசுக்கும்...' என்று கலைஞரின் 'சோக்கிரடஸ்' நாடகத்தில் ஒரு வசனம் உண்டு. இணையற்ற நண்பர்கள் எனினும் தன்னைவிட சோக்கிரடஸ் புகழ்ப்படுவதையும் பொதுமக்களால் சூழப்படுவதையும் இவன் பொறாமையுடன் நோக்கத் தொடங்கினான். ஒன்றி இருந்து உருவாக்கிய திட்டங்கள் வெற்றிபெறவில்லை. சோக்கிரடஸின் சிந்தனைத்திறன். செயல்வேகம், இளைஞர்களை இழுக்கும் அவரது அழகுமொழிநடை, அர்த்தமுள்ள எழுத்துக்கள் இவைகளுக்கு முன்னால் எதுவும் எடுபடவில்லை. அழுக்காற்றுக்கு அடிமையானான் அனீட்டஸ். புரையோடிப் போன பழைமைவாதிகளுடன் - புளுகுமுட்டை சுமப்பவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு மதவாதத்தை முன்னிறுத்தி ஆட்சியை அவருக்கு எதிராகத் திருப்பினான். புரோகித உலகம் சோக்கிரடஸை குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தியது. அந்தச் சிந்தனைச் செல்வம் ஒரு கோப்பை நஞ்சைத் தனக்கு உணவாக்கிக்கொண்டு உதிர்ந்துபோனது. அந்த அற்புத மனிதரின் மறைவின்பின்பே மனுக்குலம் விழித்துக் கொண்டது. பகையான நட்பிடை பலியாகிப்போன உண்மைகள் உணரப்பட்டன.

'யூலியஸ் சீஸர்' மாபெரும் மாமன்னன் - ஒரு வரலாற்று நாயகன். 'புரூட்டஸ்' சீஸரால் மிகவும் நேசிக்கப்பட்ட நேர்மையானவன். திறமைகளும் தீவிரமும் கொண்டவன். அவனது கருத்துக்களுக்கு அவர் மதிப்பளிப்பதுண்டு. சீஸரின் எதிரிகள் அந்த நல்லெண்ணத்தை நஞ்சாக்கி அவனை அவருக்கு எதிரியாக்கினார்கள். 'கரைப்பவர் கரைத்தால் கல்லும் கரையும்' என்பர். புரூட்டசுக்கு இருந்த மக்கள் ஆதரவையும் சதிகாரர்கள் சரியாகக் கணக்கிட்டிருந்தனர். புரூட்டஸ் தடுமாறிப்போனான் - இடம் மாறியும் போனான். திசைமாறியும் செயற்படலானான். ஆயினும் மாமன்னன் அவன்மேல் மதிப்பையே வைத்து இருந்தார். புதிய மாற்றத்தைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அமரபச்சத்துப் பஞ்சமி நாளில் அவர்முன் வந்து வாழ்த்துச் சொன்ன வரிசையில் தலைகுனிந்து வணக்கம் சொன்ன புரூட்டஸ் அவரை அப்படியே வெட்டி வீழ்த்தினான். அந்த இறுதி நிமிடத்தில் சீஸர் 'நீயுமா புரூட்டஸ்' என்று கத்திய சத்தம் அனைவரையும் அதிரவைத்தது. அந்தக் குரலில் வெளிப்பட்ட நம்பிக்கையின் விசுவாசத்தைப் புரூட்டஸ் உணர்ந்தபோது அவனது அறிவு விழித்துக் கொண்டது. இதயம் இடிந்துபோனது. புரூட்டஸ் இன்னொரு 'யூதாஸ் காரியத்'தாகி தன் காரியத்தை முடித்துக் கொண்டான். ரோம சாம்ராச்சியம் இரு ஒப்பற்ற வீரர்களை இழந்துநின்றது.

'நெப்போலியன்' உலகம் வியந்த உன்னத மனிதன். ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் 'கோர்ச்சிகா' தீவில் தன் தாய்க்கு எட்டாவது குழந்தையாக மலர்ந்து தன் முயற்சியினால் பிரான்சின் மணிமுடியை அலங்கரித்தவன். ஐந்து அடி ஒரு அங்குலத்துள் அத்துணை ஆற்றல்களையும் அடக்கி நின்றவன். தன் பெயர் நிலைக்க கோர்ட் நெப்போலியன் என்று பிரான்சுக்கு

ஒரு அழியாத அரசியல் யாப்பைத் தந்தவன். தன்னைச் சக்கரவர்த்தி ஆக்கிக் கொள்ள இவன் போட்ட திட்டமே தீமையாக முடிந்தது. நாட்டை ஆளத் தெரிந்தவனுக்கு வீட்டைத் தன்வசம் வைத்திருக்கத் தெரியவில்லை. அடித்துப்பிடித்த ஆஸ்திரியாவின் அரசிளங்குமாரியை இவன் வீட்டுத் துணையாக வரித்தமை - பட்டத்து அரசியாக்கியமை பகையாக மாறிப்போனது. துணைவியே எதிரியானாள். எதிரிகள் ஒன்றுகூடினர். ஊக்கமும் பெற்றனர். 'வாட்டர்லூ' களத்தில் ஏற்பட்ட படுதோல்வி 'சென்ஷெலனா' தீவில் தீவாந்திரத் சிறையானது. சிறைவாசத்தில் நெப்போலியன் வாழ்வு சீரழிந்தபோதும் இவனது மனைவி எட்டியும் பார்க்கவில்லை. அவர்களுக்கிடையே உருவான குழந்தையைக் கூட காட்ட மறுத்து விட்டாள் அந்த மாதரசி. உலக சரித்திரத்தின் 'போனபார்ட் த கிறேற்' ஒரு புகலிடமற்ற மனிதனாக மறைந்துபோனான். உட்பகை அவனை உருத்தெரியாது அழித்தது என்பதுதான் உண்மையானது.

'யோன் ஒவ் ஆர்க்' ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அற்புதமான பெண்குழந்தை. பிரான்ஸ் நாட்டில் புகழ்பெற்ற சுதந்திர வீராங்கனை. 1412ல் பிறந்தவள். 19 ஆண்டுகள் மாத்திரமே பலர்வியக்கும் வாழ்வை வாழ்ந்தவள். பிரிட்டன் - பிரான்ஸ் 15ம் நூற்றாண்டின் நூறு வருடப்போரை ஒரு முக்கிய முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தவள். இவளை 'வீரமங்கை ஜோன்' என சரித்திரம் சொல்லுகிறது. 1429ம் 'ஆர்க்' நதிக்கரையில் இவள் ஆடிய சமர் ஐரோப்பிய சரித்திரத்தில் அதிசயமானது. இவளைச் சூனியக்காரி என்று ரோம் மதபீடம் முன்பு குறிப்பிட்டதுண்டு. காலங்கடந்து 1920ல் அதே மதபீடம் 'சென்ற ஜோன் ஒவ் ஆர்க்' எனப் புனிதப்படுத்திப் பெருமைப்படுத்தியதுண்டு. இவளது மரணத்துக்கு இவள் மிகவும் நம்பிய - போரில் இவளிடம் பெரும்பலன் பெற்ற 'சாள்ஸ்' மன்னனும் மதபீடமுமே காரணம் எனலாம். 'பார்காண்டி' யுள் நயவஞ்சகமாக நுழையவிட்டு இவள் சுற்றிவளைக்கப் பட்டபோது 'சாள்ஸ்' நன்றிகெட்டு நயவஞ்சகத்தைக் காட்டினான். படை அனுப்ப மறுத்தான். பிடிபட்ட ஜோன் ஒவ் ஆர்க் 1431 யூன் 30ல் காட்டு மிராண்டித்தனமாக உயிருடன் எரிக்கப்பட்டாள். பிரிட்டிஸ்காரன் செய்த மிகக் கேவலமான செயற்பாடு என வரலாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. தனக்குக் கிடைக்காத பெரும்புகழை - தன் படைகளுக்குத் தலைமைதாங்கிய பத்தொன்பது வயதுப் பெண் பெறுவதா என்ற பொறாமைமீன் ஆதங்கமே சாள்ஸ் மன்னனைத் தற்குறியாக்கியது.

'பற்றிக்ஸ் லுமும்பா' கொங்கோ நாட்டின் புரட்சித் தலைவன். மிகச் சிறிய வயதில் - 27ல் பெல்சியத்துக்கு எதிரான பேராட்டத்தை அறவழியில் ஆரம்பித்தவன். மக்களின் மனமொத்த வழிகாட்டி. அவனது எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் ஒரு கண்ணீர் காவியம். கரைகாணாத துயரம் நிறைந்து துஷ்டரின் காட்டிக்கொடுப்பாக இருந்திருக்கிறது. தன் எதிரிகளையும் மதிக்கும் பண்பாளன். நாட்டின் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றபோது வயது 31. அந்த வயதிலும் லுமும்பா காட்டிய பொறுமையும் பணிவும் மிக

அதிசயமான பண்பாகும். தன்நாட்டினை பிரிவினை இன்றி முன்னேற்றும் நல்லெண்ணத்தோடு தன் அரசியல் எதிரியான 'மொபுட்டு' என்பவனை ஜனாதிபதி ஆக்கி தான் பிரதமரானான். உட்பகையை மறக்க உதவிய வனுக்கு 'மொபுட்டு' என்ற அந்த காதகன் கைமாறாக காட்டிக் கொடுத்தான். நல்லெண்ண விதை நச்சுமரமாக முளைத்தது. லுமும்பாவை தானே கைதுசெய்து எதிரிகளிடம் ஒப்படைத்தான் மொபுட்டு. ஏகாதி பத்தியங்கள் இந்த விலை மதிப்பற்ற வைரத்தைச் சூறையாடினார்கள். முழங்காலில் இருத்தி முதுகிலே குத்தி நகங்களைப் பிடுங்கி நாட்டு மக்கள் கண்ணில் படாதவாறு மலையடிவாரத்தில் துண்டங்களாக்கித் தூக்கி வீசினார்கள். ஆண்டுகள் கடந்தபின் அதே 'மொபுட்டு' லுமும்பாவை தேசிய வீரனாகப் பிரகடனப்படுத்தியதும் நடந்தது. எதிரியையும் நண்பனாக நோக்கும் மனிதநேயமே இந்த மாவீரனின் வாழ்வை முடித்துவைத்தது. இவன் கொடுத்த அந்த வாழ்வினை 'மொபுட்டு' இன்றும் அனுபவிக்கிறான் என்பது வேறுகதை.

இலங்கையின் முதலாவது சிங்கள அரசி 'அனுலா' எனப்படுகிறாள். (குவேனியை எவரும் ஒரு சிங்கள ராணியாக எண்ணுவதில்லை) இந்த அனுலா எப்படி அரசி ஆனாள் என்பதற்கான வரலாறு ஒன்றுண்டு. அரசன் 'சோரநாகன்'. இவன் விஜயன் வழிவந்தவன் என்கிறார்கள். அனுலா இவனது பட்டத்தரசி. இருவரும் காதல் தம்பதியினர். அனுலா அழகி. ஆடம்பரப்பிரியை. அவளது உறவினன் சோரநாகனின் முதலமைச்சன். இந்த முதல் அமைச்சனே பின்னாளில் அனுலாவின் கணவன் ஆனான். ஆட்சிக்கு ஆசைப்பட்ட அனுலா சோரநாகனுக்கு (தன் காதலன் உதவியுடன்) நஞ்சூட்டியதாகவும் அவன் மரணத்தின் பின் அரசியாக முடிசூடிக் கொண்டதாகவும் சரித்திரம் சொல்லுகிறது. ஒன்றாகவே இருந்து உரிய நேரத்தில் கணவன் வாழ்வினை முடித்து மணிமுடியையும் பெற்று காதலனையும் கரம்பற்றிய காரிகைதான் இந்த அனுலா. உட்பகையால் சோரநாகன் கதை சோகத்தில் முடிந்தது.

'கண்ணுத்துரை' என்ற கண்டி மன்னன் ஆங்கிலேயர் வந்த 1815ல் கண்டியில் ஆட்சியில் இருந்தவன். இவனை 'சிறி விக்ரமராசசிங்கன்' எனக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. இவனது வழித்தோன்றல்கள் இன்றும் தமிழ் நாட்டில் உள்ளனர். இவனது அந்தரங்கமான முதலமைச்சன் பிலிமத்தலாவை. இருவரும் மிக நெருக்கமானவர்கள். அந்த நாட்களில் நாடு முழுதும் ஆங்கிலேயர் வசமாக கண்டி மாத்திரம் தனித்து எதிர்த்து நின்றது. படையெடுப்புகள் பல பயனற்றுப் போயின. பிரித்தானியரின் பிரித்தானும் தந்திரமுளை சடுதியாக வேலைசெய்தது. பிலிமத்தலாவையின் உறவினனான 'எகலப்பொல்' என்பவன் ஆங்கிலேயருக்குக் கிடைத்தான். அவன் மூலமே பிலிமத்தலாவைக்கு இனவாத மருந்தை ஆங்கிலேயர் அற்புதமாக ஊட்டினர். பிலிமத்தலாவைக்கு ஏற்கனவே அரசாளும் ஆசை இருந்ததை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். மன்னனை

உயிருடன் மடக்க முயற்சி நடந்த நேரத்தில் அவன் உஷாரானான். பிலிமத்தலாவை தப்பிவிட அவன் குடும்பம் மன்னனால் மிக மிலேச்சத் தனமாகச் சிதைக்கப்பட்டது. இப்போ இனவாதம் எழுந்து நிற்க ஆங்கிலேயர் தங்கள் எண்ணத்தை ஈடேற்றிக் கொண்டனர். கண்டி அரசு அடிபணிந்தது. ஆனால் பிலிமத்தலாவையோ எகலப்பொலவோ ஆட்சிக்கு வரவேயில்லை.

யாழ்ப்பாண இராச்சியம். ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் என்ற பரராச - செகராச சேகரன்களின் ஆட்சி நடந்தது. சந்தோஷம் நிலவிய சங்கிலியன் தோப்பில் 'சரஸ்வதி மஹால்' என்ற தனித்துவமான - தென்கிழக்கு ஆசியாவில் பெரிய நூலகம் இருந்தது. இணைபிரியாத அண்ணன் தம்பிகளுள் எப்படியோ இழுபறி ஏற்பட்டது. பதவி பாசத்தை மறைத்தது. ஒருவரை ஒருவர் ஒழிக்க முயன்றனர். அண்ணன் வன்னி அரசிடம் உதவிகேட்க தம்பியோ சப்புமல்குமரய்யனிடம் சங்கமமானான். அப்பனைப்போலவே யாழ் அரசை அபகரிக்கத் திட்டமிட்டிருந்த சப்புமல்குமரய்யனுக்கு இது வாய்ப்பானது. வாய்க்கு அவலுமாயிற்று. அவனது படைகள் சங்கிலியன் தோப்பைச் சூறையாடின. பல்லாயிரக்கணக்கான நூல்களுடன் சரஸ்வதி மஹால் அக்கினியில் சங்கமமான நிகழ்வு நடந்தேறியது. (1981ல் நடந்தது வேறுகதை) ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் அரும்பெரும் சித்த வைத்திய ஆய்வுகளும் அந்த அக்கினியுள் அழிந்துபோன 'நல்ல' காரியத்துக்கு நம்மவர்களின் 'பாசம்' தான் காரணமாயிற்று. இந்த நன்மைக்கு வழிவிட்ட இளையவன் என்னவானான் என்பது சரித்திரத்துக்குத் தெரியும்.

இது ஒரு இதிகாசத்தின் கதை. அது மகாபாரதம். 'அரவான்' என்றொரு பாத்திரம். இவன் அர்ச்சனனுக்கும் நாககன்னிகைக்கும் பிறந்தவன் என பாரதம் சொல்லுகிறது. இவன் வெல்லப்பட முடியாத வீரன். இதை கபடதாரியான கண்ணன் அறிவான். எப்படியாவது வம்புக்கு இழுத்து குருஷேத்திரப் போர்முனை தோன்றுமுன் தொலைத்துவிடத் திட்டமிட்டான். வசதியான ஒருநாளில் இந்த மாயக்கண்ணன் அரவானிடம் வசமாக மாட்டிக் கொண்டான். ஊருக்கு வெளியே கண்ணனை அழைத்துச் சென்ற அரவான் ஒரு பெரிய ஆலமரத்தைக்காட்டி, "மாமா இதோ பார்! ஒரு அம்பு எய்கிறேன் என்ன நடக்கிறது பார்" என்றவன் அம்பையும் ஏவினான். என்ன ஆச்சரியம் அந்த மரத்தில் ஆறு இலைகளும் ஒரு பாதி இலையும் தரித்திருக்க மற்றைய அனைத்தும் உதிர்ந்துபோயின. கண்ணன் கேட்டான். "அது என்ன ஆறு இலையும் ஒரு பாதியும்." அரவான் பதில் அவனை அதிரவைத்தது. "மாமா அந்த ஆறு இலைகளும் பாண்டவரும் துரோபதையும். மீதமுள்ள பாதி இலை நீ, ஏனெனில் நீ பாதி கபடம் பாதி கடவுள். குருஷேத்திர முடிவில் இந்த ஆறு பேரும், பாதியாக நீரும் இருப்பீர்கள்." கண்ணனின் கபடமுளை கச்சிதமாக இயங்கியது. குருஷேத்திர களம் ஆரம்பிக்க முன் காளியின் முன் ஒரு சுத்த வீரனே களப்பலி ஆகவேண்டும். கூட்டம் கூடியது. யார் களப்பலி ஆவது? கண்ணன் கூவி அழைத்தும் எங்கும் அமைதி. "இந்த அவையுள் வீரனே இல்லையா?"

இது கண்ணன் எழுப்பிய கேள்வி. அரவானுக்குப் புரிந்தது அனைவரையும் அமைதியாக இருக்கப் பண்ணியவனே கண்ணன்தான் என்பது. தான் ஒரு வீரன் என்பதைக்காட்ட வேறுவழியில்லை. வாளை அரவான் எடுத்தான். தன் தலையையே சீவி களப்பலியானான். கண்ணனின் கபடம் வெற்றி பெற்றது. உட்பகையால் ஒரு மலர் மணம் வீசாமலே மண்ணில் வீழ்ந்தது. இன்று திருமங்கைகளின் தெய்வமாக ‘அரவான்’.

பேரறிஞர் அண்ணா, தமிழ் மக்களின் தானைத் தலைவன். ஈ.வி.கே. சம்பத் பெரியாரின் பெறாமகன். அண்ணாவுக்கு அடுத்த நிலையில் கழகத்தில் இருந்தவர். இவருக்கு எப்படியோ அண்ணாவுக்குப் பின் தன்நிலை என்னாகும்? என்ற ஏக்கம் வந்தது. கலைஞரின் செல்வாக்கு கழகத்துள் எழுவதை இவர் காழ்ப்புக்களுடன் பார்த்தார். விடயம் அண்ணாவுக்குத் தெரிந்தது. இவரை அழைத்தார். மக்கள் மனதுள் இடம்பெறும் வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளுமாறு அண்ணா அறிவுரை சொன்னார். இப்படி ஒரு கருத்தையே நாவலர் நெடுஞ்செழியனுக்கும் அவர் சொல்லியிருந்தார். சம்பத் இதை உள்வாங்கவில்லை. கழகத்துள் சலசலப்பு ஏற்பட்டது. கண்ணதாசனும் சம்பத்தும் வெளியேறினர். தனியாக ‘தமிழ்த் தேசியக்கட்சி’ உருவானது. மேடைகளில் தன் கொள்கைகளை மறந்து ‘அண்ணாத்துரை’ என ஒருமையில் அழைத்து வசைபாடினர். பலர் அண்ணாவிடம் வந்து “சம்பத்தை ஒரு மேடையிலாவது குறிப்பிட்டுப் பேசக் கூடாதா” என முறையிட்டனர். அதன்பின் அண்ணா சம்பத்துக்குப் பதில் அளிக்கும் போதெல்லாம் ‘தலைவர் சம்பத் அவர்கள்’ என மிக மரியாதையாக அழைக்கத் தொடங்கினார். எப்போது அண்ணா சம்பத்தை இப்படி அழைத்தாரோ அப்போதே அவர் தலைமைப் பதவியும் போனது - தமிழ்த் தேசியக்கட்சியும் கரைந்து போனது. இன்று தமிழகத்து அரசியல் வானில் ‘சம்பத்’ என்று ஒருவர் இருந்ததாகத் தடயங்களே இல்லை எனலாம்.

இப்படி ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக உருவான குரோதங்கள் பல உன்னதமான எண்ணங்களை ஈடேற்ற முடியாமற் செய்துவிட்டன. எத்தனையோ ஆட்சிகளை அகற்றிவிட்டன. பல மதங்கள், பல கட்சிகள், பல சாதிகள், பலநாடுகள் என்று அகந்தையும் பொறாமையும் அமைதியைக் குலைத்து நிற்கின்றன.

‘ஒரு செப்பும் அதன் மூடியும் வெளியே தெரியாது வேற்றுமை தெரியாது பொருந்தியிருப்பதுபோல் இருந்து தேவை வரும்போது - திறக்கப்படும்தோது பிரிந்து நிற்பது போன்று, உட்பகை வரும் சந்தர்ப்பத்தைத் தவறவிடாமல் காத்து நின்று காரியத்தை முடித்துவிடும்’ என வள்ளுவர் வகைப் படுத்துகிறார். எச்சரிக்கவும் செய்கிறார். இதோ குறள்.

**“செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி”**

(உட்பகை: குறள் - 887)

ஆயுதம்

ஒவ்வொரு சின்ன ஓசைக்கும் முயல், புதருக்குள் ஓடி ஒளிந்தது. இதைக் கவனித்த மான் இன்னொரு மானைப் பார்த்துக் கேட்டது:-

“முயல் ஏன் அடிக்கடி அஞ்சி நடுங்கி ஓடி ஒளிகிறது?”

இரண்டாவது மான் சொன்னது:-

“உனக்கும் எனக்கும் கொம்புண்டு. யானைக்குத் தந்தம் உண்டு. கரடிக்கு நகம் உண்டு. நம்மிடம் நம்மைப் பாதுகாக்கும் ஆயுதம் உண்டு. முயலிடம் எதுவுமே இல்லையே...”

சுருக்கமாக அது சொன்னது:-

“கொம்பில்லா முயலுக்குத் தெம்பில்லா வாழ்க்கை”

நன்றி:- ‘காசி ஆனந்தன் கதைகள்’

- வேல் அமுதன்

‘விசுவாமித்திரன்’ நெருப்பன். விசுவாமித்திரனைப் படிக்கும் போது உணர்ச்சிக் கவிஞரின் ‘இருப்பாய் தமிழா நெருப்பாய்...’ என்ற அடிகளே நினைவுக்கு வருகின்றது.

விசுவாமித்திரனின் செயற்பாட்டால் பொய்மை பொசுங்கும்!

- அன்புமணி

‘செங்கதிர்’ ஆடி 2012
இதழை ஆர அமரப் படித்த
போது கோத் திரனை
மீண்டும் ஒரு முறை பாராட்ட
வேண்டி இருக்கிறது.

சுவடிகளின் தூக்கம் கலைத்தவரான சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை பற்றிய
கட்டுரை என்னை அசத்திவிட்டது.

டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் மட்டுமே பழந்தமிழ் ஏடுகளைத் தேடிச்
சேகரித்துப் பிரசுரித்தவர் என இதுவரை நாம் எண்ணியிருந்தோம்.
ஆனால் அவரே நமது தாமோதரனாரைப் போற்றும் நிலையில்
இருந்திருக்கிறார் என்பதை அறியும்போது நெஞ்சம் பூரிக்கிறது.

எத்தனை அரிய நூல்களைத் தாமோதரனார் பதிப்பித்துள்ளார்.
உ.வே.சா.ஐயாவும் இவரும் சேர்ந்தே இப்பணியில் ஈடுபட்டிருப்பது
நமக்குப் பெருமை தருவதாகும்.

‘தாமோதரனார் தாள் பணிந்து’ என்னும் உ.வே.சாமிநாதையர்
இரங்கலுரை நம்மைப் பிரமிக்க வைக்கிறது.

தொல்காப்பிய முதலாந் தொன்னூல்களைப் பதிப்பித்து
ஒல்காப் புகழ்மேவியுய்ந்த பண்பின் - அல்காத்
தாமோதரச்செல்வன் சட்டகந்த் திட்டதுன்பை
யாமோ தரமியம்பவே

இவ்வாறு உ.வே.சா பாடியிருப்பது வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்மரிஷி
என்றவாறு அமைகிறது.

எழுத்தாளர் விபரத் திரட்டு

ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் விபரங்கள் அடங்கிய நூல் தயாராகிறது.
எழுத்தாளர்கள் தங்கள் பெயர், புனைப்பெயர், பிறந்த இடம், கல்வித்தகைமை,
தொழில், ஆக்கங்கள் வெளிவந்த சஞ்சிகைகள், பதிப்பித்த நூல்கள், முகவரி,
கிடைத்த விருதுகள் போன்ற விபரங்களை (புகைப்படத்துடன்) தந்து நூல்
சிறப்புற உதவுங்கள்.

தொடர்புகட்கு:-R. MAHENDRAN,
34, REDRIFFE ROAD, PLAISTOW,
LONDON, E13 0JX, UK.

மின்னஞ்சல்:-

Mullaiamuthan@gmail.com
Mullaiamuthan_03@hotmail.co.uk

குறுங்கதை உயிற் கொல்லி

வேல் அமுதன்

நூற்றி இரண்டாம் இலக்க வழி பஸ்சில் முன் வரிசை ஆசனத்திற் குசாலாக அமர்ந்து, மூச்சு விடாமல் நடப்பாகப் பேசிக்கொண்டு இருந்தவரிடம் பக்கத்தில் இருந்தவர், “எப்பிடி அண்ணை ஊர்தேசம்?” எனக் கேட்டார்.

“சா! நினைத்துப்பாக்கேலா, கொழும்பிலை எடுக்க முடியாததும், இப்ப அங்கை லேசாக எடுக்கலாம். வேண்டிய சாமான், வேண்டிய இடத்தில், வேண்டிய மாதிரி வேண்டலாம்.”

“அப்ப இனி வெளிநாட்டு மோகம் குறையும்.”

“டே தம்பி! எங்க தேசம் சொர்க்கமடா சொர்க்கம்! ஒவ்வொரு நாளும் ஐம்பதிற்குக் குறையாமல் சொகுசு பஸ் வருது - போகுது.”

முன்றாம் வரிசை ஆசனத்தில் அடக்கமாக - எளிமையாக அமர்ந்திருந்தவர் முன்வரிசை ஆசனக்காரனின் ஊரைச் சேர்ந்தவர்; அவரை நன்கறிந்தவர்; பிரபல சமூக நலன் விரும்பி. அவர் அவருக்கு அருகிருந்து பயணித்த நண்பரிடம் “முன்வரிசை அலட்டுப் பேர்வழியைக் கொஞ்சம் நோட் பண்ணு. அவரைப்பற்றி பிறகு சொல்ரன்” என்றார்.

“பிறகு விவரமாகச் சொல்லுங்கோ, இப்ப மேலோட்டமாகச் சொல்லலாம்தானே!”

“அது ‘பப்ளிக்’ கிலை சொல்லக் கூடிய விடயமல்ல!”

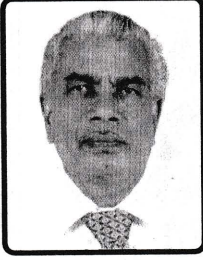
“நாகூக்காகச் சொல்லுங்கோ சார்”

“அவன் ஒரு சமூக நாசகாரன்”

“விளங்கவில்லை சார்”

“தூள் விநியோகிஸ்தன்(Nascotics Trafficker)!”

மட்டக்களப்பு மாநில மண்வாசனைச் சொற்கள் பட்டியல்-VIII

மட்டக்களப்பு மாநிலம் எனப்படுவது வடக்கே வெருகல் ஆற்றையும் தெற்கே குமுக்கன் ஆற்றையும் கிழக்கே வங்காள விரிகுடாக்கடலையும் மேற்கே ஊவாமலைக்குன்றுகளையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட நிலப்பரப்பாகும். தற்போது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையும் அம்பாரை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசம் எனக் கொள்ளலாம். இப்பிரதேசத்திற்கென இப்பிரதேசத்தில் மட்டுமே

வழங்கி வரக்கூடிய வட்டார வழக்குத் தமிழ்ச்சொற்கள் ஏராளம் உள்ளன. அவை படைப்பிலக்கியங்களிலும் இப்பிரதேச எழுத்தாளர்களால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. அத்தகைய மண்வாசனைச் சொற்களை 'செங்கதிர்' வாசகர்களுக்காக இப்பகுதியில் மாதாமாதம் தொடர்ந்து தொகுத்துத் தருகிறார் எழுத்தாளரும் முன்னாள் வடகிழக்குமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளருமான திரு.செ.எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்கள்.

106. வளவளா - அலட்டுதல்
107. கரணை - காலில் போடும் நகை
108. சரடு - கழுத்தில் போடும் நகை
109. சட்டம்கொடுத்தல் - கூத்து பாத்திரம்(நடிகர்)
110. கும்மாளம் - துள்ளிக் குதித்தல்
111. கூத்தடித்தல் - கும்மாளம்
112. இழுபறி - இழுத்தடித்தல், தாமதம்
113. உருப்படியாக - ஒரு பொருள் - ஒழுங்காக
114. இலா - இலுவா - உண்மையான, சரி
115. குளறுதல் - அழுகை
116. நமட்டு - புன்சிரிப்பு
117. பறவாதி - அவால்தனம், ஆசை
118. துண்டு - அந்தத்துண்டு, தருணம், அச்சந்தர்ப்பம்
119. அசண்ட - கவனமின்மை
120. களவாணி - சுட்டிப்பயல்

விசுவாமித்திர பக்கம்

முன்னீடு

நமது ஆக்க முயற்சிகளில் பேச்சுப் பயன்பாட்டின் அளவு பற்றியும் ஆபத்து பற்றியும் இன்றைய முன்னீடு முளைவிடுகின்றது.

காலங்காலமாகத் தமிழ்மொழியானது பல்வேறு சவால்களைச் சந்தித்தே வந்துள்ளது. குறிப்பாக ஆங்கிலம், இந்தி, சமஸ்கிருதம் என்பவற்றின் திணிப்புகளுக்குத் தாக்குப் பிடித்து இன்றுவரை தனித்துவத்தை இழக்காது செம்மொழியாகித் தலைநிமிர்ந்து கோலோச்சுகின்றது. ஆனால் நாம் எதிர்பார்த்திராத நிலையில், இன்று தமிழுக்கு நம்மிடமிருந்தே சவால்கள் கிளம்பியுள்ளமையை எத்தனைபேர் அறிந்து வைத்திருக்கிறோம்?

படைப்பாக்க மொழிப்பயன்பாட்டில் எழுத்து மொழி, பேச்சு மொழி என்ற பிரிவு உண்டு. அவ்வாறே பேச்சு மொழியில் சமூகம் சார்ந்த, பிரதேசம் சார்ந்த வகைப்பாடுகளும் மொழியியலாளர்களால் முன்வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்நிலையில்தான் நமது படைப்புகளில் வழக்குச் சொற்கள் அளவுக்கு மீறிப் பயன்பாட்டுக்கு வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அவ்வாறான சொற்களைப் பயன்படுத்துவதில் எந்தத் தவறுமில்லை. மாறாக அளவுக்கு மீறித் தமது படைப்புகளில் அதனைப் பயன்படுத்தும்போதுதான் பிரச்சினையே தோற்றம் பெறுகின்றது.

மேலும், வட்டார வழக்கில் நவீன கவிதை எழுதுவது குறித்துச் சிந்திக்கும்போது அது சாத்தியமேயில்லை. ஏனெனில் வட்டார வழக்குப் பயன்பாட்டினால் கிடைக்கும் இனிமை என்பது அதை அப்படியே பயன்படுத்துவதால் கிடைத்துவிடப் போவதில்லை. அதை இலக்கியமாக்க வேண்டும். அதுதான் ஒரு நல்ல படைப்பாளியின் ஊழியம்.

அவ்வாறே, மொழியின் சிதைந்த வடிவம்தான் வட்டார வழக்கு என்பதிலும் நமக்குள் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்க முடியாது. வட்டார வழக்கு என்ற போர்வையில் அளவுக்கு மீறி அதனைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் வேரோடி விழுதூன்றி ஆக்கிரமிப்புச் செய்வதன் மூலமும் கவர்ச்சி காட்டுவதன் மூலமும் தாய்மொழி தனக்கான ஆபத்தை எதிர் நோக்குகின்றது.

ஒரு மொழியில் அளவுக்கு மீறிய வட்டாரச் சொற்பயன்பாடு இன்னுமொரு மொழியைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதற்கு மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் என்பன நேரடிச் சாட்சியங்கள் என்ற ஒரு செய்தியும் விசுவாமித்திரனுக்குத் தெரியும்.

இவற்றையெல்லாம் கண்டும் காணாதவராகித் தமிழ்த் தொண்டியற்றும் 'பெருந்தகைகள்' பற்றித்தான் விசுவாமித்திரன் கவலை கொண்டுள்ளான். இன்றைய முறையீடும் முன்னீடும் இதுதான்.

வட்டார ரீதியானதும் சமூகரீதியானதுமான சொற்களை அளவோடும் அழகோடும் கையாண்டு வெளிவந்திருக்கும் ‘தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா’ என்ற ஆக்கம் பற்றிய விசுவாமித்திர நோக்கல் இந்த இதழில் வாசகர்களுக்காகப் பாய் விரிக்கின்றது.

நோக்கல்

நூல் - ‘தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா’

நூல் வகை - குறுங்காவியம் (நெடுங்கவிதை)

நூலாசிரியர் - பாலமுனை யாறாக்

ஒரு படைப்பாளி தன் மகிழ்ச்சிக்காக மட்டுமல்லாமல் சமூகத்தின் தேவைக்காகவும் எழுதுபவன். இடையறாத தேடலின் மூலம் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்திப் பல தலைமுறைக்குத் தேவையான, மேன்மையான இலக்கியங்களைத் தந்துவிட்டுச் செல்லும் மனித நேயத்தின் நித்திய உபாசகன். அவ்வாறான கலைத்துவப் பார்வை கொண்ட கவிதைசொல்லி, வாழ்வியல் பண்பாட்டுக் கோலங்களை அழகுற இலக்கியமாக்கிப் படைத்ததும் பகிர்ந்து மகிழ்ந்ததுமான பல சந்தர்ப்பங்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன.

சமகாலத்திலும் சற்று முன்னராகவும் சில இலக்கியப் பிரதிகள் முஸ்லிம் பண்பாட்டு அடையாளத்தின் ஒரு பகுதியை கவிதை வடிவத்தில் வெளிக் கொண்டு வரலாயிற்று. கவிஞர் அப்துல்காதர் லெப்பையின் ‘செய்னம்பு நாச்சியார் சதகம்’ இதில் குறிப்பிடத்தக்கது. இதன்வழி முஸ்லிம் திருமணங்கள் தொடர்பான பண்பாட்டுக் கோலத்தைக் கிராமத்து வாசத்தோடு சுவைக்கக் கிடைத்தது. இவ்வாறே ‘ஆசியத்து’ என்ற பெண்ணைத் தலைவியாகக் கொண்ட ‘கிழவியின் பாடல்’ என்ற தலைப்பில் கிடைத்த நாட்டார் பாடல் தொகுப்பினை எஸ்.நஜிமுடன் அவர்கள் ‘முள்ளில் படுக்கையிட்டு’ என்ற தலைப்பில் நமக்குத் தந்துள்ளார். இஸ்லாமிய கலாசாரத்தின் கீழான நெல் வேளாண்மைச் சூழலைத் துல்லியமாக இது படம் பிடித்தது. இந்த அடிச்சுவட்டில் தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தின் மணம் மாறாதவகையில் வாழ்வியல் சடங்குகளையும் அதனூடாகப் பண்பாட்டையும் சொல்ல முனைந்துள்ளது ‘தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா’

(2)

நம் நாட்டின் தென்கிழக்கில் முற்றுமுழுதான கிராமியச் சூழலில் மருதமும் நெய்தலுமாக பழமை மாறாத புதுமையோடு அமைந்துள்ளதுதான் பாலமுனை என்கின்ற பிரதேசமாகும். இப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர்

பாலமுனை பாறாக் கடந்த நாற்பது வருடங்களாகத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குத் தன்னால் ஆனமட்டும் பணிசெய்து வருபவர். 'பதம்', 'சந்தனப் பொய்கை' ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளையும் 'கொந்தளிப்பு' என்ற நெடுங்கவிதையையும் ஏற்கனவே நம் சுவைக்கெனப் பகிர்ந்து தந்தவர். ஆரம்ப காலங்களில் பொருளாதாரப் பறிப்புகளுக்கெதிராக தனது எழுத்துக்களில் சிவப்பு வர்ணம்பூச விரும்பியவர். 'தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா' என்ற இந்நெடுங்கவிதைக்காக 'கொடகே' விருது பெற்றவர். தொழிலால் வங்கி உத்தியோகத்தர்.

தோட்டுப்பாயும் மூத்தம்மாவும் ஆரவாரமில்லாமல் அட்டைப்படமாக்கப் பட்டிருக்கிறது. 88 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலில் கிழக்குப் பல்கலைக் கழக மொழித் துறைப்பேராசிரியர் செ.யோகராசா, பன்னூலாசிரியர் ஏ.பீ.எம். இதர்ஸ்(நுனிமி) ஆகியோர் தங்கள் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

(3)

பெரியதம்பிப் போடியார் - ஆபிதா தம்பதியரின் செல்லப்பிள்ளை செய்னம்பு. இளையதம்பிப் போடியாரின் மகன் அகமன். இருவருக்கும் பெற்றோர் பார்த்துப் பேசித் திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர். பணம், புகழ், பெருமை என்று அகமன் ஓடித்திரிவதையும் சீறிச்சினந்து வாழ்க்கை நடத்த முனைவதையும் செய்னம்புவினால் ஏற்க முடியவில்லை. அதனால் அவர்களின் திருமண வாழ்வு முடிவுக்கு வருகின்றது. சில நாட்களின் பின் தனது வீட்டில் தன் குடும்பத்துக்கு ஊழியம் செய்யும் இஸ்மாயில் என்பவனை பெற்றோரின் விருப்பத்துடன் மறுதாரம் செய்து கொள்கின்றான். போடியார் மகளுக்கு வண்டிக்காரனா? என குடும்பத்தார் குமுறினர். இதனால் மனமுடைந்து போன செய்னம்பு தனது சொத்துக்களையெல்லாம் பள்ளிவாயல், பாடசாலை என்பவற்றிற்குத் தானமாக வழங்கிவிட்டு ஒத்த மனத்தினன் இஸ்மாயிலோடு ஊரைவிட்டு வெளியேறி அண்மைக் கிராமம் ஒன்றில் வந்திறங்கி இருவரும் தனிக்குடித்தனம் நடத்துகின்றனர்.

ஆனால் அவளின் கணவனோ ஒருநாள் அவளைத் தனியாக விட்டுவிட்டு இறந்துவிடுகிறான். பாவம் செய்னம்பு. தனித்த வாழ்க்கை. கைப்பட உழைத்து உண்ணும் கஸ்டநிலை. அவளும் ஒருநாள் இறந்துவிடுகிறான். அவளின் மையத்து ஊரார் செலவில் அடக்கம் செய்யப்படுகின்றது. இதுதான் தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மாவின் கதை.

(4)

**அகமனின் போக்கில்
அவை இவள் கண்டாள்
ஆதலால் பிரிந்திட நின்றாள்.**

என பொருந்தாத் திருமணத்தின் அவலங்களைச் சுமந்தபடி காலந்தள்ளும் செய்னம்பு

நோய் வந்து மூச்சிழுத்துப்
போய் அவரும் பாயினிலே
சாய்ந்தொருநாள் ஓய்ந்துவிட....

என கணவனை இழந்து நிற்கும் செய்னம்பு

தோட்டுப் பாய் கம்போடு
தொழில் செய்து வாழ்ந்தவளாம்

என உழைத்து வாழும் செய்னம்பு எனவாகும் தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மாவின்
நடிபங்குகளை விளக்கும் கவிஞரின் முன்வைப்புகள் சிலாகிக்கத் தக்கது.

‘தானாய்த் தன் கைகாலை
நம்பி வாழ்ந்த அவள்
போனாள் எனச் சிலபேர்
புலம்பி அழுதார்கள்.’

இந்த அடிகளில் மூத்தம்மாவையும் அவளின் மரணத்தையும் மட்டுமல்ல
கவிஞரின் கை வண்ணத்தையும் தரிசிக்கலாம். முஸ்லிம் பெண்கள்
கணவன் இறந்து விதவையான உடனேயே நான்கு மாதங்களும் பத்து
நாட்களும் ‘இத்தா’ எனப்படும் கடமையில் ஈடுபடுதல் கட்டாயமானதாகும்.
எந்தக் காரணம்கொண்டும் உறவு முறை ரீதியாக அனுமதிக்கப்பட்ட
ஆண்கள் தவிர வேறு எந்த ஆணையும் சந்திப்பதோ தொடர்பு கொள்ளு
வதோ அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனினும் குறிப்பிட்ட ‘இத்தா’ காலத்தில்
நோய் மற்றும் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைகளுக்காக ‘வெளியில் சென்று
வரலாம்’ என சில விதிவிலக்குகளையும் இஸ்லாம் குறிப்பிட்டுள்ளது.

இத்தா இருந்தவளாம் இரண்டொருநாள்.
என்றாலும்
தொடராதது
விட்டு விட்டு இடையினிலே
விரைந்தவளாம் வட்டைக்கு
வயிற்றுப் பாட்டுக்கே
வழியின்றித் தவித்தவளாம்.

என்ற கவிதையில் தலைவியாகிய ‘தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா’
இடையிடையே சாப்பாட்டுக்கு வேறு வழியில்லாமல் ‘இத்தாவை’ விட்டு
வெளியேறுவது சொல்லப்படுகின்றது. ‘வலிந்து கட்டுப்பாடுகள் எதனையும்
இஸ்லாம் வலியுறுத்தவில்லை. மாறாக தேவையின் நிமித்தம் விதி
விலக்குகள் உண்டு.’ என்பதை வாழைப்பழத்தில் ஊசியேற்றும்பாங்கில்
சொல்லி வைப்பது கவிஞரின் அனுபவத்திற்கு முத்திரை குத்துவது மாத்திர
மல்லாமல் பெண்நிலைவாதிகளின் காதுகளுக்கு மருந்து பீச்சியுமுள்ளார்.
மட்டுமல்லாமல் பெண்ணிலைவாதக் கோட்பாடுபற்றிப் பெரிதாகப் பீத்தித்
திரிவோரிலிருந்து விலகி அக்கோட்பாட்டைத் தொட்டம் தொட்டமாகச்
சொல்லும் வித்தை மூலமும் கவிஞர் கைதட்டல் வாங்கிக் கொள்கிறார்.

நாளாந்தம் பயில்கின்ற வட்டாரச் சொற்கள் பலவற்றை தேவைக்கேற்ப கவிஞர் லாவகமாகக் கையாண்டுள்ளார். எழுத்துமொழிச் சொற்களை பேச்சு மொழிச் சொற்கள் 'ஓவர் டேக்' (Over take) பண்ணாமல் பார்த்துக் கொண்டதன் மூலம் ஒரு சில வங்குரோத்துக் கவிஞர்களுக்கு முன்மாதிரி யாகவும் தன்னை நிலைநிறுத்தியுள்ளார். இவ்வாக்கத்தின் மூலம் கவிஞரின் அடையாளம் மேற்கிளம்பி அவரின் இருப்பை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

(5)

காவியம் ஒன்றின் வரன்முறையான உள்ளடக்கத்திலிருந்து தூரப்பட்டு குறுங்காவியம் எனப் பிரதியாக்கி நெடுங்கவிதை யாத்து 'தோட்டுப்பாய் முத்தம்மா' என்ற பெயரில் கிராமத்துப் பெண் ஆளுமையொன்றை நம் முன்னால் உலவ விட்டுள்ளார் கவிஞர்.

நூலின் முன்பக்க அட்டை குறுங்காவியம் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் இதுவொரு குறுங்காவியம் என்பதில் உடன்பாடு காணமுடியாதுள்ளது. இதுபோன்ற படைப்புகளைக் குறுங்காவியம் என்பதைவிட நெடுங்கவிதை எனலே தகும்.

மேலும் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் இறுதியிலும் அடிக்குறிப்பாகச் சொற்கள் சிலவற்றின் விளக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றில் 'சுறுமா', 'முஸீபத்து' போன்ற சில சொற்களுக்கான விளக்கமும் அடக்கம். அவ்விளக்கம் சரியென்றுபடவில்லை. 'சுறுமா' என்பது கண் இமைகளுக்கு (மை) தீட்டும் பதார்த்தமே தவிர தூரிகை அல்ல. 'முஸீபத்து' என்பதற்கு 'அபசகுணம்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'முஸீபத்து' என்ற பதத்திற்கு 'பரக்கத்து' என்ற எதிர்க் கருத்துச் சொல்லே அரபு மொழியில் உண்டு. முஸீபத்து என்றால் அபசகுணமா? அபசகுணம் என்பதற்குப் பதிலாக தரித்திரம் எனப் பொருள் கொள்ளலே நலம். எல்லை கடந்த வாசகனை கவனத்திற் கொண்டு இவ்விடயம் சுட்டப்படுகின்றதே தவிர குறைகாணும் முயற்சியல்ல. எனினும் இச்சொல் விளக்க எத்தனமே இப்படைப்பை முழுமையாகச் சூகிக்க உதவியுள்ளது.

(6)

முஸ்லிம் இனத்துவத்தின் பண்பாட்டைப் பதிவு செய்தும்.. கிராமியத்தின் அடையாளத்தைப் பளிச்சிட வைத்தும்... காவியத்தின் மரபுமுறைக்குள் கரைந்துவிடாது ஓசைக்கு உயிர் கொடுத்தும்... ஆளுமையான செய்னம்பு என்ற பெண்பாத்திரத்தை நுட்பமாக வார்ப்புச் செய்தும்... பெண்நிலைவாதக் கருத்துக்கள் சிலவற்றை ஆரவாரமில்லாமல் அறிவிப்புச் செய்தும்... 'தலையிடி சைஸ்' இல் தராமல் இன்றைய காலத்துக்குப் பொருத்தமாக நெடுங்கவிதை தந்தும்.. சமூக வாழ்வியல் பண்பாட்டிற்குக் குஞ்சம் கட்டுகிறது 'தோட்டுப்பாய் முத்தம்மா'.

- இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்

பேராசிரியர் வளமுக்குடி பக்கம்....

பாரம்பரியம்

சுடம்பலைத் தவிர்ப்பேறும்
தணலைக் கொடுப்பேறும்.

பாரம்பரியம் பற்றியும் பாரம்பரியங்களைப் பேணுதல் பற்றியும் அதிகாரிகளும், பொறுப்பாளர்களும், கல்விமான்களும் பேசும் பேச்சுக்களை அடிக்கடி தினசரிகளில் காணுகிறோம்.

பாரம்பரியம் என்பது யாது? என்பதனை நாம் சிந்திக்கத் தவறிவிடுகிறோம். முன்னோர் சொன்னதையெல்லாம் பொன்னேபோற் போற்றுவதையே மரபு, பாரம்பரியம் என்றும் எண்ணுகிறோம்.

நிலையற்ற உலகில் எதுவும் நிலையானதல்ல. எல்லாமே மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. மரபு, பாரம்பரியம் என்பனவும் மாறிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

எதிலும் நல்லதும் உண்டு தீயதும் உண்டு. நல்லவற்றை இனம் காண்பதும் தீயவற்றைக் களைவதும் மக்கள் கடமை. அறிவுடையோர் அதற்கு வழிகாட்ட வேண்டும். பாரம்பரியத்திலும் தீயனவும் உண்டு நல்லவையும் உண்டு. தீயனவும் நல்லனவும் தணலும் சாம்பலுமாகத் திரண்டு கிடக்கின்றன.

வாழ்வை எடுத்துக் கொள்வோம். வாழ்வில் மனிதாபிமானம், மற்றவரை மதித்தல் என்பன தணலாகவும்; சாதிபேதம், இனபேதம் பெண்ணடிமைத்தனம் என்பன சாம்பலாகவும் திரண்டு கிடக்கின்றன.

கலைகளை எடுத்தால் அழகு, ஒழுங்கு, எளிமை என்பன தணலாகவும், ஆர்ப்பாட்டம், மினுமினுப்பு, அலங்காரம் என்பன சாம்பலாகவும் திரண்டு கிடக்கின்றன.

நமது கோயில்களை எடுத்துக் கொண்டால் ஆன்மீகம், தெய்வபக்தி என்பன தணலாகவும் திருவிழா, பாற்குடப்பவனி, அலங்கார வர்ணனை என்பன சாம்பலாகவும் திரண்டு கிடக்கின்றன.

பாரம்பரியத்தை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கையளிக்க நினைக்கும் பெரியவர்களிற் பலர் தணலுக்குப் பதில் சாம்பலைத்தான் கடத்துகிறார்கள்.

வாழ்வின் பாரம்பரியத்தை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்த நினைப்போர் மற்றவரையும் மதித்தலுக்குப் பதிலாக பேதங்களையே கடத்த முயல்கிறார்கள்.

கலைகளில் அழகு, எளிமைக்குப் பதிலாக ஆர்ப்பாட்டங்களையே கடத்த முயல்கிறார்கள். கோயிற் பண்பாட்டில் ஆன்மீகத்திற்குப் பதிலாக திருவிழாக்களையே கடத்த முயல்கிறார்கள்.

தணலை மறந்துவிடுகிறோம். சாம்பலையே தணல் என்று மயங்கி விடுகிறோம். என்றும் தணல்தணல்தான்; சாம்பல் சாம்பல்தான். தணலைக் கடத்துவோம். பாரம்பரியத்தின் உயிரை அடுத்த தலைமுறையின் கைகளுக்கு அளிப்போம்.

- மொழிவரதன்
34/20, 'மொழிஅகம்'
கணபதிபுரம்
கொட்டகல

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு, உலகத்

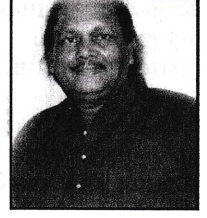
தமிழ் இலக்கிய மாநாடு போன்றன பற்றி தாங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதில் (ஆனி இதழ்) உண்மைகள் உண்டு. தரம் குறைவென்பதனை ஏற்றல் நலம்; ஆவன செய்தல் நலம். இது தொடர்பான ஒரு நீண்ட எனது எண்ணங்கள் அடங்கிய குறிப்பொன்றினை ஞானத்திற்கு அனுப்பி உள்ளேன். அது பிரசுரம் ஆகும் என திரு.ஞானசேகரன் கூறியிருந்தார். 25.11.2012 இல் வெளியிடப்படும் பிரதியில் - இதழில் வெளிவருகிறதா தெரியவில்லை பார்ப்போம்?

இதழ் 55 கிடைத்தது. மட்டக்களப்பு மண்வாசனைச் சொற்கள் பட்டியல் VI கீழ்க்கண்ட சொற்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் வழக்கிலும் உள்ளன.
90. சொச்சம்
89. குடுக்கை
87. குட்டான்

கதிர்முகம்

எழுத்தாளர் - ஊடகவியலாளர் - ஓவியர் திரு.பருத்தியூர் பால.வயிரவநாதன் (பாலகிருஷ்ணன் - வயிரவநாதன்) அவர்கள் எழுதிய பதினெட்டு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா 19.08.2012 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் வடமாகாண மேல்நீதிமன்ற ஆணையாளர் உயர் திரு.ஜே. விஸ்வநாதன் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டிருந்தார்.

வெளியிடப்பட்ட நூல்கள்

01. உண்மை சாஸ்வதமானது
02. அம்மா
03. சுயதரிசனம்
04. கோழைகளாய் வாழுவதோ?
05. ஞானம்
06. கணப்பொழுதேயாயினும்
யுகப்பொழுதின் சாதனை செய்
07. சும்மா இருத்தல்
08. உண்மைகள் உலருவதில்லை
09. உன்னோடு நீ பேச!
10. நான் நானே தான்!
11. வெறுமை
12. காதலும் கடமையும்
13. அகஷனி
14. உன்னை நீ முந்து!
15. சுயபச்சாதபம்
16. மௌனம்
17. மரணத்தின் பின் வாழ்வு
18. சிந்தனை வரிகள்

வெளியிட்டு வைத்தவர்கள்

- புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர்
Dr.எஸ்.குணரத்தினம்
திரு.ச.நந்தகோபால் உரிமையாளர்,
ரூபி ஜுவலரி, யாழ்ப்பாணம்.
திரு.என்.கருணைஆனந்தன்
வருமானவரி ஆலோசகர்
திரு.எஸ்.ரி.தியாகராஜா தொழிலதிபர்.
- திரு.கே.சீவரத்தினம்
சீவம்ஸ் இன்டர்நீஸ், கொழும்பு - 13
செல்வி கலா அமிர்தலிங்கம்
ரபீனா பூட்(Food) பிறைவேற் லிமிட்ரெட்
திரு.எஸ்.இராஜேந்திரன்
பணிப்பாளர் சுங்கத்திணைக்களம்
திரு.சண்.சுகவரதன்
கட்டிடப் பொறியியலாளர்
திரு.எஸ்.பூபாலப்பிள்ளை உரிமையாளர்,
அம்பிகா ஜுவலரி, திருகோணமலை
திரு.க.மு.தர்மராஜா
சட்ட ஆலோசகர், நொத்தாரிகு
திரு.கே.பி.சுஸ்வரநாதன்
சிரேஸ்ட முகாமையாளர்
திரு.எஸ்.திருமாறன்
தொழிலதிபர், யாழ்ப்பாணம்
திரு.கே.இரவீந்திரன்
உரிமையாளர், மாருதி நிறுவனம்
திரு.ந.கமலதாஸ்
கள அலுவலகத் தலைமை அதிகாரி,
யு.என்.டி.பி, வவுனியா
திரு.ஆர்.சாந்தன் ஜே.பி
தொழில் அதிபர் - கொழும்பு
திரு.கே.கே. உதயகுமார் செயலாளர்,
கல்விக்குழு,கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்
திரு.பா.லோகநாதன் பொதுமுகாமையாளர்,
பனை அபிவிருத்திச் சபை

நிர்வாக அலுவலர்/பதவிநிலை உதவியாளராக அரசு பணியாற்றி 2009ம் ஆண்டு ஓய்வூதிய பெற்ற பால வயிரவநாதன் அவர்கள் பத்திரிகைத் துறையில் 40 வருடங்களுக்கு மேலான அனுபவங்களை உடையவர்.

சுயவிபரம்

- முழுப்பெயர் - திரு.பாலகிருஷ்ணன் வயிரவநாதன்
- பத்திரிகையில் வெளியாகும் பெயர் - பருத்தியூர் பால. வயிரவநாதன்
- தற்போதைய முகவரி - 36-2/1, ஈ.எஸ்.பெர்ணான்டோ மாவத்தை, கொழும்பு - 06.
- பிறந்த இடம் - 'ஸ்ரீகௌரி' தட்டார்தெரு, புலோலி கிழக்கு, பருத்தித்துறை
- வயது - 63 (1949.01.15)
- தொழில் முகவரி - (கடைசியாகக் கடமையாற்றிய திணைக்களம்) இந்துசமய கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம். 248/1, காலிவீதி, கொழும்பு - 06.
- கீழ்க்காணும் நிறுவனங்களில் செய்தி நிருபராகக் கடமை புரிந்துள்ளார்.
  - 1970 - லேக்ஹவுஸ் தினகரன் நிருபர்
  - 1972 - லேக்ஹவுஸ் குறாப் நிருபர்
  - 1975 - டைம்ஸ் நிறுவனம், ஈழமணி
  - 1977 - ஈழநாடு நிறுவனம், ஈழநாடு
- கவிதை, சிறுகதை, ஓவியம், இலக்கியக் கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் பல்வேறு தினசரிகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும், விசேட மலர்களிலும் வெளிவந்துள்ளன.
- தமிழ் சாகித்தியக் குழுவில் செயலாளராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். கலாசார அமைச்சினால் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ச்சியாகத் தமிழ்ப்பாடல் பிரிவில் சிறப்புப் பரிசிலும், 2005, 2006ஆம் ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து சிறந்த சிறுவர் இலக்கியத்திற்காக முதலாம் பரிசும் விருதும் பெற்றுள்ளதுடன், 2006ஆம் ஆண்டில் சிறுகதையில் கொழும்பு மாவட்ட விசேட சிறப்புப் பரிசும் பாடலுக்கான சிறப்புப் பரிசு உட்பட ஒரே தடவையில் மூன்று பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார். 'வாழ்வியல் வசந்தங்கள் பாகம் 1' இலங்கை இலக்கியப் பேரவை நூல்பரிசு பெற்றுள்ளது.
- 2009ம் ஆண்டு 'கலாபூஷணம்' விருது கிடைத்தது. பல்துறைக்கான விருதாகக் கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.
- வெளியிட்ட நூல்கள்
  - வாழ்வியல் வசந்தங்கள் - பாகம் 1 (இலங்கை இலக்கியப் பேரவை நூற்பரிசு), வாழ்வியல் வசந்தங்கள் - பாகம் II
  - மேற்படி வாழ்வியல் வசந்தங்கள் நூல்களில் ஞாயிறு பத்திரிகையில் வெளிவந்த இவரது சிந்தனைக் கட்டுரைத் தொகுப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.
- 'வாழ்வியல் தேடல்கள்' என்கின்ற இவரது சிந்தனைத் தொடர்க் கட்டுரைகள் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக ஞாயிறு தினக்குரல் மஞ்சரியில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. தற்போது உளவியல் தொடர்பான பெண்கள் பகுதியில் எழுதிவருகின்றார்.

மேலும் 'வாழ்வியல் அரங்கம்' தொடர் வீரகேசரியிலும் வாழ்வியல் சிந்தனை கட்டுரைகள் தொடர் தினகரன் வார மலரிலும் வெளிவந்துள்ளன. தற்போது தினகரன் வாரமலரில் 'வாழ்வியல் பொக்கிஷங்கள்' எனும் தலைப்பில் வெளிவருகின்றன.

மேலும் 'வாழ்வோடு நாம்' என்கின்ற கட்டுரைத் தொடர் தினசரியாகச் 'சுடர் ஒளி'யில் ஏழு மாதங்கள் வெளிவந்தன. தற்போது 'வாழ்வியல் புதையல்கள்' தினசரி தினக்குரலில் தொடராக வெளிவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வாழ்வியல் தொடர்பாக (1000) ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆக்கங்கள் எழுதியுள்ளார்.

வெளியிட விரும்புவவை - கவிதைத் தொகுதிகள், சிறுகதைத் தொகுதிகள், வாழ்வியல் வசந்தங்களின் அடுத்த பகுதிகள்

'சிந்தனை வரிகள்' வீரகேசரியில் வெளியிடப்பட்டது (1000க்கு மேற்பட்டவை)

தொலைபேசி(வதிவிடம்) - 077745863,0112361012, 0714402303
தொலைநகல் - 0714403202

- அன்புமணி

கௌரவிப்புகளுக்குக் கனதி சேர்ப்பது பணப்பரிசு

செங்கதிர் ஆவணி 2012 இதழ் ஆசிரியத் தலையங்கத்திற்கு மேலும் அழுத்தம் கொடுக்கும் வகையில் இதை எழுதுகிறேன். கடந்த பல வருடங்களாக, எழுத்தாளர், கலைஞர் கௌரவிப்பு என்பது வெறும் பொன்னாடை, பூமாலைகளுடன் நின்று விடுகிறது. மிஞ்சிப்போனால் ஒரு விருது இதனால் கௌரவிக்கப்படுவருக்கு என்ன பயன்? பொன்னாடை, விருதுகள் கண்ணாடி அலுமாரிகளில் அடைக்கலம் புகுந்து விடும். பூமாலை அன்றே கசங்கிவிடும். எனவே இந்தக் கௌரவிப்பு என்பது குறைந்தபட்சம் ரூ.10,000/= பணப்பரிசுடன் இடம்பெறவேண்டும். இது சம்மந்தப்பட்ட கலைஞருக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கும். எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்புமையம் (ஓ.கே.குணநாதன்), மட்டக்களப்பு ஆயரகம் (திரு.மலர்வேந்தன்) அப்படிச் செய்திருக்கின்றன. செய்துவருகின்றன. இது ஏனையோருக்கு ஒரு கண் திறப்பாக அமையவேண்டும். குறிப்பாக பிரதேச கலைவிழாக்கள் பெருஞ் செலவில் நடாத்தப்படுகின்றன. இந்தச் செலவுகளுள் முக்கியமான செலவாக கௌரவிக்கப்படுவோருக்குரிய பணப்பரிசு அமையவேண்டும். ஏனைய நிறுவனங்களும் இதைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

‘வயிற்றெரிச்சல்’ கதைகள்

- இணுவை இரகு

கதை - 03

நான் அழவில்லையாம்; எனது கணவர் இறந்துவிட்டார்; நான் கதறி அழவில்லையாம்! ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் கூட நான் விடவில்லையாம்! என் காதுகளுக்குக் கேட்கக் கூடியதாகவே எனது உற்றார், உறவினர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். குறை சொன்னார்கள்!

உண்மைதான்; கணவரின் பிரேதப்பெட்டிக்கு அருகில் இருந்தும் எனக்கு ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் கூடவரவில்லை! எப்படி வரும்? அந்த வயிற்றெரிச்சலை உற்றார் உறவினருக்குக் கொட்ட முடியுமா? ‘இணுவை இரகு’ மூலமாக ‘செங்கதிர்’ வாசகர்களிடம் மட்டும் கொட்டித் தீர்க்கிறேன்.

நான் எனது பெற்றோருக்கு ஒரே ஒரு செல்ல மகள்! அப்பா, அம்மாவிடம் பணம் கொட்டிக்கிடந்தது; மாடமாளிகை; தோட்டம், தூரவு; கார்கள் கூப்பிட்ட குரலுக்கு வேலையாட்கள், இத்தியாதி; இத்தியாதி

எனது பெற்றோர் எனக்கு இருபது வயதானபோது ஒரு நல்ல மாப்பிள்ளை கிடைத்துவிட்டாரென்று எனது படிப்பையும் குழப்பி எனது விருப்பத்தையும் கேட்காமல் அந்த வரனுக்குக் கட்டிவைத்துவிட்டு கைலாசம் போய்விட்டார்கள்.

அவர்கள் போன ஒரு வாரத்திலேயே எனது கணவரின் கூத்துக்கள் ஆரம்பமாயின. குடியும், கூத்தும், சூதாட்டமும் தினமும். சொத்தும் கரைந்தது! தவிர பெண்களின் தொடர்பு, போகப்போக தினமும் பெண்களை வீட்டிற்கே கூட்டிவரத் தொடங்கிவிட்டார். தட்டிக் கேட்ட எனக்கு அடி உதை! தான் புகைத்த சிகரெட்டால் எனக்குச் சுட்ட வடுக்கள் எத்தனை? எத்தனை? எப்படி எனக்கு அழகைவரும்?

கடைசியாக அவரின் கதை ‘இரத்தக்கண்ணீர்’ எம்.ஆர்.ராதாவின் கதைதான்! அப்படி இருந்தும் இறுதிவரை வைத்தியசாலையிலும், வீட்டிலுமாக வைத்துப் பார்த்தேன் - பலன் ஏதுமில்லை!

தானாகவே தன் சாவைத் தேடிக்கொண்டவரைப் பார்த்து என்ன என்று அழகை வரும்?

போலிக்காக, ஊருக்காக அழ விரும்பவில்லை! எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கும், உங்களுக்கும் எனது ‘வயிற்றெரிச்சல்’ புரிந்தால் அது எனக்குப் போதும்!

*****

வினாசல வீரக்குட்டி

மிதுனன்

சிவபாலன், இதென்னடாப்பா இந்தப் பெரிய புளிய மரத்தில காவல் பரண் மாதிரிப் போட்டு வச்சிருக்கிறா? ஏதும் புலிவேட்டையாடப் போறயா? என்ன உலகம் அழியப் போகுதெண்டு இந்தச் சனங்கள் கதைக்கிறதக் கேட்டு புள்ளகுட்டிகளையெல்லாம் பரணில ஏத்தி உயிர் தப்பப் போறீங்களா? என்ன புதினம்டா இது? உலகம் அழிஞ்சா புளியமரம் தப்புமா? நாமதான் தப்புவமா? உலக அழிவெண்டுறத நீயென்ன சுனாமி வெள்ளமெண்டு நினைச்சிருக்கையா இதெல்லாம் விசர் வேலடா சிவா!

அமெரிக்காவில இருந்த மாயா எண்டுற பழங்குடியினர் வருசாவருசம் கலண்டர் அடிச்சி வந்தாங்களாம். 2012ம் ஆண்டு அதாவது இந்த வருசம் வாற மார்சுமீயோட 21ம் திகதிக்குப் புறகு அந்தக் கலண்டரில திகதிகளோ இல்லையாம். கதைக்கிறாங்க. அந்தக் கததான் இப்ப தொம்மெண்டு போயிருக்கு.

கடவுளுக்குத் தெரியாம உலகம் அழியப்போறல் ல. அப்பிடி அழிஞ்சாததான் நம்மால என்னசெய்ய ஏலும். இயேசுநாதர் வரப்போறொரெண்டு கனவருஷமாக் கதைக்கிறாங்கதானே! அவர் திரும்பவும் வந்தா கெட்ட மனிசரெல்லாம் அழிஞ்சி, நல்ல மனிசர்கள் மிஞ்சுவாங்களாம். அவங்கதான் இந்த உலகத்தில நிம்மதியாக வாழுவாங்களாம். அப்படி ஒரு நிலம் வந்தா கண்டிப்பாக நானும், நீயும் உயிரோட இருக்கமாட்டம். அத நினைச்சித்தாண்டா சிவா, நான் இப்ப இருந்தே பாவம் செய்யிறத நித்தாட்டி, புண்ணியம் செய்துவாறன்.

இப்ப இதையெல்லாம் எவண்டா எண்ணிப்பாக்கிறானுகள்?

கொலையும், கொள்ளையும், ஆள்கடத்தலுமெண்டு கொடுமைகள் நடந்து கொண்டானே இருக்கு. பாவம் செய்யாம புண்ணியம் செய்தா, மோட்சத்துக்குப் போகலாமெண்டு நம்மட இந்து சமயமும் சொல்லுதானே!

அதனால முடிஞ்சவரைக்கும் நாம் பிறருக்குத் தீமைகளைச் செய்யாம நன்மைகளைச் செய்து நல்ல சாவ அடையவேணும். சும்மா அவன்ட இவன்ட கதைகளைக் கேட்டுத்து புளியமரத்தில பரணப்போட்டு புதினம் காட்டாம, நம்மட சனங்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யப்பார். இதப்பத்தி நிறையக் கதைக்கவேணும். இப்ப எனக்கு நேரமில்ல. பொயித்து ஆறுதலா வாறன்.

**‘செங்கதிர்’
ஆண்டுச் சந்தா :
ரூ 1000/-க்குக்
குறையாத இயன்ற
அன்பளிப்பு**

- ✧ “செங்கதிர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

- ✧ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People’s Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.: 113100138588996 - For bank deposit

அல்லது

- ✧ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசுக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

- ✧ காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெயரிடக் **Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan**

பதிவு இல: DS/ MN/C/BR/1659

ஏஞ்சல்ஸ்

பியூட்டி நீடமென்ட் சென்டர்

உங்கள் அழகு சம்பந்தமான எந்தப் பிரச்சினையானாலும்

- 👑 பேர்சியல் (கோல்டன், பேர்ல்)
- 👑 முடி (எ்ரெய்ட்னிங், கலரிங்)
- 👑 பொடி கெயார்
- 👑 மினி கெயார்
- 👑 முகப்பரு, அனாவசிய முடி நீக்கல்.

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

இந்தியாவில் விசேட பயிற்சி பெற்ற பியூட்டிசியன்

ஏஞ்சல் கருணா

இல.29, தண்ணீர் கிணற்றடி வீதி,

பாலமீன்மடு,

மட்டக்களப்பு.

தொ.பே: 065 222 3663 / 077 9761 8801 / 065 490 8000